

การศึกษาทวิวิธีการเปลี่ยนหน่วยสร้างกริยาเรียง (serial verb construction) ในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ*
ของศรีบูรพา : เปรียบเทียบสำนวนแปลของเดวิด สไมท์ และชูซาน ฟูลอป เคปเนอร์

นางสาวกนิษฐ์ ฉินสิน

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปลและการล่าม คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

Strategies for the Translation of Serial Verb Constructions in the Novel *Behind the Painting* by
Siburapha: A Comparative Study of the English Translations by David Smyth and Susan Fulop Kepner

Miss Kanit Chinsin

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Degree of Master of Arts in Translation

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษากลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง (serial verb construction) จากภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นโครงสร้างที่มีในภาษาต้นทางแต่ไม่มีในภาษาปลายทางจึงมักก่อให้เกิดปัญหาในการแปล การวิจัยใช้ข้อมูลจากต้นฉบับนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ที่เขียนโดยศรีบูรพา และฉบับแปลสำนวนของ เดวิด สไมท์ และของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ นำมาศึกษาเปรียบเทียบกัน โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ (sequential) มีจำนวนทั้งสิ้น 137 หน่วยสร้าง

การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนต่างระหว่างกลวิธีการแปลในบทแปลทั้งสองสำนวน ตามด้วยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อดูการเกิด translation shift ตามหลักทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford และการแปลแบบรวบรวมความหมายหรือละกริยาบางคำตามแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle ประกอบกับแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn หลังจากได้ผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีแล้วจึงทำการสัมภาษณ์ผู้แปล

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณสรุปได้ว่าส่วนใหญ่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าบทแปลที่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจนจะเกิด translation shift ขึ้นทั้งหมด โดยประเภทที่เกิดมากที่สุดคือ unit-shift ในลักษณะการแปลกลุ่มคำกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษ และ class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนคำกริยาดั้งในหน่วยสร้างจากกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ เมื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์กับคำตอบที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้แปล ได้ข้อสรุปว่าแม้ผู้แปลจะไม่ได้คำนึงถึงทฤษฎีการแปลหรือรูปแบบทางไวยากรณ์ของภาษาต้นทาง แต่ผู้แปลก็ใช้กลวิธี translation shift ตามทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ หรือไม่เช่นนั้นก็จะแปลโดยละคำกริยาหรือรวบรวมความหมายของคำกริยาไปกับความหมายของทั้งประโยคตามแนวทางการแปลแบบตีความ นอกจากนี้ ผู้แปลที่เน้นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของเรื่องยังให้ความสำคัญแก่การวิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมของตัวบทอีกด้วย

Abstract

The aim of this research is to study the strategies used in translating Thai serial verb constructions (SVCs) into English. Existing in Thai but not in English, this structure often causes problems in translation. The data used in the research were taken from the novel *Behind the Painting* by Siburapha and its English translations by David Smyth and Susan Fulop Kepner, and were examined comparatively. The scope of study is limited to SVCs describing sequential events, of which there are 137 samples in total.

A quantitative analysis was conducted first to compare and contrast the translation strategies used in the two versions, followed by a qualitative analysis on the occurrences of translation shifts based on the linguistic theory of translation proposed by John C. Catford (1980) and the translation by combining meanings or omission according to the interpretive approach of Jean Delisle (1988). Jeremy Hawthorn's approach to fiction analysis was also applied. After the results of the theoretical analysis were obtained, the translators of both versions were interviewed.

The quantitative analysis reveals that in the majority of cases, the translators employed different strategies. The qualitative analysis further shows that a translation shift occurs in every instance where the target text contains a specific translation of the SVC. The most prevalent types of translation shifts are unit-shift in which a verb group in the Thai SVC is translated into a single verb in English, and class-shift in which the second finite verb in the SVC is translated into a non-finite verb. Based on the translators' answers to the interview questions, it can be concluded that while the translators paid no attention to translation theories or the grammatical structure of the source text, they intuitively adopted translation shift strategies under the linguistic theory of translation, or alternatively omitted the SVCs or combined their meanings with the meaning of the whole sentence in line with the interpretive approach. In addition, the translator who focused on conveying the feel and emotions of the story to the readers also put an emphasis on the analysis of the literary elements of the source text.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ปริมา มัลลิกะมาส ที่ได้ชี้แนวทางสำหรับหัวข้อวิจัย ให้คำแนะนำอันมีค่ายิ่ง ตลอดจนสงวนเวลาอ่านและตรวจแก้ร่างสารนิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างที่สุดมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ทองทิพย์ พูลลาภ ที่กรุณารับเป็นผู้อ่านและให้ข้อชี้แนะในการปรับแก้สารนิพนธ์จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งยังได้ให้ความช่วยเหลือในการส่งโครงร่างสารนิพนธ์ของผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรการแปล คณะอักษรศาสตร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นประโยชน์แก่การทำงานวิจัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สารภี แกสตัน ที่ได้เมตตาให้คำแนะนำอันประเมินค่ามิได้ในการจัดทำโครงร่างสารนิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. เดวิด สไมท์ และ ดร. ชูชาน พูลอป เคปเนอร์ เจ้าของสำนวนแปลที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ ท่านทั้งสองได้กรุณาสงวนเวลาตอบคำถามสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ทั้งยังให้ข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์การแปลและล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ ที่คอยช่วยเหลือ ติดต่อประสานงาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดทำสารนิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตการแปลรุ่น 16 ทุกคน สำหรับมิตรภาพ ความรู้ และประสบการณ์ที่แบ่งปันให้แก่มานตลอดระยะเวลาสองปี

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดของผู้วิจัย ที่คอยเอาใจช่วยอยู่เสมอและเข้าใจข้อจำกัดเรื่องเวลาของผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย	6
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	7
1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย	7
1.7 ประโยชน์	8
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย	9
2.1.1 คำจำกัดความและการแบ่งประเภทหน่วยสร้างกริยาเรียงในตำราไวยากรณ์ไทย	9
2.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย	16
2.2 การสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	25
2.2.1 งานวิจัยเรื่องการสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำกริยาแสดงทิศทาง	25
2.2.2 งานวิจัยเรื่องการสื่อมโนทัศน์ที่แสดงในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา”	27
2.3 ทฤษฎีและแนวทางการแปล	29
2.3.1 ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ของ John C. Catford	29
2.3.2 แนวทางการแปลแบบตีความของ Jean Delisle	31
2.4 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn	34

บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทและระเบียบวิธีวิจัย	37
3.1 การวิเคราะห์ตัวบท	37
3.1.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับเรื่อง <i>ข้างหลังภาพ</i> ของศรีบูรพา	37
3.1.2 การวิเคราะห์ตัวบทฉบับแปลสำนวนของเดวิด สไมท์	41
3.1.3 การวิเคราะห์ตัวบทฉบับแปลสำนวนของชูชาน พูลอป เคปเนอร์	43
3.2 ระเบียบวิธีวิจัย	44
3.2.1 การสร้างคลังข้อมูลเทียบบท	44
3.2.2 การคัดเลือกและจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงที่จะศึกษา	46
3.2.3 การวางแผนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎี	53
3.2.4 การวางแผนการสัมภาษณ์ผู้แปล	55
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	56
4.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎี	56
4.1.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	56
4.1.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	63
4.1.2.1 การวิเคราะห์กรณีและผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลตรงกัน	64
4.1.2.2 การวิเคราะห์กรณีและผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน	66
4.2 การสัมภาษณ์ผู้แปลและนำข้อมูลมาสังเคราะห์กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี	75
4.3 สรุปผลการศึกษา	77
บทที่ 5 บทสรุป	79
5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์	79
5.2 ทบทวนสมมติฐาน	79
5.3 สรุปผลการวิจัย	80
5.4 ข้อเสนอแนะ	81
รายการอ้างอิง	82
ภาคผนวก ก คลังข้อมูลเทียบบท	85
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน	104
ภาคผนวก ค คำตอบจากการสัมภาษณ์ผู้แปล	129
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์	133

บทที่ 1 บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

หน่วยสร้างกริยาเรียง เป็นหน่วยสร้างในภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาอังกฤษและมักเป็นปัญหาในการแปล (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2545: 80) แม้ในภาษาอังกฤษจะปรากฏการวางคำกริยาไว้เรียงกันในประโยค แต่มีกริยาตัวแรกเท่านั้นที่เป็นกริยาแท้ (finite verb) ส่วนกริยาตัวอื่น ๆ เป็นกริยาไม่แท้ (non-finite verb) จึงไม่มีลักษณะเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงเช่นเดียวกับในภาษาไทย (เมทินี สิงห์เวชสกุล และ ปรีมา มัลลิกะมาส, 2557: 39)

กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา (2553: 66) สรุปคำจำกัดความไว้ว่า “คำว่า “หน่วยสร้างกริยาเรียง” (serial verb construction) ตามที่ปรากฏในวรรณกรรมทางภาษาศาสตร์ มักหมายถึงหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาจำนวนตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมใด ๆ ปรากฏระหว่างคำกริยา คำกริยาที่อยู่เรียงกันในหน่วยสร้างนั้น อาจมีค่านามซึ่งทำหน้าที่กรรมปรากฏอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้” นอกจากนี้ วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ (2555: 99) ยังให้นิยามประโยคที่มีโครงสร้างกริยาเรียงไว้ว่า “**ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีหลายกริยาวลี** เป็นประโยคสามัญที่มีโครงสร้างกริยาเรียง คือ มีกริยาวลีหลายกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประธานเดียวกันหรือต่างประธานกันก็ได้ แม้จะมีหลายกริยาวลีแต่ประโยคสามัญชนิดนี้ต้อง**ไม่มีคำเชื่อม**เชื่อมกริยาวลีเหล่านั้น” ในตำราไวยากรณ์ไทยที่เขียนขึ้นเพื่อให้ชาวต่างชาติศึกษาก็มักกล่าวถึงหน่วยสร้างกริยาเรียงว่าเป็นลักษณะพิเศษในภาษาไทยที่ผู้เรียนชาวต่างชาติพึงสังเกตและพยายามทำความเข้าใจ เพราะไม่มีในภาษาของตน (Higbie and Thinsan, 2008; Iwasaki and Ingkaphirom, 2009; Smyth, 2002)

เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงมักก่อให้เกิดปัญหาในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษเพราะเป็นรูปแบบทางภาษาที่มีในภาษาต้นทางแต่ไม่มีในภาษาปลายทางดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษากลวิธีที่ผู้แปลนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ทั้งนี้ จากการสำรวจงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย พบว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาประเด็นทางด้านภาษาศาสตร์ อาทิ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Filbeck, 1975) ความเป็นประโยค (ยาใจ ชูวิชา, 2536) โครงสร้างและความหมาย (Cholthicha Sudmuk, 2005) คุณสมบัติและการจำแนกประเภท (Kingkarn Thepkanjana, 1986; กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา, 2553) เป็นต้น ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยนั้น พบเพียงการศึกษาการแปลหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาบางคำโดยเฉพาะ งานวิจัยแรกเป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ของ Wanlee Sutthichatchawanwong (2006) ซึ่งศึกษาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยคำกริยาแสดงทิศทาง ได้แก่ ไป มา เข้า ออก ขึ้น ลง พบว่ารูปภาษาปลายทางที่ใช้แสดง

ความหมายของกริยาเรียง ได้แก่ คำเดี่ยว วลี อนุประโยค และประโยค หรืออาจไม่ปรากฏรูปแสดงความหมายเลย ส่วนอีกงานวิจัยหนึ่งเป็นสารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลและล่าม ของเมทินี สิงห์เวชสกุล (2555) ซึ่งศึกษาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยกริยาคำว่า เอา พบรูปแบบการแปล ได้แก่ verb phrase, noun phrase, participial phrase, prepositional phrase, infinitive to, interrogative word, sentence, imperative sentence และไม่ปรากฏรูป อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยโดยรวมที่ไม่เจาะจงว่าต้องประกอบด้วยคำกริยาคำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อสรุปเป็นหลักการในภาพรวมมากขึ้น

ตัวบทที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา เนื่องจากเป็นนวนิยายไทยที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าใช้ภาษาได้สละสลวย และที่สำคัญคือมีการแปลเป็นภาษาอังกฤษไว้หลายสำนวนจึงเปิดโอกาสให้ทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบได้ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าจะทำให้ได้ข้อสรุปที่เป็นวัตถุวิสัย (objective) มากกว่าการศึกษาจากสำนวนของผู้แปลเพียงคนเดียว รายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เขียน ตัวบทต้นฉบับ และฉบับแปลที่นำมาใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ผู้เขียนเรื่อง *ข้างหลังภาพ* คือศรีบูรพาซึ่งเป็นนามปากกาของกุหลาบ สายประดิษฐ์ นักคิด นักเขียน และนักหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับอันดับต้น ๆ ของไทย ศรีบูรพาเกิดที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2448 เริ่มงานเขียนตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ ตลอดชีวิตได้สร้างสรรค์ผลงานมากมายทั้งนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล บทกวี บทความเกี่ยวกับการเมือง ความเรียงทางพุทธศาสนา อาทิ นวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ ลูกผู้ชาย สงครามชีวิต* และเรื่องแปล *แม่* (แปลจาก *Mother* ของแมกซิม กอร์กี้) เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์หลายฉบับ และดำรงตำแหน่งนายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยสองสมัย ช่วงปี 2487-2489 ผลงานของศรีบูรพาเป็นที่นิยมในหมู่สาธารณชนทั้งในขณะที่มีชีวิตอยู่และหลังจากเสียชีวิตไปแล้ว มีหลายเรื่องได้รับเลือกให้ใช้เป็นบทเรียนในและนอกหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2530 บุคคลในแวดวงวรรณกรรมโดยความร่วมมือของสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งกองทุนศรีบูรพาขึ้นเพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติ และเพื่อมอบรางวัลศรีบูรพาให้แก่นักเขียนที่สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าแก่สังคมและมนุษยชาติ นอกจากนี้ ในวาระฉลองครบซดกาล 100 ปีของศรีบูรพาเมื่อปี 2548 ยูเนสโกยังประกาศร่วมเฉลิมฉลองเป็นการยกย่องในฐานะบุคคลสำคัญอีกด้วย (กองทุนศรีบูรพา, ออนไลน์; ศรีบูรพา, 2555)

ตัวบทนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งของศรีบูรพาในด้านชั้นเชิงการประพันธ์ และสำนวนโวหารที่ประณีต ละเมียดละไม (กอบกุล อิงคุทานนท์ อ้างถึงใน ศรีบูรพา, 2555: [28]-[36]; บั้วหลวง, 2481 อ้างถึงใน ศรีบูรพา, 2555: [22]-[27]; สมจิตต์ ศิกษมัต, 2481 อ้างถึงใน ศรีบูรพา, 2555: [13]-[21]) เนื้อเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักที่เกิดขึ้นระหว่างนพพร ชายหนุ่มนักเรียนไทยในญี่ปุ่น กับคุณหญิงกิริติ ภรรยาของเจ้าคุณอธิการบดี เมื่อครั้งที่นพพรรับหน้าที่ดูแลบุคคลทั้งสองขณะเดินทางท่องเที่ยวใน

ญี่ปุ่น แต่ศีลธรรมและกฎเกณฑ์ทางสังคมทำให้คุณหญิงไม่อาจเปิดเผยความในใจได้ ประกอบกับธรรมชาติของความรักในวัยหนุ่มที่เกิดง่ายและดับเร็วของนพพรเอง เรื่องจึงต้องจบลงด้วยโศกนาฏกรรม นวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์ประชาชาติรายวันในปี 2480 จนถึงบทที่ 12 (ตอนที่เจ้าคุณและคุณหญิงเดินทางกลับจากญี่ปุ่น) ปรากฏว่าได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นอย่างมาก ศรีบูรพาจึงเขียนต่อจนจบเรื่องในบทที่ 19 แล้วพิมพ์รวมเล่มเป็นครั้งแรกในปี 2481 หลังจากนั้นมีการพิมพ์ซ้ำเรื่อยมาจนล่าสุดในปี 2555 เป็นการพิมพ์ครั้งที่ 46 บทประพันธ์เรื่องนี้เคยสร้างเป็นละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และละครเวทีหลายครั้ง แต่ละครครั้งล้วนได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ทั้งยังมีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งจีน ญี่ปุ่น และอังกฤษหลายสำนวน (ศรีบูรพา, 2555)

สำนวนแปลภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการศึกษานี้ สำนวนแรกเป็นของ ดร. เดวิด สไมท์ (David Smyth) ชาวอังกฤษที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยและศึกษาภาษาไทยจนแตกฉาน ก่อนเกษียณทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยที่ School of Oriental and African Studies (SOAS), University of London นอกจากนี้ยังเขียนตำราสอนภาษาและไวยากรณ์ไทยซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยหลายเล่ม เช่น *Thai: An Essential Grammar*, *Get Started in Thai: Absolute Beginner Course* และ *Complete Thai: Teach Yourself* บทแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของสไมท์ตีพิมพ์โดยใช้ชื่อว่า *Behind the Painting and Other Stories* นอกจากนวนิยายเรื่องนี้แล้ว ในเล่มยังมีบทแปลเรื่องสั้นของศรีบูรพาอีก 3 เรื่อง ตีพิมพ์ครั้งแรกโดย Oxford University Press ที่สิงคโปร์เมื่อ ค.ศ. 1990 แต่ฉบับที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้เป็นฉบับที่พิมพ์ในประเทศไทยเมื่อ ค.ศ. 2000

สำนวนแปลภาษาอังกฤษสำนวนที่สองที่ใช้ในการศึกษาเป็นของ ดร. ซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์ (Susan Fulop Kepner) ชาวอเมริกันซึ่งเคยมาทำงานในประเทศไทยและศึกษาภาษาและวรรณกรรมไทยจนเชี่ยวชาญ ก่อนเกษียณอายุงานเป็นอาจารย์สอนภาษาและวรรณกรรมไทยสมัยใหม่ที่ University of California, Berkeley มีงานแปลและงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมไทยหลายเล่ม อาทิ *Letters from Thailand* (แปลจากเรื่อง *จดหมายจากเมืองไทย* ของโบทัน) *Married to the Demon King: Sri Daoruang and Her Demon Folk* และ *A Civilized Woman: M. L. Boonlua Debhayasuwan and the Thai Twentieth Century* บทแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของเคปเนอร์ตีพิมพ์ในหนังสือชื่อว่า *The Lioness in Bloom: Modern Thai Fiction about Women* ในเล่มประกอบด้วยบทแปลเรื่องสั้นในศตวรรษที่ 20 ของนักเขียนไทยหลายคน ส่วนเรื่องที่เป็นนวนิยายจะตัดตอนมาแปลเฉพาะบางส่วน เช่นเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผู้แปลเลือกแปลส่วนบทนำ ส่วนที่เป็นเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง และตอนจบ รวม 5 บท นอกจากนี้ยังมีบทวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวละครหญิงในแต่ละเรื่องซึ่งเป็นประเด็นศึกษาหลักของหนังสือเล่มนี้ ตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1996

เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกสำนวนแปลสองสำนวนนี้ในการศึกษา ประการแรกเนื่องจากผู้แปลทั้งสองเป็นผู้ที่ใช้ภาษาปลายทางคือภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงถึงระดับดุษฎีบัณฑิต มีผลงานเขียนหนังสือตีพิมพ์หลายเล่ม จึงเชื่อถือได้ว่ามีทักษะการใช้ภาษาที่ดีกว่าเจ้าของภาษาทั่วไป ส่วนความรู้ภาษาต้นทาง

คือภาษาไทย ผู้แปลทั้งสองก็มีความเชี่ยวชาญลึกซึ้งถึงขั้นเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก ทำให้เชื่อได้ว่าทแปลของทั้งสองย่อมต้องมีคุณภาพสมควรแก่การนำมาศึกษาวิจัย เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ผู้แปลทั้งสองใช้แนวทางการแปลแตกต่างกันชัดเจน หากพิจารณาตามเกณฑ์ V diagram ของ Peter Newmark (1995: 45-47) ที่แบ่งแนวทางการแปลออกเป็นแนวทางที่เน้นภาษาต้นทาง (SL emphasis) 4 แนวทาง เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ word-for-word translation, literal translation, faithful translation และ semantic translation กับแนวทางที่เน้นภาษาปลายทาง (TL emphasis) อีก 4 แนวทาง เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ adaptation, free translation, idiomatic translation และ communicative translation ผู้วิจัยเห็นว่าสไมท์ใช้แนวทางการแปลแบบ semantic translation คือพยายามเก็บรักษารูปแบบของภาษาต้นทางเท่าที่จะทำได้โดยไม่แปลกแปร่งจนเกินไปในภาษาปลายทาง ในขณะที่เคปเนอร์ใช้แนวทางการแปลแบบ idiomatic translation คือถ่ายทอดเฉพาะสารจากต้นฉบับโดยใช้สำนวนภาษาที่เป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง ทั้งยังสอดแทรกการตีความของผู้แปล ดังจะเห็นได้จากส่วนที่เน้นเป็นตัวหนาในตัวอย่างที่ยกมาสองช่วงต่อไปนี้

ต้นฉบับ	สำนวนแปลของสไมท์	สำนวนแปลของเคปเนอร์
<p>ผมขอร้องคุณหญิง โปรดอย่าเอา เหตุผลมาพูดกัน โปรดอย่าเอาศีลธรรม จรรยา มาพูดกัน ผมไม่มีทางจะโต้ตอบ สิ่งเหล่านี้ได้สร้างขึ้นภายหลังกฎ ธรรมชาติ และเราอยู่ในบังคับของ กฎธรรมชาติด้วยกันทุกคน (ศรี บุรพา, 2555: 86)</p>	<p>I beg you not to bring reason into it, nor right and wrong. I have no answer. These came after the laws of nature and we are all subject to her laws. (Siburapha, 2000: 74)</p>	<p>If you speak of reason, of morality and tradition, I can make no response. But I believe that we all are capable of being felled by nature, however we may struggle against it. (Sri Burapha, 1996: 131)</p>
<p>ในวันนั้นหม่อมราชวงศ์ศิริติดูเชื่อมซิม ไป พูดน้อย เธอขอให้เราเล่าถึงความ เป็นไปในวันแต่งงาน แล้วเธอก็ฟัง และซักบ้างเป็นครั้งคราวและถามถึง ความรู้สึกของปรีดีในวันแต่งงาน (ศรีบุรพา, 2555: 150)</p>	<p>She looked drowsy and did not say very much. She asked us to tell her about our wedding day, and listened in silence, except for the occasional question, and to ask Pari how she had felt on the day. (Siburapha, 2000: 117)</p>	<p>She seemed a bit drowsy and said little, but insisted that we tell her all about the wedding. She listened intently, occasionally interrupting us to inquire after one detail or another. She seemed particularly interested in Bree, in how Bree had felt on the day of her wedding. (Sri Burapha, 1996: 133)</p>

ทั้งนี้ ยังมีสำนวนแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* เป็นภาษาอังกฤษอีกสำนวนหนึ่งของมาร์เซล บาร์ง (Marcel Barang) ซึ่งเป็นชาวฝรั่งเศส ไม่ได้ใช้ภาษาไทยหรืออังกฤษเป็นภาษาแม่ แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน มีผลงานแปลวรรณกรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสจำนวนมาก บาร์งแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ครั้งแรกเฉพาะบทที่ 5 เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือชื่อ *The 20 Best Novels of Thailand* ตีพิมพ์เมื่อปี 1994 และต่อมาได้แปลทั้งเรื่องเผยแพร่เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในปี 2009 ใช้ชื่อว่า *Behind the Picture* อย่างไรก็ดี สำนวนแปลของบาร์งตั้งแต่ช่วงกลางเรื่องถึงท้ายเรื่องคล้ายคลึงกับของสไมท์มาก ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ	สำนวนแปลของสไมท์	สำนวนแปลของบาร์ง
เราทั้งสองจะต้องจากกันไม่ช้า และต่างก็จะไปติดต่อกันมาคมกับคนทั้งหลายที่เคร่งครัดในเหตุผลและศีลธรรมจรรยา นี่แหละเธอจะไม่ให้ฉันยกเอาสิ่งเหล่านี้มาพูดกับเธอได้ อย่างไร เธอเชื่อหรือว่า สมาคมมนุษย์จะรับรองกฎธรรมชาติที่เธอยกขึ้นกล่าวแก่ (ศรีบูรพา, 2555: 86)	You and I will soon have to part and each of us will have to mix in society, which is strict on matters of reason and right and wrong. So how is it you can want me not to mention them? Do you think society would accept the laws of nature which you offer as an excuse? (Siburapha, 2000: 75)	You and I will soon have to part and each of us will have to mix in society, which is strict on matters of reason and morality. So how can you want me not to mention these things? Do you think that human society will accept the laws of nature you offer as an excuse? (Seeboorapha, 2009: 82)
ในเย็นวันนั้น เมื่อข้าพเจ้ากลับจากที่ทำการมาถึงบ้าน และยังไม่ทันผลัดเครื่องแต่งกาย เด็กเข้ามาบอกว่ามีสุภาพสตรีผู้หนึ่งมาหา ต้องการพบข้าพเจ้าเป็นการด่วน ข้าพเจ้าจึงรีบไปพบในห้องรับแขก (ศรีบูรพา, 2555: 150)	That evening, I returned home from work, and before I had time to change my clothes, a servant came and told me there was a lady waiting to see me urgently. I hurried down to meet her in the living room. (Siburapha, 2000: 118)	That evening, when I returned home from work and before I had time to change my clothes, a servant came and told me that there was a lady waiting to see me urgently. I hurried down to meet her in the living room. (Seeboorapha, 2009: 140)

ในการศึกษาวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งมักก่อให้เกิดปัญหาในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษดังที่กล่าวไว้ในตอนต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าหากศึกษาจากสำนวนแปลที่มีคุณภาพของผู้แปลสองคนที่มีแนวทางในการแปลโดยรวมต่างกันชัดเจน ย่อมน่าจะทำให้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่เป็นประโยชน์แก่การค้นคว้าวิจัยมากกว่าการศึกษาจากสำนวนแปลของคนใดคนหนึ่งเพียงฉบับเดียว หรือของผู้แปลสองคนที่มีสำนวนการแปลคล้ายกันมาก จึงได้เลือกศึกษาเฉพาะฉบับแปลของสไมท์และเคปเนอร์

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย และการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
- 2) เพื่อศึกษาทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีประเภทนวนิยาย
- 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและสรุปกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในบทแปลสองสำนวน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle และแนวทางการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn น่าจะนำมาใช้อธิบายกลวิธีที่เดวิด สไมท์ และชูซาน ฟูลอป เคปเนอร์ ใช้ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยมีหลากหลายประเภท แต่ละประเภทมีลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำกริยาที่ต่างกันมาก เพื่อไม่ให้ขอบเขตของการวิจัยกว้างเกินไป ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ (sequential) ซึ่งเป็นประเภทที่พบมากที่สุดประเภทหนึ่งในภาษาไทย หน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทนี้แบ่งย่อยออกไปได้อีกเป็นประเภทที่คำกริยาตัวที่สองแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก เช่น เขาจุดบุหรี่สูบ เขาไปทำงาน และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล เช่น เขาทำอาหารอร่อย เขากินข้าวอิ่ม เป็นต้น ทั้งนี้เป็นการแบ่งตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำกริยาหรือกริยาวลีในหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบพื้นฐานของกิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา (2553: 105-131)

ตัวบทที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา จำนวน 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 (หน้า 1-4) บทที่ 9 (หน้า 5-11) บทที่ 10 (หน้า 69-80) บทที่ 11 (หน้า 81-88) และบทที่ 19 (หน้า 149-158) รวมความยาวทั้งสิ้น 41 หน้า เนื่องจากเป็นบทที่ชูซาน ฟูลอป เคปเนอร์ ผู้แปลสำนวนที่สองคัดตัดตอนมาแปล จึงทำให้มีสำนวนแปลสองสำนวนสำหรับศึกษาเปรียบเทียบกันได้ ในตัวบทที่อยู่ในขอบเขตการวิจัยนี้พบหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์จำนวน 137 หน่วยสร้าง แบ่งย่อยออกเป็นประเภทที่คำกริยาตัว

หลังแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก 114 หน่วยสร้าง (83%) และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล 23 หน่วยสร้าง (17%)

อนึ่ง ในการวิจัยใช้ตัวบทและการอ้างอิงเลขหน้าตามฉบับตีพิมพ์ดังนี้

- 1) ต้นฉบับภาษาไทยนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา ใช้ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 46 พ.ศ. 2555 โดยสำนักพิมพ์ดอกหญ้า ๒๕๔๕ เป็นหลัก
- 2) ฉบับแปลภาษาอังกฤษสำนวนของเดวิด สไมท์ ใน *Behind the Painting and Other Stories* ฉบับพิมพ์ครั้งแรกในประเทศไทย ค.ศ. 2000 โดยสำนักพิมพ์ Silkworm Books
- 3) ฉบับแปลภาษาอังกฤษสำนวนของซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์ ใน *The Lioness in Bloom: Modern Thai Fiction about Women* ฉบับพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1996 โดยสำนักพิมพ์ University of California Press

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

- 1) การเก็บข้อมูล
 - จากเอกสาร ได้แก่ ตัวบทต้นฉบับและบทแปลทั้งสองสำนวน
 - จากการสัมภาษณ์ผู้แปลทางอีเมล เนื่องจากผู้แปลทั้งสองอาศัยอยู่ในต่างประเทศ
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูล
 - เชิงปริมาณ (quantitative) คือนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบความเหมือนต่างคิดเป็นร้อยละ
 - เชิงคุณภาพ (qualitative) คือพิจารณาในรายละเอียดตามหลักทฤษฎี
 - กระบวนทัศน์แบบอุปนัย (induction) คือใช้ข้อเท็จจริงจากตัวบทที่ศึกษาในการหาข้อสรุปเป็นหลักการโดยรวม

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

- 1) ศึกษาเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย และการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
- 2) ศึกษาและทบทวนทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยาย
- 3) วิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับและฉบับแปลทั้งสองสำนวน
- 4) สร้างคลังข้อมูลเทียบบทจากตัวบทต้นฉบับและบทแปลทั้งสองสำนวน แล้วคัดเลือกและจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงที่จะศึกษาจากคลังข้อมูล

- 5) วางแผนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎีและแนวทางที่ได้ตั้งไว้ในสมมติฐาน และวางแผนการสัมภาษณ์ผู้แปล
- 6) วิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในบทแปลทั้งสองสำนวน
- 7) สัมภาษณ์ผู้แปลและนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี
- 8) สรุปผลการวิจัย

1.7 ประโยชน์

- 1) ได้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
- 2) ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่นักแปลที่มีคุณภาพเลือกใช้ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักแปลคนอื่น ๆ
- 3) เป็นแนวทางการศึกษากลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทอื่นหรือในตัวบทชนิดอื่นต่อไป

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

ในลำดับแรกผู้วิจัยจะทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย โดยเริ่มจากตำราไวยากรณ์ไทยที่ให้คำจำกัดความและแสดงการจำแนกประเภทของหน่วยสร้างกริยาเรียง ตามด้วยงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย หลังจากนั้นจะกล่าวถึงงานวิจัยเรื่องการแปลหรือการสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และในลำดับสุดท้ายจะเป็นการทบทวนกรอบทฤษฎีที่จะใช้ในการศึกษากลวิธีการแปลในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ แนวทางการแปลแบบตีความ และแนวทางการวิเคราะห์ด้วยบทประเภทนวนิยาย

2.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

2.1.1 คำจำกัดความและการแบ่งประเภทหน่วยสร้างกริยาเรียงในตำราไวยากรณ์ไทย

ตำราของนworรณ พันธ์เมธา

หนังสือ *ไวยากรณ์ไทย* ของนworรณ พันธ์เมธา (2558) ใช้วิธีจำแนกหมวดของคำตามหน้าที่ในการสื่อสาร ออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ก่อน แล้วจึงจำแนกประเภทย่อยตามความหมาย นworรณแบ่งคำตามหน้าที่ในการสื่อสาร ออกเป็น 6 หมวด ได้แก่ คำเรียก-ร้อง คำหลัก คำแทน คำขยาย คำเชื่อม และคำเสริม จากนั้นจึงใช้เกณฑ์ความหมายจัดคำกริยาไว้ในหมวดคำหลัก และคำขยาย

คำหลัก หมายถึง คำสำคัญที่ใช้บอกเนื้อความซึ่งผู้พูดสื่อสารไปยังผู้ฟัง มี 2 ประเภท ได้แก่ คำนาม และ คำกริยา ตามนิยามของนworรณ คำกริยาจำแนกตามความหมายได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

- 1) คำกริยาแสดงอาการ ซึ่งอาจแสดงอาการที่เคลื่อนไหวหรืออาการที่อยู่กับที่ก็ได้ จะปรากฏร่วมกับหน่วยนามที่หมายถึงผู้ทำกริยานั้น ๆ
- 2) คำกริยาแสดงสภาพ ซึ่งมีความหมายแสดงสภาพของบุคคลหรือสิ่งของ อาจเป็นสภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือบอกลักษณะ สัมผัส สี นิสัย อายุ ค่า ความเร็ว จะปรากฏร่วมกับหน่วยนามที่เป็นเจ้าของสภาพนั้น ๆ
- 3) คำกริยาแสดงการประสบ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับการรู้ การรู้สึก หรือประสาทสัมผัส จะปรากฏร่วมกับหน่วยนามที่หมายถึงผู้รู้ ผู้เป็นเจ้าของความรู้สึก หรือเจ้าของประสาทสัมผัสนั้น ๆ

ส่วนคำขยาย หมายถึง คำที่ใช้ขยายคำหลักหรือขยายคำขยายด้วยกันเอง คำกริยาที่ทำหน้าที่คำขยายนั้น ใช้ขยายได้ทั้งคำนามและคำกริยาด้วยกัน คำกริยาที่ขยายคำนามมักเป็นคำกริยาแสดงสภาพ ในขณะที่คำกริยาที่ขยายคำกริยาอื่นมีครบทั้ง 3 ประเภทที่กล่าวข้างต้น ยกตัวอย่างได้ดังนี้

- คำกริยาแสดงสภาพใช้ขยายความหมายว่ากริยามีลักษณะอย่างไร เช่น เขาพูดเก่ง นกบินสูง
- คำกริยาแสดงสภาพหรือคำกริยาแสดงอาการใช้ขยายความหมายว่าผู้ทำกริยามีความสามารถที่จะทำกริยานั้นหรือไม่ เช่น เขาว่ายน้ำไหว เขาว่ายน้ำเป็น เขาว่ายน้ำได้
- คำกริยาแสดงสภาพหรือคำกริยาแสดงอาการใช้ขยายความหมายว่ากริยานั้นสำเร็จผลหรือไม่ เช่น เขายิงนกถูก เขาอ่านหนังสือจบ (หากคำกริยาเป็นเหตุและผลแก่กัน แต่แยกออกจากกันได้ เช่น เขาตามรถไฟทัน นววรรณถือว่าเป็นคนละหน่วยกริยา)
- คำกริยาแสดงอาการชนิดบอกทิศทางช่วยขยายความหมายของคำกริยาที่แสดงการเคลื่อนที่ว่าการเคลื่อนที่ไปในทิศทางใด เช่น นิดลุกขึ้น นิดเดินไป
- คำกริยาแสดงอาการชนิดบอกทิศทางช่วยขยายความหมายของคำกริยาซึ่งไม่ใช่กริยาที่แสดงการเคลื่อนที่ให้ความหมายว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เช่น ไป มา มักแสดงว่าทำกริยาต่อไปในอนาคตหรือทำในอดีตขึ้น ลง มักแสดงความหมายว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางดีหรือทางเลื่อม เช้า มักแสดงความหมายว่าเร่งทำกริยา และ ออก มักแสดงความหมายว่าสามารถทำกริยาได้

แม้นววรรณจะไม่ได้กล่าวถึงหน่วยสร้างกริยาเรียงโดยตรง แต่จะเห็นได้ว่าเมื่อคำกริยาทำหน้าที่คำขยายกริยาด้วยกันดังที่บรรยายข้างต้นจะปรากฏอยู่ในรูปกริยาเรียง

ในระดับประโยค นววรรณแบ่งประโยคในภาษาไทยออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ ประโยคไร้กริยา ประโยคกริยาเดียว ประโยคหลายกริยา และประโยคความรวม ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะสองชนิดหลังซึ่งนววรรณให้คำจำกัดความไว้ว่าดังนี้ “ภาษาไทยมีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่ง คือ คำกริยาเรียงติดต่อกันได้หลายคำ คำกริยาที่เรียงกันนั้น บางกรณีก็เป็นหน่วยกริยาเดียวกัน บางกรณีก็เป็นคนละหน่วย . . . ประโยคที่มีหน่วยกริยาตั้งแต่ ๒ หน่วยขึ้นไปนี้ ความสัมพันธ์ของหน่วยกริยาจะต่าง ๆ กันไป บางประโยค หน่วยกริยาจะสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่อาจแยกออกจากกัน แต่บางประโยค หน่วยกริยาเพียงแต่เรียงติดต่อกัน มิได้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด อาจแยกออกจากกันได้ ในหนังสือเล่มนี้จะเรียกประโยคที่หน่วยกริยาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดว่า **ประโยคหลายกริยา** ส่วนประโยคที่หน่วยกริยาเพียงแต่เรียงรวมกันอยู่ จะเรียกว่า **ประโยคความรวม**” (2558: 231)

หน่วยกริยาในประโยคหลายกริยาซึ่งแยกจากกันไม่ได้นี้จะประกอบด้วยคำกริยาที่เมื่อปรากฏลำพังกับเมื่อมีคำกริยาอื่นตามจะมีความหมายต่างกัน เช่น แม่ให้ลูกดูบ้าน ต้องทำแกงหมก เป็นต้น (นววรรณตั้งข้อสังเกตว่าคำลักษณะนี้บางคนถือว่าเป็นคำช่วยกริยาหรือคำเชื่อมกริยา ไม่ใช่คำกริยา แต่ในหนังสือเล่มนี้ถือว่าเป็นคำกริยาที่ไม่อาจอยู่ตามลำพังได้)

ส่วนหน่วยกริยาในประโยคความรวมจะไม่ได้สัมพันธ์กันใกล้ชิดเท่าในประโยคหลายกริยา จึงมีลักษณะหลากหลาย ดังนี้

- 1) แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเวลาเดียวกัน เช่น นิตน์อ่านหนังสือ เด็กวิ่งข้ามถนน
- 2) แสดงความต่อเนื่องของอาการ เช่น แมวกระโดดตะครุบกั๊กหนู ปากกากระเด็นกลิ้งตกจากโต๊ะ
- 3) เป็นการกระทำประเภทเดียวกัน ประสบการณ์คล้ายคลึงกัน หรือแสดงสภาพทำนองเดียวกัน เช่น เมื่อได้เห็นลูกน้อยรีนเริงเบิกบาน หล่อนก็แหม่มขึ้นเป็นสุข
- 4) คำกริยาหลังเป็นจุดมุ่งหมายของกริยาแรก อาจเกิดขึ้นพร้อมกันหรือภายหลังกริยาแรก เช่น เขากู้รั้วกันขโมย เขาขยับตัวจะกลับ
- 5) คำกริยาหน้าเป็นเหตุให้เกิดผลคือกริยาหลัง เช่น พ่อเขียนอักษรตัวโตเห็นถนัด คนร้ายแทงเจ้าทรัพย์บาดเจ็บ

คำกริยาที่เรียงกันนี้ บางกริยาต้องการกรรม บางกริยาไม่ต้องการกรรม ตำแหน่งของกรรมอาจอยู่หลังกริยาสุดท้าย หรือแทรกอยู่ระหว่างกริยาหน้ากับกริยาหลัง ขึ้นอยู่กับความหมายและความเกี่ยวข้องกับกริยาแต่ละคำ

ตำราของวิจิตร ภาณุพงศ์ และคณะ

ในหนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓ : ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์สารของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเขียนขึ้นโดยวิจิตร ภาณุพงศ์ และคณะ (2555) กล่าวถึงกริยาวลีในภาษาไทยว่า ส่วนหลักของกริยาวลีอาจเป็นคำกริยาเพียงคำเดียวหรือคำกริยาหลายคำเรียงต่อกันก็ได้ และให้ตัวอย่างส่วนหลักของกริยาวลีที่เป็นคำกริยาหลายคำเรียงต่อกันไว้ดังนี้ (2555: 82-83)

	กริยาวลี	
	ส่วนหลัก	
	กริยาเรียง	
แม่ ร่มคันนี้	นั่ง + พักผ่อน	ที่เก้าอี้
จุฬาร	สวย + ทันสมัย	มหาวิทยาลัยเพื่อการวิจัย
คนงาน	ต้องการ + เป็น	ต้นไม้ในสวน
แม่ค้า	ช่วย + ตัด	เงินลูกค้า
	รีบ + ทอน	

ในกรณีที่ส่วนหลักของกริยาวลีเป็นกริยาเรียง ส่วนเสริมส่วนหลักที่เป็นนาม (อาทิ กรรม) จะลำดับไว้หลังกริยาที่สัมพันธ์กัน ทำให้ส่วนเสริมส่วนหลักคั่นอยู่ระหว่างคำกริยาที่เรียงกันนั้น ยกตัวอย่างเช่น (2555: 86)

	กริยาวลี			
	ส่วนหลัก	ส่วนเสริม	ส่วนหลัก	ส่วนเสริม
เขา	นั่งกิน	ข้าว		
เจ้าของบ้าน	เก็บ	กุญแจ	ไว้	
พี่ชาย	ทำ	กระเป๋าเดินทาง	หาย	
คนใช้	รู้สึก	ไม่	อยาก	อาหาร
เลขาฯ	ร่าง	จดหมาย	ให้	อธิบดี

หากจำแนกตามโครงสร้าง คำกริยาเหล่านี้แบ่งชนิดของประโยคในภาษาไทยออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญ ประโยคซ้อน และประโยครวม โดยให้นิยามของประโยคสามัญว่าเป็น “ประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีทำหน้าที่ประธานกับกริยาวลีทำหน้าที่ภาคแสดง ประโยคสามัญต้องไม่มีอนุประโยคเป็นส่วนขยาย และไม่มีคำเชื่อมกริยา คำเชื่อมกริยาวลี หรือคำเชื่อมประโยค” (2555: 98)

ประโยคสามัญแบ่งย่อยออกไปได้อีกเป็น 2 ชนิด คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว และประโยคสามัญหลายกริยาวลีหรือประโยคที่มีหน่วยสร้างกริยาเรียงนั่นเอง จากนิยามที่ว่า “**ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีหลายกริยาวลี** เป็นประโยคสามัญที่มีโครงสร้างกริยาเรียง คือ มีกริยาวลีหลายกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประธานเดียวกันหรือต่างประธานกันก็ได้ แม้จะมีหลายกริยาวลีแต่ประโยคสามัญชนิดนี้ต้อง**ไม่มีคำเชื่อม**เชื่อมกริยาวลีเหล่านั้น กริยาวลีในประโยคอาจแสดงเหตุการณ์ที่เกิดพร้อมกัน เกิดต่อเนื่องกัน เกิดก่อนหลังกันตามลำดับหรือเหตุการณ์หลังเป็นผลจากเหตุการณ์แรกก็ได้” (2555: 99-100) มีตัวอย่างดังนี้ (ใช้เครื่องหมาย - คั่นระหว่างกริยาวลี)

- 1) เหตุการณ์ในประโยคเกิดพร้อมกัน เช่น สมเกียรติ**ขับรถ-ข้ามสะพาน** แอ้วกับน้องกำลัง**นั่ง-อ่านหนังสือพิมพ์**
- 2) เหตุการณ์ในประโยคเกิดต่อเนื่องกัน หรือเกิดก่อนหลังตามลำดับ เช่น คุณ**ปูดิน-ไป-ใส่บาตรหน้าบ้าน** สมทรง**พับเสื้อ-เก็บ-เข้าตู้**
- 3) เหตุการณ์หลังเป็นผลของเหตุการณ์แรก เช่น นาม**เที่ยวเรือ-ขาด-เป็นรู** เด็ก**เดิน-หกล้ม-กันกระแทก**

ตำราของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

หนังสือ *ชนิดของคำในภาษาไทย: การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์* ของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2553) ใช้เกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ กล่าวคือ เกณฑ์การปรากฏร่วมและการกระจายของคำ จำแนกชนิดของคำในภาษาไทยออกเป็น 8 ชนิด ได้แก่ คำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์ คำบุพบท คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำปริมาณ และคำอนุภาค

อมราให้คำจำกัดความของคำกริยาตามเกณฑ์นี้ว่า “**คำกริยา** คือคำที่ปรากฏหลังคำว่า ‘ไม่’ ได้” (2553: 46) และกำหนดประเภทย่อยของคำกริยาประเภทหนึ่งชื่อว่า **กริยาตามด้วยกริยา** <__V> ซึ่งหมายถึง “คำกริยาที่ต้องตามด้วยคำกริยาเสมอ จึงจะใช้ได้ มี 2 ประเภท คือ 1) **คำกริยาช่วย** (auxiliary verb) เช่น *ต้อง ควร อาจ* ซึ่งต้องตามด้วยคำกริยาที่มีความหมายหลักเสมอ 2) คำกริยาทั่วไปที่ตามด้วยคำกริยาทั่วไป คำกริยาที่ตามหลังจะมีหนึ่งคำหรือหลายคำก็ได้” และกล่าวต่อไปว่า “กริยาตามด้วยกริยาทำให้เกิด**หน่วยสร้างกริยาเรียง** (serial verb construction)” (2553: 102)

ตัวอย่างประโยคที่มีกริยาช่วยตามด้วยกริยาทั่วไป

- *ต้อง* ทุกคน**ต้อง**ช่วยทำงานนี้
- *ควร* นักวิชาการ**ควร**มีความละเอียดถี่ถ้วน
- *กลับ* เขา**กลับ**เป็นคนดีได้โดยไม่น่าเชื่อ
- *เคย* ก่อนหน้า**นี้**ผม**เคย**สอบชิงทุนเรียนต่ออยู่เป็นประจำ

ตัวอย่างประโยคที่มีคำกริยาทั่วไปตามด้วยกริยาทั่วไป

- *ออกปาก* เธอ**ออกปาก**ชวนผมไปดูละครเวที
- *อาสา* ทั้ง**อาจารย์ทั้งลูกศิษย์อาสา**มาช่วยเป็นบริกร
- *ผ่าน* สองปี**ผ่าน**ไปอย่างทุกข์ทรมาน
- *กลับ* แม่**กลับ**มาจากที่ทำงานแล้ว

มีข้อสังเกตว่าคำกริยาที่เป็นตัวตามมีทั้งคำกริยาทั่วไป และคำกริยาที่บอกทิศทาง เช่น *ไป มา ขึ้น ลง* ซึ่งเรียกว่า **กริยารอง** (subsidiary verb) (2553: 104) อย่างไรก็ดี ในกรณีที่คำบอกทิศทางที่ตามหลังกริยาไม่ได้ใช้ในความหมายที่ปรากฏทั่วไป เช่น *คิดไป* หรือ *เกิดขึ้น* อมราจัดให้เป็นคำวิเศษณ์ ไม่ใช่คำกริยา โดยใช้เกณฑ์ว่าเมื่อแยกให้ปรากฏกับประธานแล้วจะใช้ไม่ได้ กล่าวคือ *เขาคิดไป* ไม่เหมือนกับ *เขาคิด-เขาไป* และ *เรื่องนี้เกิดขึ้น* ไม่เหมือนกับ *เรื่องนี้เกิด-เรื่องนี้ขึ้น* (2553: 122) เมื่อคำที่เป็นตัวตามไม่ใช่คำกริยา *คิดไป* และ *เกิดขึ้น* จึงไม่จัดเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียง

ตำราของ Shoichi Iwasaki & Preeya Ingkaphirom

ในตำราไวยากรณ์ไทยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษชื่อ *A Reference Grammar of Thai* ของ Shoichi Iwasaki & Preeya Ingkaphirom (2009) มีบทที่กล่าวถึงหน่วยสร้างกริยาเรียงโดยให้คำจำกัดความไว้ว่า “A serial verb construction refers to a grammatical structure in which two or more verbs or verb phrases appear together without a marker of coordination or subordination.” (2009: 231) กล่าวคือ เป็นโครงสร้างทาง

ไวยากรณ์ที่มีกริยาหรือกริยาวลีสองคำหรือวลีขึ้นไปปรากฏร่วมกันโดยไม่มีคำเชื่อมไม่ว่าในลักษณะรวมความหรือซ้อนความ จำแนกประเภทตามระดับความสัมพันธ์ระหว่างกริยาหรือกริยาวลีได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) The 'subordination' type ซึ่งประกอบด้วยกริยาหลัก (main verb) ที่เป็นกริยาแสดงความต้องการหรือเจตนา อาทิ *อยาก ต้องการ พยายาม ตั้งใจ* ตามด้วยกริยารอง (subordinate verb) ตัวอย่างประโยค เช่น *เขาอยากเจาะหูค่ะ ดิฉันก็พยายามกลั้นนะคะ*

2) The 'coordination' type ซึ่งประกอบด้วยกริยาหรือกริยาวลีสองคำหรือวลีมาเรียงกันโดยมีความหมายเหมือนกับมีคำว่า *และ* ระหว่างกลาง แต่ไม่ปรากฏรูปคำว่า *และ* แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่

2.1) Sequential and purposive serialization ใช้แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันเป็นลำดับของประธานตัวเดียวกัน กรณีที่พบมากคือมีกริยาแสดงการเคลื่อนที่ (motion verb) ตามด้วยกริยาช่วยที่แสดงทิศทาง (directional auxiliary) *ไป* หรือ *มา* และกริยาอีกคำหนึ่ง [V_{1(MOTION)} - /pay/ or /maa/ - V₂] เช่น *ก็เลยลงมาเจอไอนั่นนะ ทั้งนี้ หากกริยาที่ตามมาข้างหลัง (V₂) เป็นกริยาที่เจตนากระทำจะมีความหมายแสดงวัตถุประสงค์ (purposive) เช่น เขาก็ชนของไปขายที่เมืองพล*

2.2) Motion serialization ประกอบด้วยคำกริยาแสดงการเคลื่อนที่ ตามด้วยกริยาแสดงลักษณะหรือทิศทางการเคลื่อนที่ อาทิ *วน ย้อน เลย ผ่าน เข้า ออก* แล้วตามด้วยกริยาช่วย *ไป* หรือ *มา* [V_{1(MOTION)} - /won/ etc. - /-pay/ or /-maa/] เช่น *รถวิ่งตรงถอยกลับเข้าไปในโรงรถ*

2.3) Simultaneous serialization ใช้แสดงสองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน โดยกริยาคำที่สองแสดงเหตุการณ์หลัก (main action) ในขณะที่กริยาคำแรกแสดงเหตุการณ์ประกอบ (accompanying action) ที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์แรก เช่น *แม่ตะโกนตอบน้อง*

3) The 'hybrid' type คือประเภทที่ประธานของกริยาอาจไม่ใช่ตัวเดียวกันก็ได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อยที่สำคัญ ได้แก่

3.1) Causative serialization ซึ่งมักปรากฏคำกริยาแสดงการก่อให้เกิดผล (causative verb) *ให้* *ทำ* หรือ *ทำให้* หรือกริยาแสดงการสั่งหรือการห้าม เช่น *ป้ายมันห้ามเลี้ยงวัว* หรือกรณีที่กรรมของกริยาคำแรกเป็นประธานของกริยาคำที่สอง เช่น *ก็เลยชนผู้หญิงคนหนึ่งกลิ้งลงไป*

3.2) Resultative serialization แสดงเหตุการณ์ที่เป็นเหตุและเป็นผลเช่นเดียวกับ causative serialization แต่มีข้อแตกต่างคือเหตุการณ์ที่เป็นผลใน resultative serialization จะเป็นผลตามปกติวิสัยที่คาดไว้แล้วของเหตุการณ์แรก มีข้อสังเกตคือสามารถเติมคำแสดงปฏิเสธ *ไม่* หน้ากริยาคำที่สองได้ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

3.2.1) ประธานเดียวกัน (same-subject resultative) เช่น *น้องกินข้าวอิ่มแล้ว*

3.2.2) ต่างประธาน (different-subject resultative) โดยกรรมของกริยาคำแรกเป็นประธานของกริยาคำที่สอง มักประกอบด้วยกริยาในรูปแบบต่อไปนี้

- กริยาแสดงการย้ายที่ ตามด้วยกริยาแสดงทิศทาง เช่น พียกกระเป๋ายขึ้น
- กริยาแสดงการทำความสะอาด เช่น เขาล้างจานสะอาด
- กริยาที่มีผลชัดเจนในตัว เช่น ลูกน้องฆ่าเจ้านายตาย

ตำราของ David Smyth

ตำราไวยากรณ์ไทยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษอีกเล่มหนึ่งซึ่งกล่าวถึงหน่วยสร้างกริยาเรียง คือ *Thai: An Essential Grammar* ของ David Smyth (2002) มีหัวข้อที่กล่าวถึงหน่วยสร้างกริยาเรียงโดยเรียกว่า verb serialization และให้นิยามว่าในหน่วยสร้างชนิดนี้ “a number of verbs sharing the same subject follow one after the other, with no intervening conjunctions or prepositions” (2002: 81) กล่าวคือ เป็นหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาหลายคำที่มีประธานร่วมกันเรียงต่อกันไปโดยไม่มีคำสันธานหรือคำบุพบทแทรก

Smyth อธิบายว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงพบบ่อยมากในภาษาไทย ชาวต่างชาติที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาไทยควรฝึกนำมาใช้เพื่อให้สามารถพูดหรือเขียนภาษาไทยได้อย่างเป็นธรรมชาติ และจำแนกว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงใช้สื่อความหมายได้สองลักษณะ ได้แก่

- 1) กริยาหลายอย่างที่ทำต่อเนื่องกันเป็นลำดับ (a sequence of consecutive actions) เช่น เขาไปซื้อ**มา**
กิน
- 2) กริยาหลายอย่างที่ทำพร้อมกัน (a number of simultaneous actions) เช่น เขา**รีบวิ่งข้ามไป**
ตามนิยามของ Smyth รูปที่ปรากฏในโครงสร้างผิวนเป็นคำกริยาเรียงติดต่อกัน แต่ความหมายที่แท้จริงในโครงสร้างลึกมีการละคำสรรพนามไว้ ไม่ถือเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียง (2002: 82)

ตำราของ James Higbie & Snea Thinsan

ตำราไวยากรณ์ไทยเล่มสุดท้ายที่จะกล่าวถึงคือ *Thai Reference Grammar: The Structure of Spoken Thai* ของ James Higbie & Snea Thinsan (2008) แม้หนังสือเล่มนี้จะไม่ได้ใช้คำว่าหน่วยสร้างกริยาเรียง แต่ก็อธิบายถึงลักษณะการใช้คำกริยาในภาษาไทยที่เป็นรูปแบบกริยาเรียงอย่างเห็นได้ชัด ในบทที่ว่าด้วยการใช้คำกริยา (Using Verbs) ดังนี้ “In this chapter the straightforward character of Thai sentence structure can be seen with words placed in a direct, logical order and complex actions stated as separate verbs in the order they occur.” (2008: 99) กล่าวคือ ภาษาไทยจะใช้กริยาหลายคำบรรยายเหตุการณ์ที่ซับซ้อนอย่างตรงไปตรงมาตามลำดับการเกิด ประเด็นน่าสนใจที่ Higbie & Thinsan ยกขึ้นมาอธิบายมีดังต่อไปนี้ (2008: 99-105)

- ประโยคที่ในภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีคำเชื่อม ‘and’ ระหว่างกริยา ในภาษาไทยสามารถใช้คำกริยาเรียงต่อกันได้โดยไม่ต้องมีคำเชื่อม เช่น **นั่งคุยกัน** หน่อย

- ในภาษาไทยจะใช้คำกริยาบรรยายแต่ละการกระทำโดยละเอียดไปตามลำดับการเกิด เช่น เล็กยิ้มเพ่งไปฟัง น้อยไปซื้ออาหารกิน ในขณะที่ภาษาอังกฤษจะละการกระทำที่สองไว้ในฐานที่เข้าใจ
 - หน้าคำคุณศัพท์ (ซึ่งตำราไวยากรณ์ไทยส่วนใหญ่ถือเป็นกริยาแสดงสภาพ) อาจมีการเติมคำกริยาที่ในภาษาอังกฤษจะละไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น อาหารนี้กินอร่อย เลือดตัวนี้ใสไม่สบาย
 - มีการใช้กริยารอง (secondary verb) ตามหลังกริยาหลัก (main verb) เพื่อแสดงทิศทางการทำกริยา เช่น แก้วกลับไปบ้านแล้ว นกวิ่งออกจากบ้าน
- ลักษณะการใช้คำกริยาที่กล่าวมานี้ล้วนส่งผลให้เกิดโครงสร้างแบบกริยาเรียงในประโยคภาษาไทย

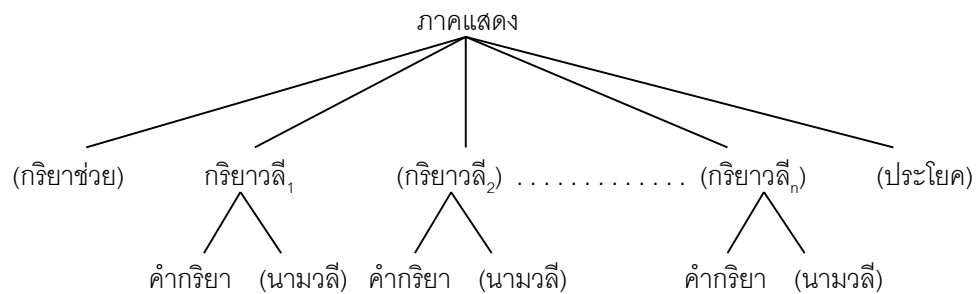
2.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

งานวิจัยของ David Filbeck

Filbeck (1975) เสนอกฎไวยากรณ์ที่ใช้อธิบายคุณลักษณะทางภาษาศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยทั้งในเชิงวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ โดยกล่าวว่ากฎปริวรรต (transformational rules) ที่นิยมใช้กันในเวลานั้นไม่สามารถอธิบายหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยได้ จึงเสนอกฎ 2 แนวทางต่อไปนี้แทน

- 1) กฎโครงสร้างวลี (phrase structure rules) ใช้อธิบายคุณลักษณะทางวากยสัมพันธ์ มี 4 ข้อดังนี้
 - 1.1) ประโยค -> นามวลี + ภาคแสดง
 - 1.2) ภาคแสดง -> (กริยาช่วย) กริยาวลี* (ประโยค)
 - 1.3) กริยาวลี -> คำกริยา (นามวลี)
 - 1.4) นามวลี -> คำนาม (ประโยค)

กล่าวคือ ตามกฎข้อ 1.2) ภาคแสดงที่มีหน่วยสร้างกริยาเรียงจะประกอบด้วยกริยาวลีจำนวนมากกว่าหนึ่งกริยาวลี และอาจมีกริยาช่วยนำหน้าและ/หรือมีประโยคตามหลังก็ได้ แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ (1975: 114)

Filbeck กล่าวว่ากริยาทั้งหมดในหน่วยสร้างกริยาเรียงแสดงเหตุการณ์เดียวกัน มีเพียงกริยาตัวแรกเท่านั้นที่มีความหมายหลัก (propositional meaning) ในขณะที่กริยาตัวอื่น ๆ ที่ตามมามีความหมายเชิงหน้าที่ (functional meaning) ขยายกริยาตัวแรก อาทิ แสดงเป้าหมาย แสดงทิศทาง หรือบอกการณั้ลักษณะของกริยาตัวแรก มีตัวอย่างประโยค เช่น เด็กไปซื้อขนม (แสดงเป้าหมาย) บุญยกมือขึ้น (แสดงทิศทาง) บุญอ่านหนังสืออยู่ (บอกการณั้ลักษณะ) เป็นต้น จึงสรุปได้ว่ากริยาแต่ละคำในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยไม่ได้เป็นกริยาของประโยคที่ซ้อนอยู่ในโครงสร้างลึกตามที่กฎปวิวรรตเสนอแต่อย่างใด

2) กฎตีความ (interpretive rules) ใช้อธิบายคุณลักษณะทางอรรถศาสตร์ Filbeck กล่าวว่าจำเป็นต้องมีกฎตีความ 2 ประเภทเพื่ออธิบายลักษณะทางความหมายของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย ได้แก่

2.1) ความหมายที่แตกต่างกันระหว่างกริยาตัวแรกกับตัวอื่น ๆ ที่ตามมา

ความแตกต่างนี้ได้อธิบายไปแล้วข้างต้น สรุปเป็นกฎได้ว่าหากคำกริยาปรากฏเป็นกริยาตัวแรกในภาคแสดง (อาจมีกริยาช่วยอยู่ข้างหน้าได้) กริยาคำนั้จะมีความหมายหลัก แต่หากปรากฏตามหลังกริยาอื่นจะมีความหมายเชิงหน้าที่ ดังจะเห็นได้จากความหมายของกริยาคำว่า ขึ้น เมื่ออยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันประโยคต่อไปนี้

- บุญขึ้นภูเขาไป (ขึ้น มีความหมายหลัก ไป มีความหมายเชิงหน้าที่แสดงทิศทาง)
- บุญยกมือขึ้น (ยก มีความหมายหลัก ขึ้น มีความหมายเชิงหน้าที่แสดงทิศทาง)

2.2) ความหมายเฉพาะของกริยาแต่ละคำในตำแหน่งกริยาที่ไม่ใช่ตัวแรก

Filbeck กล่าวว่ากริยาแต่ละคำในตำแหน่งที่ไม่ใช่ตัวแรกแม้จะมีเพียงความหมายเชิงหน้าที่ แต่ก็มีมีความหมายเฉพาะของตัวเอง และยกตัวอย่างคำว่า ให้ ซึ่งอาจมีความหมายเชิงหน้าที่แสดงผู้รับประโยชน์หรือแสดงวัตถุประสงค์ก็ได้ ขึ้นอยู่กับคำที่ปรากฏร่วมในโครงสร้างวากยสัมพันธ์ กฎของคำว่า ให้ จึงมีดังนี้

- + กริยาวลี __ (นามวลี) = แสดงผู้รับประโยชน์ เช่น แม่ซื้อขนมให้เด็ก
- + กริยาวลี __ ประโยค = แสดงวัตถุประสงค์ เช่น สุขสร้างบ้านให้พ่ออยู่

หากจะสร้างกฎไวยากรณ์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยให้สมบูรณ์จะต้องสร้างกฎตีความในลักษณะเดียวกันนี้สำหรับกริยาแต่ละคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งกริยาที่ไม่ใช่ตัวแรกได้

นอกจากนี้ Filbeck ยังเสนอว่าหากมีการศึกษาจนค้นพบว่าในภาษาธรรมชาติ (natural language) มีความหมายเชิงหน้าที่ทั้งหมดก็ความหมายก็จะหาข้อสรุปได้ว่าจำนวนกริยาสูงสุดที่มีได้ในแต่ละหน่วยสร้างกริยาเรียงคือเท่าไร เนื่องจากคำกริยาในตำแหน่งที่ไม่ใช่ตัวแรกจะใช้แสดงความหมายเชิงหน้าที่เท่านั้น

งานวิจัยของยาใจ ชูวิชา

วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิตของยาใจ ชูวิชา (2536) มุ่งศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และ อรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย และวิเคราะห์ความเป็นประโยคว่าประโยคที่มีหน่วยสร้างกริยา เรียงนั้นเป็นเอกประโยคที่ซับซ้อนหรือเป็นพหูประโยค ยาใจจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1) หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน คือประกอบด้วยกริยาเพียง 2 คำ แบ่งตามคุณสมบัติทางความหมาย ของคำกริยาและข้อจำกัดด้านตำแหน่งที่ปรากฏได้เป็น 14 รูปแบบ (12 รูปแบบหลัก และ 2 รูปแบบย่อย) ดังนี้

รูปแบบ	กริยา 1	กริยา 2	ตัวอย่าง
1	การกระทำปฐมภูมิ กริยาบอกการเคลื่อนที่ของวัตถุ	การกระทำปฐมภูมิ	ตะโกนตอบ กวักมือเรียก
2	กริยาบอกท่าทาง	กริยาบอกการกระทำ	ยื่นมือ
3	การเคลื่อนที่ของร่างกาย การเคลื่อนที่ของวัตถุ	การเคลื่อนที่บอกทิศทาง	วิ่งเข้าบ้าน
4	การกระทำเกิดจากประสาทสัมผัส	การรับรู้ทางประสาทสัมผัส	ฟังเพลงได้ยิน
5ก	กริยาบอกความต้องการ	กริยาบอกการกระทำ	ต้องการไปโรงเรียน
5ข	กริยาบอกความรู้สึก	กริยาบอกการกระทำ	ผินใจตอบจดหมาย
6	การกระทำปฐมภูมิบอก อากัปกริยาของการกระทำ	การกระทำ	รีบรักษา
7ก	กริยาบอกการกระทำ (อกรรมกริยา)	กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน	ปลอมตัวเป็นแขก
7ข	กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ (สกรรมกริยา)	กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน	พับผ้าเป็น 3 ทบ
8	กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ	กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ	ปิ้งปลากิน
9	กริยาบอกทิศทางการเคลื่อนที่	กริยาบอกการกระทำ	ไปทำงาน
10	กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ	กริยาบอกกระบวนการทางกายภาพ	ปาแก้วแตก
11	กริยาบอกสภาพ	กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน	น้ำระเหยเป็นไอ
12	กริยาบอกการเปลี่ยนแปลง	กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน	อายุเพิ่มเป็น 70 ปี

2) หน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อน คือประกอบด้วยกริยามากกว่า 2 คำ มีโครงสร้าง 2 แบบคือ

- หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน + คำกริยาอีกคำหนึ่ง
- หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน + หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน

ยาใจใช้คุณสมบัติ 4 ประการต่อไปนี้ในการทดสอบความตรึงแน่น (compactness) ระหว่างคำกริยาในหน่วยสร้างเพื่อป้องกันที่ประโยคนั้นเป็นเอกประโยคหรือพหูประโยค

- (1) การมีประธานร่วมกัน
- (2) การอ้างถึงเวลาเดียวกัน
- (3) การมีการณ์ลักษณะเดียวกัน
- (4) การไม่อนุญาตให้มีคำปฏิเสธปรากฏระหว่างคำกริยา

ผลปรากฏว่ามี 10 รูปแบบที่มีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ข้อข้างต้น จึงจัดว่ามีความตรึงแน่นสูงสุดและเป็นเอกประโยค ได้แก่ รูปแบบ 1, 2, 3, 5ข, 6, 7ก, 8, 9, 11 และ 12 ส่วนอีก 4 รูปแบบที่เหลือ ได้แก่ 4, 5ก, 7ข และ 10 มีคุณสมบัติเพียง 2-3 ข้อ มีความตรึงแน่นน้อยลงมาแต่ยังมากกว่าพหูประโยค จึงเรียกว่าไม่เป็นเอกประโยค แต่ยังไม่ใช่พหูประโยค

ส่วนคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ ยาใจศึกษาเหตุการณ์และเวลาในการเกิดเหตุการณ์ในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ไม่ได้ศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อนเนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อนก็ประกอบขึ้นจากหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานนั่นเอง พบว่าแสดงความสัมพันธ์ 5 ประเภท ได้แก่

- (1) เหตุการณ์สองเหตุการณ์เกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิท (รูปแบบ 1, 2, 3, 5ข, 6, 7ก และ 11)
- (2) มีความกำกวมว่าเหตุการณ์สองเหตุการณ์เกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิทหรือแบบเหลื่อมเวลากัน (รูปแบบ 4)
- (3) เหตุการณ์สองเหตุการณ์เกิดเรียงต่อกันโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ที่สอง (รูปแบบ 8, 9 และ 12)
- (4) เหตุการณ์สองเหตุการณ์เกิดเรียงต่อกันโดยมีข้อจำกัดเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ที่สอง (รูปแบบ 7ข และ 10)
- (5) เหตุการณ์ที่สองอาจเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ แต่ถ้าเกิดจะเกิดหลังเหตุการณ์แรก (รูปแบบ 5ก)

หากพิจารณาเชื่อมโยงกันจะเห็นว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงที่เป็นเอกประโยคแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ได้ 2 ประเภท คือ (1) และ (3) ในขณะที่หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ไม่เป็นเอกประโยคแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ได้ 3 ประเภท คือ (2) (4) และ (5) ยาใจจึงสรุปว่าคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

งานวิจัยของชลธิชา สูดมฺข

วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ของชลธิชา สูดมฺข (Cholthicha Sudmuk, 2005) เป็นการศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยโดยใช้ไวยากรณ์ศัพท์หน้าที่

(Lexical Functional Grammar) ชลธิชาแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็น 8 ประเภทตามข้อจำกัดในการเกิดร่วมกันของคำกริยา ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อประเภท	กริยา 1	กริยา 2	ตัวอย่าง
1	Motion SVC	กริยาแสดงการเคลื่อนที่	กริยาแสดงทิศทาง	กานดาวิ่งมา
2	Posture SVC	กริยาแสดงท่าทาง	กริยาไม่จำกัด*	กานดานั่งร้องเพลง
3	Take-SVC	กริยาคำว่า 'เอา'	กริยาไม่จำกัด	กานดาเอามีดัดหนังไก่
4	Use-SVC	กริยาคำว่า 'ใช้'	กริยาไม่จำกัด	กานดาใช้มีดัดหนังไก่
5	Open Class SVC	กริยาไม่จำกัด	กริยาไม่จำกัด	กานดาหุงข้าวกิน
6	Give-SVC	กริยาคำว่า 'ให้'	กริยาไม่จำกัด	กานดาซื้อหนังสือให้ห้องอ่าน
7	Causative SVC	กริยาคำว่า 'ทำ'	อกรรมกริยา	กานดาทำเด็กกร้องไห้
8	Resultative SVC	กริยาไม่จำกัด	กริยาแสดงผล	กานดาผลัดหัวเราะล้ม

*กริยาไม่จำกัด = open class

ในด้านโครงสร้างวากยสัมพันธ์ ชลธิชาใช้ตำแหน่งที่คำปฏิเสธปรากฏได้ (negation test) และความสามารถในการย้ายตำแหน่งคำเพื่อเน้นหัวข้อ (topicalization test) ในการพิสูจน์ว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยมีโครงสร้างแบบความซ้อน (subordinate construction) ไม่ใช่แบบความรวม (coordinate construction) และใช้ E-type pronoun test ในการพิสูจน์ว่า control relation ของการมีอาร์กิวเมนต์ร่วมกันระหว่างกริยาแต่ละคำเป็นแบบ functional control ในกรณีของประธาน และแบบ thematic control ในกรณีของกรรมในหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยา *ซื้อ* และ *ให้*

ในด้านอรรถศาสตร์ ชลธิชาสรุปว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงจัดกลุ่มตามความหมายได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกแสดงเหตุการณ์สองเหตุการณ์ขึ้นไป ได้แก่ ประเภทที่ 1, 3, 5 และ 6 จากตารางข้างต้น และกลุ่มที่สองแสดงเหตุการณ์เดียว ได้แก่ ประเภทที่ 2, 4, 7 และ 8 จากตารางข้างต้น โดยใช้วิธีการทดสอบดังนี้

1) Cancellation test กล่าวคือ เมื่อลองเติม “แต่ไม่(ได้) + กริยา 2” ตามหลังหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้น ๆ เช่น กานดาหุงข้าวกิน -> กานดาหุงข้าวกินแต่ไม่ได้กิน หากประโยคใช้ได้แสดงว่าหน่วยสร้างนั้นแสดงสองเหตุการณ์ หากประโยคใช้ไม่ได้แสดงว่าหน่วยสร้างนั้นแสดงเหตุการณ์เดียว

2) Time marker test กล่าวคือ เมื่อลองเติมคำบ่งชี้เวลาในอดีต เช่น *ได้* หน้าหน่วยสร้างกริยาเรียง เช่น กานดาเขียนร้องเพลง -> กานดาได้เขียนร้องเพลง หากการบ่งชี้เวลาในอดีตครอบคลุมเฉพาะกริยาตัวแรกแสดงว่าหน่วยสร้างนั้นแสดงสองเหตุการณ์ หากการบ่งชี้เวลาในอดีตครอบคลุมกริยาทั้งสองตัวว่าต้องเกิดในอดีตพร้อมกันแสดงว่าหน่วยสร้างนั้นแสดงเหตุการณ์เดียว

นอกจากนี้ ชลธิชา ยังกล่าวว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงในกลุ่มแรกมีโครงสร้างมโนทัศน์คำศัพท์ (LCS - Lexical Conceptual Structure) แบบ Complex LCS คือมี LCS ของกริยาตัวอื่นซ้อนอยู่ใน LCS ของกริยาตัวแรก เหตุการณ์จึงอาจเกิดไม่พร้อมกันก็ได้ ในขณะที่หน่วยสร้างกริยาเรียงในกลุ่มที่สองมีโครงสร้างมโนทัศน์คำศัพท์ แบบ Simple LCS คือมี LCS เดียว เหตุการณ์ต้องเกิดขึ้นพร้อมกันเท่านั้น

ชลธิชา กล่าวถึงความสัมพันธ์ด้านเวลาของการเกิดเหตุการณ์ในหน่วยสร้างแต่ละประเภทด้วยว่ามีดังนี้

ประเภท	สองเหตุการณ์ขึ้นไป			เหตุการณ์เดียว		
	เหลื่อมเวลากัน	ต่อเนื่องเป็นลำดับ	แสดงวัตถุประสงค์	พร้อมกัน	แสดงเหตุ	แสดงผล
กลุ่ม 1						
Motion SVC	/		/			
Take-SVC		/	/			
Open Class SVC		/	/			
Give-SVC		/	/			
กลุ่ม 2						
Posture SVC				/		
Use-SVC				/		
Causative SVC					/	
Resultative SVC						/

งานวิจัยของกิงกาญจน์ เทพกาญจนา

กิงกาญจน์ มีงานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย 2 ชิ้น ชิ้นแรกเป็นวิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิตชื่อว่า *Serial Verb Constructions in Thai* (Kingarn Thepkanjana, 1986) ซึ่งเป็นการศึกษาหน้าที่ของกริยาเรียงในภาษาไทยโดยแบ่งหน้าที่ของกริยาเรียงออกเป็น 4 ประเภทหลัก ดังนี้

- 1) การเพิ่มความหมายของกริยาคำแรกให้สมบูรณ์
- 2) การขยายความหมายของกริยาหลักในแง่ทิศทางและการณ์ลักษณะ
- 3) การแสดงการกสัมพันธ์
- 4) การแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำและการแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน (กิงกาญจน์ เทพ

กาญจนา, 2553: 84)

ประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่กิงกาญจน์เสนอในงานวิจัยนี้คือ ภาษาไทยใช้คำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ อาทิคำว่า *ไป เอา ถูก* แสดงการณ์ลักษณะ การกเครื่องมือ และกรรมวาจก

ตามลำดับ เมื่อทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ความหมายเดิมทางอรรถศาสตร์ของคำกริยาก็ยังคงอยู่แม้บางครั้งจะเป็นการตีความหมายในเชิงภาพพจน์ (figurative interpretation) ดังนั้น คำเหล่านี้ยังถือเป็นคำกริยา ไม่ได้กลายเป็นคำไวยากรณ์

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งเป็นการศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในฐานะหน่วยสร้างที่ยังมีข้อขัดแย้งในไวยากรณ์ไทย (กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา, 2553) กล่าวคือ แม้นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่จะให้นิยามของหน่วยสร้างกริยาเรียงแบบเดียวกัน แต่ประเภทของหน่วยสร้างที่แต่ละคนเรียกว่า 'หน่วยสร้างกริยาเรียง' และนำมาใช้ในการศึกษานั้นยังไม่ตรงกันนัก กึ่งกาญจน์เรียกหน่วยสร้างประเภทที่นักวิจัยทุกคนเห็นตรงกันว่าเป็นกริยาเรียงว่า **หน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบ** (prototypical serial verb constructions) ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ไม่มีคำเชื่อมใด ๆ ปรากฏระหว่างคำกริยาในหน่วยสร้าง
- 2) คำกริยาทุกคำในหน่วยสร้างมีกาล การณ์ลักษณะ มาลา และข้อบอกล่า-ปฏิเสธร่วมกัน
- 3) คำกริยาในหน่วยสร้างมีอาร์กิวเมนต์อย่างน้อยหนึ่งอาร์กิวเมนต์ร่วมกัน
- 4) หน่วยสร้างกริยาเรียงมีทำนองเสียงแบบเดียวกับประโยคความเดียว และไม่มีช่วงหยุดระหว่างคำกริยา
- 5) หน่วยสร้างกริยาเรียงแสดงเหตุการณ์เพียงเหตุการณ์เดียวแต่เป็นเหตุการณ์แบบซับซ้อน

ส่วนหน่วยสร้างประเภทที่นักวิจัยบางคนเท่านั้นถือว่าเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียง กึ่งกาญจน์เรียกว่า **หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ไม่ใช่ต้นแบบ** (non-prototypical serial verb constructions) หรือ **หน่วยสร้างกริยาเรียงชายขอบ** (peripheral serial verb constructions) ได้แก่หน่วยสร้างที่มีลักษณะดังนี้

- 1) คำกริยาทั้งสองในหน่วยสร้างมีความคล้ายคลึงกันทางเสียงและความหมาย เมื่อปรากฏร่วมกันแล้วมักได้ความหมายใหม่ที่ไม่ใช่ผลรวมของความหมายเดิม นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่จึงจัดว่าเป็นคำประสม
 - 2) คำกริยาทั้งสองในหน่วยสร้างมีความสัมพันธ์กันแบบหลวม ๆ จนตีความได้หลายแบบ
 - 3) คำกริยาคำหนึ่งในหน่วยสร้างได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ (grammaticalization)
- งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบพื้นฐาน ได้แก่ หน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบที่มีคำกริยาเพียง 2 คำหรือกริยาวลีเพียง 2 วลี ยกเว้นหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกทิศทางซึ่งอาจประกอบด้วยคำกริยาแสดงทิศทางมากกว่า 2 คำ

ทางด้านอรรถศาสตร์ได้ศึกษาความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำกริยาในหน่วยสร้าง และลักษณะของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำกริยาหรือกริยาวลีในหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบพื้นฐาน 8 แบบ ดังต่อไปนี้

- 1) **การเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์สองเหตุการณ์** กริยาคำแรกแสดงเหตุการณ์ที่เกิดก่อน เหตุการณ์ที่แสดงโดยกริยาคำที่สอง กริยาคำแรกเป็นกริยาแสดงการกระทำหรือแสดงกระบวนการ ส่วนกริยาคำที่สองเป็นกริยาแสดงการกระทำหรือแสดงสภาพ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่

1.1) **การแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก** ประกอบด้วยคำกริยาแสดงการกระทำด้วยความตั้งใจ (volition) 2 คำเรียงต่อกัน และคำกริยาทั้งสองมีประธานร่วมกัน ที่พบบ่อยคือคำกริยาแสดงการเคลื่อนไหวที่บอกทิศทาง *ไป* และ *มา* หรือคำกริยา *เอา* หรือ *ใช้* เป็นกริยาคำแรก เช่น *เขาไปทำงาน เขาเอามือคั้นนมบั้ง*

1.2) **การแสดงผลการกระทำก่อน (resultative situation)** ประกอบด้วยกริยาคำแรกแสดงผลการกระทำ 'เหตุ' ซึ่งมักเป็นกรรมกริยาแสดงการกระทำ และกริยาคำที่สองแสดงผลการกระทำ 'ผล' ซึ่งมักเป็นคำกริยาแสดงกระบวนการหรือสภาพ คำกริยาทั้งสองอาจมีประธานร่วมกัน เช่น *เขากินข้าวอิ่ม* หรือกรรมของกริยาตัวแรกเป็นประธานของกริยาตัวที่สองก็ได้ เช่น *เขาทำอาหารอร่อย* และอาจเติมคำแสดงปฏิเสธ *ไม่* หน้ากริยาตัวที่สองได้ เช่น *เขาทำอาหารไม่อร่อย*

2) **การเกิดพร้อมกันของเหตุการณ์สองเหตุการณ์** แสดงเหตุการณ์ที่เกิดในเวลาเดียวกันและกระทำโดยประธานคนเดียวกัน กริยาคำแรกเป็นกริยาแสดงการกระทำปฐมภูมิ (การกระทำที่ชัดเจนในตัวเองว่าใช้ส่วนของร่างกายกระทำและทำอย่างไร) หรือกริยาแสดงการเคลื่อนไหวที่ของวัตถุ ส่วนกริยาคำที่สองเป็นกริยาแสดงการกระทำอุปปฐมภูมิ ตัวอย่างเช่น *เขาโบกมือลา เขาไหว้ขอบคุณ*

3) **คำกริยาคำหนึ่งแสดงอาการหรือลักษณะของการกระทำที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง** อาจเป็นลักษณะท่าทางของร่างกาย (posture) ขณะที่ประธานกำลังกระทำอาการ เช่น *เขานอนร้องเพลง* หรือลักษณะ อาการหรือวิธีการในการกระทำอาการของประธานหรือลักษณะของการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ เช่น *เขาแอบร้องไห้ เขาตอบถูก*

4) **คำกริยาคำหนึ่งแสดงความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่อการกระทำที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง** ประกอบด้วยกริยาที่แสดงความรู้สึกหรือทัศนคติเป็นกริยาคำแรก คำกริยาที่แสดงผลการกระทำจะปรากฏเป็นกริยาคำที่สองซึ่งอาจเป็นกริยาแสดงการกระทำหรือแสดงกระบวนการก็ได้ เช่น *เขาชอบว่ายน้ำ เขาอยากตาย*

5) **คำกริยาคำหนึ่งแสดงการรับรู้ (ทางประสาทสัมผัส) เหตุการณ์ที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง** ประกอบด้วยกริยาแสดงการเห็นหรือได้ยินเป็นกริยาคำแรก กริยาแสดงการกระทำหรือกระบวนการเป็นกริยาคำที่สอง เช่น *ฉันเห็นเขาขโมยเงิน ฉันได้ยินเขาตำหนิเธอ*

6) **คำกริยาคำหนึ่งแสดงการ "ปฏิบัติการ" ต่อการกระทำหนึ่ง ๆ** อาทิ การเริ่ม การพัก การหยุด การเสร็จ หรือการล้มเลิกการกระทำบางอย่าง เช่น *เขาเริ่มทาสีบ้าน เขาพิมพ์รายงานเสร็จ*

7) **ความสัมพันธ์ในเชิงเท่าเทียมกันและเปรียบเทียบ** กริยาคำที่สองต้องเป็นคำว่า *เท่า* เหมือนคล้าย หรือ เป็น เช่น *เขาสูงเท่าฉัน เขาพับผ้าเป็น 3 ทบ*

8) **คำกริยาเรียงแสดงทิศทางของการเคลื่อนที่ที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง** และอาจรวมถึงอาการหรือลักษณะของการเคลื่อนที่และลักษณะของเส้นทางการเคลื่อนที่ได้ด้วย คำกริยาแสดงทิศทางอาจมีได้หลายคำในแต่ละหน่วยสร้าง เช่น *เขาวิ่งตรงย้อนกลับเข้าไป* ในบางกรณี คำกริยาแสดงทิศทางจะต้องตีความในเชิงอุปลักษณะ

เช่น การเรียนของเขาดีขึ้น นักภาษาศาสตร์บางคนถือว่าในกรณีนี้คำกริยาดังกล่าวได้กลายเป็นคำไวยากรณ์ไปแล้ว แต่ในงานวิจัยนี้ถึงกาญจน์ถือว่ายังเป็นคำกริยาแสดงทิศทางอยู่

นอกจากความสัมพันธ์ทางความหมายแล้ว งานวิจัยนี้ยังศึกษาลักษณะของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้างกริยาเรียงด้วย โดยสรุปว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยแสดงเหตุการณ์ซับซ้อน (complex event) ไม่ใช่เหตุการณ์เดี่ยว (simple event) และไม่ใช่พหุเหตุการณ์ (event sequence) เนื่องจากกริยาแต่ละคำในหน่วยสร้างมีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้น กล่าวคือ มีอาร์กิวเมนต์ร่วมกัน และแสดงเหตุการณ์ที่เกิดในเวลาเดียวกันหรือเรียงต่อกันโดยไม่มีช่องว่างที่สังเกตได้ และเกิดในสถานที่เดียวกัน

ส่วนการศึกษาลักษณะทางรูปและวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบพื้นฐานในภาษาไทย กิ่งกาญจน์อ้างอิงแบบลักษณ์ภาษา (typology) ที่เสนอโดยไอเคนวาลด์ เพื่อวิเคราะห์ในหัวข้อต่อไปนี้

1) องค์ประกอบของหน่วยสร้างกริยาเรียง

ในบางภาษา หน่วยสร้างกริยาเรียงอาจประกอบด้วยคำกริยาหลายคำ หรืออาจเป็นคำกริยาเพียงคำเดียวซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระที่ปรากฏเรียงกันอยู่ในคำกริยานั้น แต่เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยจึงประกอบด้วยคำกริยามากกว่าหนึ่งคำ

2) คุณสมบัติในแง่ประเภททางไวยากรณ์ (grammatical category) ของหน่วยสร้างกริยาเรียง

นักภาษาศาสตร์จำนวนมากกล่าวว่า คำกริยาทุกคำในหน่วยสร้างกริยาเรียงจะมีประเภททางไวยากรณ์ร่วมกัน ได้แก่ กาล (tense) การณ์ลักษณะ (aspect) มาลา (mood) พลังวัจนกรรมปฏิบัติ (illocutionary force) และขั้วบอกเล่า-ปฏิเสธ (polarity value) จึงมักปรากฏหน่วยคำที่แสดงประเภททางไวยากรณ์เพียงครั้งเดียว มีความหมายครอบคลุมทั้งหน่วยสร้าง แต่ในหน่วยสร้างกริยาเรียงของไทย คำปฏิเสธสามารถปรากฏหน้ากริยา คำหลังแล้วทำให้กริยาสองคำมีขั้วบอกเล่า-ปฏิเสธต่างกันได้ในส่วนใหญ่พบในหน่วยสร้างประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อผล เช่น เขาซักผ้าไม่สะอาด และหน่วยสร้างที่คำกริยาหนึ่งทำหน้าที่ขยายเหตุการณ์ที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง เช่น เขานับเงินไม่ถูก

3) การมีคุณสมบัติเป็นประโยคเดี่ยว (monoclausal) ของหน่วยสร้างกริยาเรียง

ในอดีตมีการโต้เถียงกันมากกว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงมีคุณสมบัติเป็นประโยคเดี่ยวที่กริยาทุกคำรวมกันทำหน้าที่ภาคแสดงเพียงหนึ่งหน่วย หรือเป็นพหุประโยคที่มีโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิวตามหลักไวยากรณ์ปริวรรต (Transformational Grammar) แต่ในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์มีความเห็นร่วมกันแล้วว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงมีโครงสร้างเป็นประโยคเดี่ยว

4) การทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของกริยาเรียงในหน่วยสร้าง

คำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงอาจทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของผู้ร่วมเหตุการณ์ (participant) หรือเป็นภาคแสดงของคำกริยาอีกคำในหน่วยสร้างก็ได้ ในภาษาไทยพบมากทั้งสองแบบ กริยาเรียงที่เป็นภาคแสดงของ

ผู้ร่วมเหตุการณ์พบทั้งแบบที่คำกริยามีประธานร่วมกัน และแบบสลับประธาน คือกรรมของกริยาคำแรกเป็นประธานของกริยาคำที่สอง ส่วนในหน่วยสร้างที่กริยาคำหนึ่งเป็นภาคแสดงของกริยาคำหนึ่ง กริยาคำที่สองจะทำหน้าที่ขยายกริยาคำแรก นักภาษาศาสตร์บางคนจึงถือว่าเป็นคำกริยาวิเศษณ์ (adverb) และเห็นว่าหน่วยสร้างลักษณะนี้ไม่ใช่หน่วยสร้างกริยาเรียง

5) ผลิตภาวะ (productivity) ของหน่วยสร้างกริยาเรียง

หน่วยสร้างกริยาเรียงมีผลิตภาวะสูงในภาษาไทย กล่าวคือ คำกริยาส่วนใหญ่ในภาษาไทยเกิดในหน่วยสร้างกริยาเรียงได้ และการเรียงกริยาเป็นกลไกทางภาษาแบบบังคับ (obligatory) ไม่ใช่แบบให้เลือก (optional) เพียงเพื่อเน้นการกระทำเหมือนในภาษาอื่นบางภาษา

6) จำนวนคำกริยาที่อาจปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียง

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อองค์ประกอบ หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยต้องประกอบด้วยคำกริยาอย่างน้อย 2 คำ ส่วนจำนวนสูงสุดจะมีได้เท่าใดนั้นยังไม่มียานวิจัยอื่นศึกษาออกจากของ David Filbeck (1975) ที่ได้กล่าวถึงในตอนต้นของข้อ 2.1.2

2.2 การสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

2.2.1 งานวิจัยเรื่องการสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำกริยาแสดงทิศทาง

วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ของวัลลีย์ สุทธิชัชวาลวงศ์ (Wanlee Sutthichatchawanwong, 2006) เป็นการศึกษาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยคำกริยาแสดงทิศทาง 6 คำ ได้แก่ “ไป” “มา” “เข้า” “ออก” “ขึ้น” และ “ลง” ทั้งที่ปรากฏหน้าและหลังกริยาคำอื่นในหน่วยสร้าง โดยศึกษาความเทียบเท่าในเชิงอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ ใช้ข้อมูลจากหนังสืออัตชีวประวัติของพระยาอนุমানราชชนที่ชื่อว่า *พื้นความหลัง* และฉบับแปลภาษาอังกฤษโดยศูนย์การแปลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชื่อว่า *Looking Back* ในวิทยานิพนธ์ที่ทำการศึกษาคั้งแรกใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งสิ้น 1,541 หน่วยสร้าง แต่ในบทความที่นำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมวิชาการในภายหลัง (Wanlee Sutthichatchawanwong and Sudaporn Luksaneeyanawin, 2007) มีการเพิ่มจำนวนหน่วยสร้างที่ศึกษาเป็น 1,719 หน่วยสร้าง และมีรายละเอียดในการวิเคราะห์แตกต่างออกไปเล็กน้อย ในที่นี้จะยึดตามผลที่รายงานครั้งหลังเป็นหลัก

ผลการศึกษาพบว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยคำกริยาแสดงทิศทางทั้ง 6 คำในภาษาไทยใช้สื่อมโนทัศน์ 7 อย่าง ได้แก่ บอกทิศทาง (direction) บอกวัตถุประสงค์ (purpose) บอกการณณ์ลักษณะ (aspect) บอกเวลา (time) บอกการกระทำต่อเนื่อง (sequence) บอกผล (result) และบอกความสำเร็จ (success) ทั้งหมดล้วน

เป็นมโนทัศน์เกี่ยวกับการกินเนื้อที่ (spatial) และ/หรือเวลา (temporal) และบางหน่วยสร้างใช้สื่อมโนทัศน์มากกว่าหนึ่งอย่าง มีรายละเอียดจำนวนหน่วยสร้างที่พบตามตารางต่อไปนี้ (Wanlee Sutthichatchawanwong and Sudaporn Luksaneeyanawin, 2007: 238)

มโนทัศน์	ไป	มา	เข้า	ออก	ขึ้น	ลง
บอกทิศทาง	282 (30%)	228 (31%)	15 (32%)	48 (77%)	30 (33%)	18 (56%)
บอกการณัลักษณะ	169 (18%)	96 (13%)	2 (4%)	1 (2%)	59 (66%)	14 (44%)
บอกการกระทำต่อเนื่อง	55 (6%)	22 (3%)	14 (30%)	-	-	-
บอกวัตถุประสงค์	311 (34%)	230 (31%)	13 (28%)	3 (5%)	1 (1%)	-
บอกเวลา	108 (12%)	131 (18%)	3 (6%)	-	-	-
บอกผล	-	27 (4%)	-	-	-	-
บอกความสำเร็จ	-	-	-	10 (16%)	-	-

จากตารางจะเห็นว่า คำกริยาแสดงทิศทางที่ศึกษาทั้งหมด ยกเว้น “ขึ้น” ล้วนแสดงมโนทัศน์บอกทิศทางในสัดส่วนที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำกริยา “ออก” ในขณะที่คำกริยา “เข้า” แสดงมโนทัศน์บอกทิศทาง บอกการกระทำต่อเนื่อง และบอกวัตถุประสงค์ ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน กริยา “ไป” และ “มา” แสดงมโนทัศน์ต่าง ๆ ในสัดส่วนคล้ายกัน แต่ที่น่าแปลกใจคือคำกริยา “ขึ้น” แสดงมโนทัศน์เกี่ยวกับเวลา (บอกการณัลักษณะ) มากกว่ามโนทัศน์เกี่ยวกับการกินเนื้อที่ (บอกทิศทาง) ถึงเกือบสองเท่า

เมื่อนำบทแปลภาษาอังกฤษมาศึกษาความเทียบเท่าในเชิงอรรถศาสตร์ นอกจากการเสมอกันของความหมายแล้วยังพบการเพิ่มความหมายและการสูญเสียความหมาย (meaning gain and loss) ด้วย ที่พบมากที่สุดคือการเพิ่มความหมายที่แสดงมโนทัศน์บอกเวลา เช่น *สักครู่ใหญ่จึงกลับมา* (บอกทิศทาง) -> *He came back a long while later* (บอกทิศทาง + บอกเวลา)

ส่วนการศึกษาคความเทียบเท่าในเชิงวากยสัมพันธ์ไม่พบรูปแบบที่เทียบให้ตรงกันได้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (one-to-one correspondence) กล่าวคือ รูปกริยาเรียงแบบหนึ่งในภาษาไทยมีคำแปลในภาษาอังกฤษได้หลายรูปแบบ ในขณะที่รูปแบบในภาษาอังกฤษแบบหนึ่ง ๆ ก็ใช้เป็นคำแปลรูปกริยาเรียงในภาษาไทยได้หลายแบบ ทั้งนี้ รูปภาษาปลายทางที่พบมีหลากหลายมาก ตั้งแต่คำเดี่ยวชนิดต่าง ๆ ทั้งคำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท ฯลฯ วลีซึ่งมีทั้งกริยาวลี นามวลี บุพบทวลี ฯลฯ อนุประโยค และประโยค หรืออาจไม่ปรากฏรูปแสดงความหมายเลย อย่างไรก็ตาม ก็ดี ผลการศึกษายังสามารถบ่งชี้รูปแบบที่พบมากกว่าแบบอื่นอยู่บ้าง อาทิ ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่สื่อมโนทัศน์บอกทิศทางในรูปแบบ [กริยาแสดงการเคลื่อนที่ + กริยาแสดงทิศทาง] รูปแบบที่ใช้ในภาษาปลายทางมากที่สุดคือ [กริยา + กริยาวิเศษณ์] (62.5%) เช่น *เมื่อลุกขึ้น* -> *When I got up* เป็นต้น

2.2.2 งานวิจัยเรื่องการสื่อมโนทัศน์ที่แสดงในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา”

งานวิจัยที่ศึกษาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา” ขึ้นแรกเป็นสารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลและล่าม ของเมทินี สิงห์เวชสกุล (2555) ซึ่งใช้ข้อมูลจากวรรณกรรมรวมเรื่องสั้น *หลายชีวิต* ของ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช และฉบับแปลภาษาอังกฤษโดยเมเรดิธ บอรัธวิค (Meredith Borthwick) ใช้ชื่อว่า *Many Lives* มีหน่วยสร้างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 132 หน่วยสร้าง ครอบคลุมคำว่า “เอา” ที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงใน 3 ความหมาย ได้แก่ 1) การย้ายวัตถุเป้าหมายมาไว้กับตัว เช่น *เอามาแนบไว้กับอก* 2) การต้องการ เช่น *จะหยิบเอา* และ 3) การกำหนดให้สิ่งหนึ่งทำหน้าที่แทนสิ่งหนึ่ง เช่น *ถือเอาหน้าที่การงานเป็นชีวิต* ประเด็นหลักที่เมทินีศึกษาคือรูปแบบภาษาปลายทางที่ผู้แปลใช้ และสมมูลภาพทางความหมายซึ่งเมทินีให้นิยามไว้ว่า หมายถึง referential / denotative equivalence กล่าวคือ การที่คำในต้นฉบับและบทแปลกล่าวถึงสิ่งเดียวกันและทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกัน

ผลการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้รูปแบบการแปลหลากหลาย รูปแบบที่พบมากที่สุดเป็นกริยาวลี คือ 71.97% บทแปลมีสมมูลภาพทางความหมาย 53.03% รายละเอียดปรากฏตามตารางต่อไปนี้ (2555: 66)

รูปแบบการแปล	จำนวน	%	มีสมมูลภาพทาง ความหมาย	%	ขาดสมมูลภาพ ทางความหมาย	%
Verb Phrase	95	71.97	55	78.57	40	64.52
Infinitive To	9	6.81	6	8.57	3	4.84
Interrogative Word	6	4.55	0	0	6	9.68
Noun Phrase	5	3.79	1	1.43	4	6.45
Participial Phrase	6	4.55	5	7.14	1	8.07
Sentence	6	4.55	2	2.86	4	6.45
Imperative Sentence	3	2.27	0	0	3	4.84
ไม่แปล	1	0.76	0	0	1	1.61
Prepositional Phrase	1	0.76	1	1.42	0	0
รวม	132	100.00	70	53.03	62	46.97

เมทีนีสรุปว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวทางการแปลของ Peter Newmark และแนวทางการแปลแบบเอาความ (semantic translation) คือการถ่ายทอดความหมายโดยไม่ยึดติดกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของต้นฉบับ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการใช้ Scenes-and-Frames Semantics ในการแปลเพื่อให้ผู้อ่านบทแปลภาษาอังกฤษเห็นภาพเหตุการณ์เช่นเดียวกับผู้อ่านต้นฉบับภาษาไทย

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งเป็นของเมทีนี สิงห์เวชสกุล และปริมา มัลลิกะมาส (2557) ซึ่งเป็นการศึกษาต่อจากงานชิ้นแรกโดยใช้คลังข้อมูลเดียวกันแต่เลือกศึกษาเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา” ในความหมายว่า ‘หยิบฉวยสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาหรือนำผู้ใดผู้หนึ่งมาทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง’ ซึ่งแสดงให้เห็นเหตุการณ์สองเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกัน (sequential actions) มีจำนวนทั้งหมด 82 หน่วยสร้าง ประเด็นหลักที่มุ่งศึกษาคือการรักษาความหมายของสองเหตุการณ์ต่อเนื่องกันไว้ในบทแปล และกลวิธีที่ผู้แปลใช้ ผลการศึกษามีดังนี้ (2557: 50)

ประเภท	ประเภทย่อย	จำนวนที่พบ
ความหมายตรงกับต้นฉบับ*	-	9 (10.98%)
ความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับ	แสดงเฉพาะเหตุการณ์แรก	17 (20.74%)
	แสดงเฉพาะเหตุการณ์ที่สอง	51 (62.74%)
	ไม่แสดงทั้งสองเหตุการณ์	5 (6.09%)
	รวม	82 (100%)

* แสดงเหตุการณ์สองเหตุการณ์ต่อเนื่องกันโดยมีคำกริยาสองคำแยกกันชัดเจน

จากตารางจะเห็นว่า บทแปลที่รักษาความหมายตรงกับต้นฉบับ กล่าวคือ แสดงเหตุการณ์สองเหตุการณ์ต่อเนื่องกันโดยมีคำกริยาสองคำแยกกันชัดเจนนั้น มีจำนวนน้อย คือประมาณ 11% บทแปลส่วนใหญ่จะแสดงเฉพาะเหตุการณ์ที่สอง โดยพบถึงราว 63%

ในกรณีที่ความหมายตรงกับต้นฉบับ กลวิธีที่ผู้แปลใช้มี 2 แบบ ได้แก่ 1) กริยาทั้งสองตัวเป็นกริยาเปลี่ยนรูป (finite verb) และมีคำเชื่อม เช่น หยิบเอาตัวเจ้าผลขึ้นมาพลิกดู -> were picking him up and examining him และ 2) กริยาตัวที่สองเป็นกริยาไม่เปลี่ยนรูป (non-finite verb) ส่วนกริยาตัวแรกอาจเป็นกริยาเปลี่ยนรูปหรือไม่เปลี่ยนรูปก็ได้ เช่น เอามาเลี้ยงเป็นลูก -> would adopt it to raise as his own

ในกรณีที่ความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับ เมื่อวิเคราะห์โดยละเอียดพบว่าในบทแปลที่แสดงเฉพาะเหตุการณ์แรกนั้น ส่วนใหญ่ผู้แปลเก็บความหมายของต้นฉบับได้ครบถ้วนแล้วเพียงแต่ไม่ได้แสดงเหตุการณ์สองเหตุการณ์ต่อเนื่องกันอย่างชัดเจนเหมือนในโครงสร้างกริยาเรียงภาษาไทย รูปแบบที่ใช้เป็นส่วนมากคือแสดงเหตุการณ์แรกด้วยกริยาวลีและสื่อความหมายในเหตุการณ์ที่สองด้วยบุพบทวลี เช่น เอาควายขึ้นคอก -> take the buffalo to its

pen ในบทแปลที่แสดงเฉพาะเหตุการณ์ที่สองซึ่งพบมากที่สุด ผู้แปลมักสื่อความหมายด้วยกริยาวลีโดยละเหตุการณ์แรกซึ่งเห็นว่าไม่สำคัญหรือไม่จำเป็นต้องระบุในมุมมองของภาษาปลายทาง เช่น เอาอีเด็กคนนี้ไปอาบน้ำเสีย -> *give this girl a bath* ส่วนในบทแปลที่ไม่แสดงทั้งสองเหตุการณ์ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตีความ เช่น ถูกใช้ให้เอาของมาถวายพระที่วัดอยู่เสมอ -> *was often sent over to the temple with things for him*

ผลการวิจัยสรุปว่าผู้แปลใช้กลวิธีหลากหลายภายในกรอบของทฤษฎีการแปลแบบตีความ (interpretive theory) โดยผู้แปลผละออกจากรูปแบบของภาษาต้นฉบับ นำแต่ความหมายล้วน ๆ มาสื่อในภาษาปลายทางอย่าง สละสลวยเป็นธรรมชาติ ส่วนการละบางส่วนของความหมายที่แสดงโดยหน่วยสร้างกริยาเรียงในต้นฉบับนั้น อธิบายได้ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการคิดเพื่อที่จะพูด (thinking for speaking) ของ Dan Slobin (1991, 1996) กล่าวคือ ข้อจำกัดด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาปลายทางทำให้ผู้แปลจัดลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกันในหน่วยสร้างกริยาเรียงไปตามมุมมองของภาษาปลายทาง

งานวิจัยเรื่องการสื่อมโนทัศน์ที่แสดงในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา” ทั้งสองชิ้น เป็นต้นแบบสำคัญที่ผู้วิจัยใช้ศึกษาเป็นพื้นฐานในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ซึ่งเป็นการศึกษากลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยโดยไม่เจาะจงว่าต้องประกอบด้วยคำกริยาคำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะ

2.3 ทฤษฎีและแนวทางการแปล

2.3.1 ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford

John Cunnison Catford (1980) ได้เสนอทฤษฎีการแปลที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ โดยให้นิยามของการแปลว่าเป็น “*the replacement of textual material in one language (SL) by equivalent textual material in another language (TL)*” (1980: 20) กล่าวคือ การแทนที่สิ่งที่อยู่ในตัวบทในภาษาต้นทางด้วยสิ่งที่อยู่ในตัวบทซึ่งเทียบเท่ากันในภาษาปลายทาง ที่เลือกใช้คำว่า ‘สิ่งที่อยู่ในตัวบท’ (textual material) นั้นเนื่องจากตามทฤษฎีนี้การแปลสามารถทำได้ในทุกระดับ (level) ของภาษา ได้แก่ ระบบเสียง (phonology) ระบบตัวเขียน (graphology) ไวยากรณ์ (grammar) และคำศัพท์ (lexis) แต่การแปลในความหมายทั่วไปที่ใช้กันจะหมายถึงการแปลในระดับไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งตามทฤษฎีนี้เรียกว่า total translation

Catford กล่าวว่า การแปลไม่ใช่การทำให้ได้บทแปลที่มีความหมาย (meaning) เทียบเท่ากับต้นฉบับ เพราะไม่มีถ้อยคำในคู่ภาษาใดให้ความหมายได้เทียบเท่ากันทุกประการ ความหมายของคำหนึ่ง ๆ ในแต่ละภาษาจะเกี่ยวพันเชื่อมโยงกับคำอื่น ๆ ในภาษานั้นด้วย บทแปลจึงเพียงแค่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับที่ต้นฉบับสื่อในสถานการณ์หนึ่ง ๆ เท่านั้น แต่ไม่อาจกล่าวได้ว่ามีความหมายเทียบเท่ากัน ความเทียบเท่าในการแปล (translation

equivalence) จะเกิดขึ้นเมื่อ “an SL and a TL text or item are relatable to (at least some of) the same features of substance” (1980: 50)

นอกจากนี้ Catford ยังให้นิยามของ ‘บทแปลที่เทียบเท่า’ (textual translation equivalent) ว่าเป็น “any TL form (text or portion of text) which is observed to be the equivalent of a given SL form (text or portion of text)” (1980: 27) หมายถึง รูปภาษาปลายทางที่ถือว่าเทียบเท่ากับรูปภาษาต้นทางในการสื่อถึงสิ่งเดียวกันในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ส่วน ‘รูปภาษาที่สอดคล้องกัน’ (formal correspondent) มีนิยามว่า “any TL category which may be said to occupy, as nearly as possible, the ‘same’ place in the economy of the TL as the given SL category occupies in the SL” (1980: 32) กล่าวคือ ประเภทของรูปภาษานั้นมีตำแหน่งหน้าที่ที่เรียกได้ว่าตรงกันในภาษาต้นทางและปลายทาง

เมื่อใดก็ตามที่ ‘บทแปลที่เทียบเท่า’ ไม่ใช่ ‘รูปภาษาที่สอดคล้องกัน’ จะเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า ‘translation shifts’ ซึ่ง Catford ให้นิยามว่าหมายถึง “departures from formal correspondence in the process of going from the SL to the TL” (1980: 73) แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลักและประเภทย่อย ๆ ดังนี้

1) Level shift เกิดขึ้นเมื่อบทแปลที่เทียบเท่าอยู่ต่างระดับ (level) กับตัวบทต้นฉบับ สามารถเกิดได้ระหว่างระดับไวยากรณ์ (grammar) กับระดับคำศัพท์ (lexis) กล่าวคือ การใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทางสื่อความหมายที่สื่อด้วยไวยากรณ์ในต้นฉบับและในทางกลับกัน เช่น เมื่อแปล *This text is intended for ...* จากภาษาอังกฤษเป็น *Le présent Manuel s'adresse à ...* ในภาษาฝรั่งเศส จะถือว่ามี level shift เกิดขึ้นเพราะ *This* ซึ่งเป็นคำไวยากรณ์ในภาษาต้นทางมีบทแปลที่เทียบเท่าคือ *Le présent* ซึ่งเป็นคำศัพท์ในภาษาปลายทาง (Catford, 1980: 75)

2) Category shift แบ่งออกเป็น 4 ประเภทย่อย ได้แก่

2.1) Structure-shift เกิดขึ้นเมื่อโครงสร้าง (structure) ของบทแปลที่เทียบเท่ามีส่วนประกอบแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนตำแหน่งของส่วนประกอบไปจากต้นฉบับ เช่น เมื่อแปล *I like jazz* จากภาษาอังกฤษเป็น *Me gusta el jazz* ในภาษาสเปน จะถือว่ามี structure-shift เกิดขึ้นเพราะโครงสร้างประโยค ประธาน + กริยา + กรรม ได้เปลี่ยนเป็น กรรม + กริยา + ประธาน (Munday, 2012: 93)

2.2) Class-shift เกิดขึ้นเมื่อบทแปลที่เทียบเท่าเป็นคำต่างชนิด (class) ไปจากต้นฉบับ เช่น เมื่อแปล *a medical student* จากภาษาอังกฤษเป็น *un étudiant en médecine* ในภาษาฝรั่งเศส จะถือว่ามี class-shift เกิดขึ้นเพราะ *medical* ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ในภาษาต้นทางมีบทแปลที่เทียบเท่าคือ *médecine* ซึ่งเป็นคำนามในภาษาปลายทาง บางครั้ง class-shift อาจเกิดขึ้นกับชนิดย่อย (sub-class) ของคำก็ได้ เช่น เมื่อแปล *a white house* จากภาษาอังกฤษเป็น *une maison blanche* ในภาษาฝรั่งเศส จะถือว่ามี class-shift เกิดขึ้นเช่นกัน เพราะ

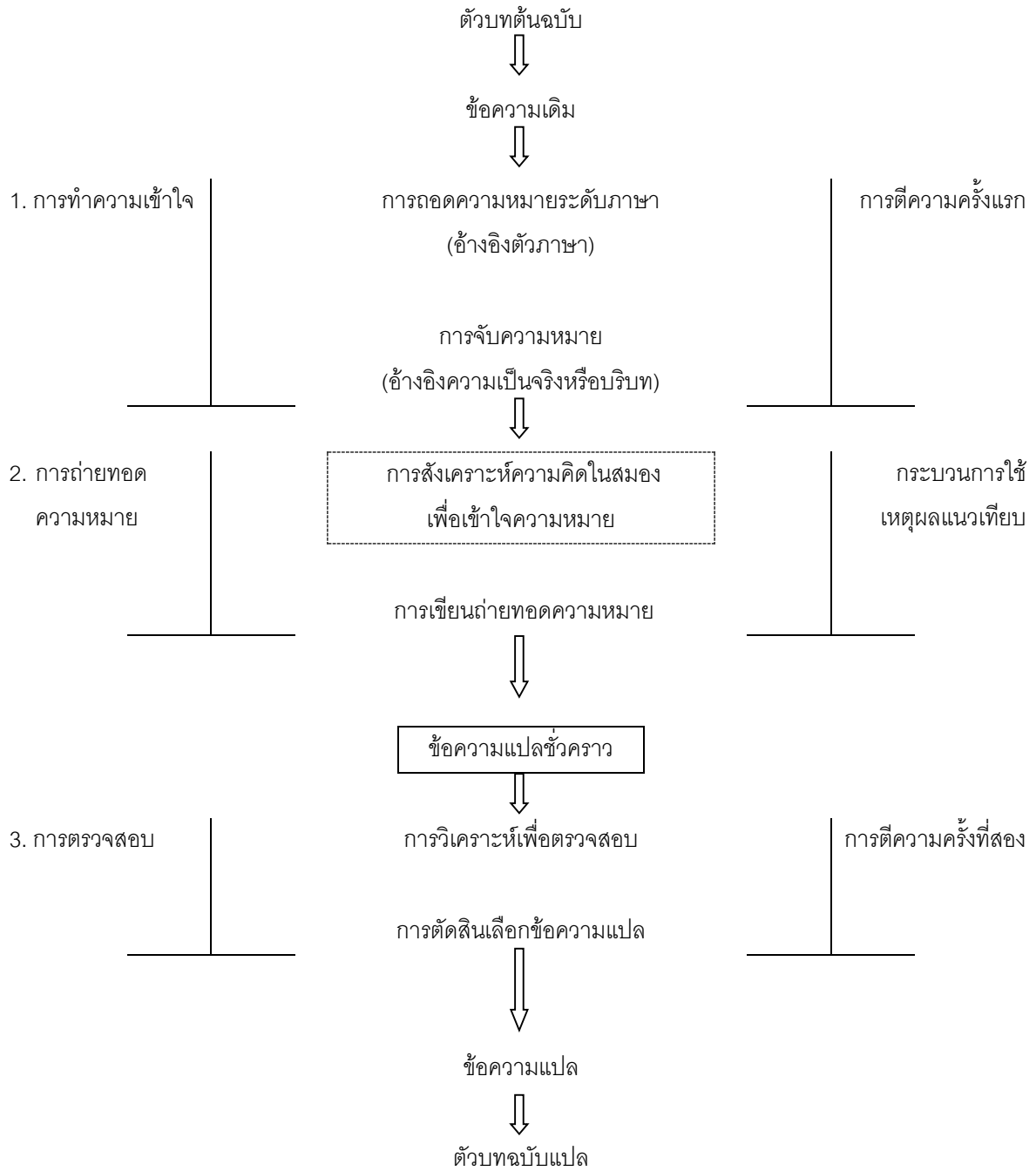
white ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ทำหน้าที่ modifier วางหน้าคำนามในภาษาต้นทาง มีบทแปลที่เทียบเท่าคือ *blanche* ซึ่งเป็นคุณศัพท์ทำหน้าที่ qualifier วางหลังคำนามในภาษาปลายทาง (Catford, 1980: 79)

2.3) Unit-shift หรือ Rank-shift เกิดขึ้นเมื่อบทแปลที่เทียบเท่าและตัวบทต้นฉบับอยู่ต่างลำดับชั้น (rank) กัน ลำดับชั้นในภาษาอังกฤษ ได้แก่ ประโยค (sentence) อนุประโยค (clause) กลุ่มคำ (group) คำ (word) และหน่วยคำ (morpheme) ตัวอย่างการเกิด unit-shift เช่น เมื่อแปล ... *eine Dienstleistung, die wir gemeinsam mit Swissair anbieten. Es handelt sich um das Vielflieger-Programm "Qualiflyer"*. จากภาษาเยอรมันเป็น ... *a service which we are offering in conjunction with Swissair: the frequent-flyer program "Qualiflyer"* ในภาษาอังกฤษ จะถือว่ามี unit-shift เกิดขึ้นเพราะประโยคที่ขีดเส้นใต้ในภาษาต้นทางมีบทแปลที่เทียบเท่าเป็นวลีหรือกลุ่มคำในภาษาปลายทาง (Chesterman, 2000: 96)

2.4) Intra-system shift เกิดขึ้นเมื่อภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีระบบ (system) ในภาษาที่สอดคล้องกัน แต่บทแปลที่เทียบเท่าและตัวบทต้นฉบับกลับเป็นสมาชิกที่ต่างกันภายในระบบที่สอดคล้องกันนั้น เช่น ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสมีระบบพจน์ของคำนามที่ประกอบด้วยเอกพจน์และพหูพจน์เหมือนกัน แต่ *advice* ซึ่งเป็นคำนามเอกพจน์ในภาษาอังกฤษกลับมีบทแปลที่เทียบเท่าเป็น *des conseils* ซึ่งเป็นคำนามพหูพจน์ในภาษาฝรั่งเศส ในกรณีเช่นนี้จะถือว่ามี intra-system shift เกิดขึ้น (Catford, 1980: 80)

2.3.2 แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของ Jean Delisle

แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle (1988) เป็นแนวทางที่พัฒนามาจากทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายของสถาบันการแปลและล่าม (ESIT) ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งริเริ่มขึ้นโดย Danica Seleskovitch และ Marianne Lederer หลักการของทฤษฎีนี้เน้นว่าการแปลคือการถ่ายทอดความหมาย ไม่ใช่การถ่ายภาษา การแปลจึงกระทำในระดับวาทกรรม มิใช่เพียงระดับคำหรือประโยค ทั้งยังเกี่ยวข้องกับกลไกเชิงปริชาน (cognitive mechanism) นอกตัวภาษาด้วย กระบวนการแปลเดิมที่เสนอโดยสถาบัน ESIT มีเพียง 2 ขั้นตอนแรก Delisle ได้ขยายออกเป็น 3 ขั้นตอนดังที่แสดงในแผนภูมิข้างล่างนี้ (Delisle, 1988: 69; วัลยา วิวัฒน์ศร, 2557: 75)

1) การทำความเข้าใจความหมายของต้นฉบับ (Comprehension)

ประกอบด้วย การถอดความหมายในระดับภาษา (decoding signs) ได้แก่ ความหมายของคำศัพท์ และไวยากรณ์ และการจับความหมายในระดับวาทกรรม (understanding meaning) โดยอาศัยความเป็นจริงใน

โลก พื้นความรู้เดิมของผู้แปล และสถานการณ์การสื่อสารหรือบริบทประกอบเพื่อให้เข้าใจเจตนาและความหมายที่แท้จริงของผู้เขียน ขั้นตอนนี้เรียกว่าเป็นการตีความครั้งที่หนึ่ง

2) การถ่ายถอดความหมาย (Reformulation)

เป็นการผละออกจากรูปแบบทางภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ เหลือแต่ความหมายที่เป็นมโนทัศน์ในสมองซึ่งเป็นอิสระจากภาษา จากนั้นอาศัยกระบวนการใช้เหตุผลแนวเทียบเคียง (analogical reasoning) ในการสรรหาคำและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมเพื่อถ่ายถอดมโนทัศน์นั้นใหม่ในภาษาปลายทาง (re-verbalization) จะได้เป็นฉบับแปลชั่วคราวซึ่งอาจมีหลายตัวเลือกก็ได้

3) การตรวจสอบฉบับแปล (Verification)

เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบฉบับแปลชั่วคราวนั้นว่าถ่ายถอดความหมายของต้นฉบับตามผู้แปลตีความไว้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ หรือเพื่อเลือกว่าตัวเลือกใดถ่ายถอดได้ดีที่สุด โดยใช้กระบวนการทางปริชานที่เหมือนกันกับในขั้นตอนการทำความเข้าใจต้นฉบับ เพียงแต่ในขั้นตอนนี้จะกระทำกับฉบับแปล เรียกว่าเป็นการตีความครั้งที่สอง

นอกจากกระบวนการแปลข้างต้นแล้ว Delisle ยังอธิบายถึง **การจัดการกับภาษา (Language Manipulation)** ในการแปลว่าแบ่งได้เป็นหลายระดับดังนี้

1) การปฏิบัติตามขนบทางด้านรูปแบบภาษา (observing conventions of form) เช่น การใช้คำนำหน้าชื่อ หน่วยชั่ง ตวง วัด เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบย่อหน้า ฯลฯ ตามขนบของภาษาปลายทาง

2) การวิเคราะห์ตีความ (performing interpretive analysis)

2.1) การถ่ายถอดคำที่มีความหมายเดียว (transfer of monosemous terms) เช่น วิสามานยนาม ตัวเลข ศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ ซึ่งสามารถถ่ายถอดแบบคำต่อคำได้ทันทีโดยไม่ต้องอาศัยการวิเคราะห์

2.2) การใช้คำเทียบเคียงที่เป็นมาตรฐาน (retrieval of standard equivalents from the linguistic system) ใช้ในกรณีที่คำมีหลายความหมาย ต้องอาศัยบริบทในการเลือกความหมายให้ตรงกับที่ต้นฉบับต้องการสื่อ อย่างไรก็ตาม ความหมายเหล่านี้ยังสามารถพบได้ในพจนานุกรมสองภาษาและผู้ใช้ภาษาปลายทางมักใช้ตรงกันเป็นมาตรฐานอยู่แล้วจึงอาศัยการวิเคราะห์ตีความในระดับตัวภาษาเท่านั้น

2.3) การสร้างสรรค์คำจากบริบท (re-creation in context) ใช้ในกรณีที่คำนั้น ๆ ปรากฏในดับทโดยมีความหมายเฉพาะ ต้องอาศัยการวิเคราะห์ตีความทั้งในระดับภาษาโดยดูจากคำแวดล้อม และในระดับมโนทัศน์ โดยการใช้เหตุผลแนวเทียบเคียง

3) การทำความเข้าใจวัจนลีลา (interpreting style) กล่าวคือ ผู้แปลต้องเข้าใจวัจนลีลาของต้นฉบับ บทแปลอาจมีวัจนลีลาต่างจากต้นฉบับก็ได้แต่ต้องคงรักษาเจตนารมณ์ของผู้เขียนไว้

4) การรักษาเอกภาพของตัวบท (preserving textual organicity) หมายถึง การเรียบเรียงบทแปลให้มีเอกภาพ มีลำดับความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลโดยใช้คำเชื่อมและโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม

2.4 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn

Jeremy Hawthorn (2017) ได้รวบรวมทฤษฎีและแนวทางสำหรับการศึกษา วิเคราะห์ และวิจารณ์งานเขียนบันเทิงคดีประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ นวนิยาย นวนิยายขนาดสั้น (novella) และเรื่องสั้น ไว้ในหนังสือชื่อ *Studying the Novel* เนื้อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วรรณกรรมบันเทิงคดีซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายเพื่อศึกษากลวิธีการแปลนั้นมีดังต่อไปนี้ (2017: 101-155)

1) **เทคนิคการเล่าเรื่อง (narrative technique)** หมายถึง เทคนิควิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้ในการเล่าเรื่อง ประกอบด้วยผู้เล่าเรื่อง (narrator) ผู้เขียนอาจเลือกให้ผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุคคลมีตัวตนชัดเจน (personified narrator) หรือไม่มีตัวตน (unpersonified narrator) อาทิ บุคคลที่สามซึ่งล่วงรู้ถึงภายในจิตใจของตัวละคร เป็นต้น อีกทั้งผู้เล่าเรื่องยังอาจเป็นตัวละคร (character narrator) หรือไม่ใช่ตัวละคร (non-character narrator) ก็ได้ ส่วนสื่อที่ใช้ในการเล่าเรื่อง (narrative medium) แม้นวนิยายจะเขียนเป็นหนังสือ แต่บางครั้งก็เขียนในลักษณะเหมือนผู้เล่าเรื่องกำลังพูดให้ฟัง หรือเล่าในลักษณะบันทึกส่วนตัว จุดหมายโต้ตอบ เป็นต้น ทั้งผู้เล่าเรื่องและสื่อล้วนมีผลต่อทำเนียบภาษา (linguistic register) ของตัวบทและทัศนคติที่ผู้อ่านจะมีต่อเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ Hawthorn ยังแยกระหวางมุมมอง (perspective) กับเสียง (voice) ว่าบางครั้งเรื่องที่เล่าด้วยเสียงของบุคคลหนึ่งอาจเล่าผ่านมุมมองของตัวละครอีกตัวก็ได้

อีกประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเทคนิคการเล่าเรื่อง คือ ความน่าเชื่อถือของผู้เล่าเรื่อง โดยทั่วไปผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่ระบุตัวตนชัดเจนจะมีความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้เล่าเรื่องที่เป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง เพราะผู้อ่านมองว่าผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุคคลที่สามคือตัวผู้เขียนนั่นเอง ในขณะที่ผู้เล่าเรื่องซึ่งเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งอาจหลอกลวงผู้อ่านได้

ส่วนผู้รับการเล่าเรื่อง (narratee) บางครั้งก็เป็นตัวละครอีกตัวในเรื่อง หรือในบทบรรยายอาจมีการเรียกขานถึงผู้อ่านหรือผู้ฟังโดยตรง หรือเป็นการเล่าลอย ๆ โดยไม่ระบุตัวผู้รับการเล่าเรื่องก็ได้ เทคนิคเหล่านี้ใช้สร้างความใกล้ชิดหรือระยะห่างกับผู้อ่าน การเลือกใช้กาล (tense) อดีตหรือปัจจุบัน และการเลือกวิธีแสดงคำพูดหรือความคิดของตัวละครโดยตรงหรือโดยอ้อม (direct or indirect discourse) ก็เป็นเทคนิคที่ใช้สร้างความใกล้ชิดหรือระยะห่างกับผู้อ่านเช่นกัน ประการสุดท้ายยังมีเรื่องของน้ำเสียง (tone) ที่บ่งชี้ถึงทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อเรื่องที่กำลังพูดถึง

2) **ตัวละคร (character)** ตัวละครในนวนิยายอาจแตกต่างไปจากผู้คนในโลกความเป็นจริงตรงที่บางครั้งผู้เขียนจะตั้งชื่อตัวละครให้เป็นสัญลักษณ์แสดงคุณลักษณะของตัวละครนั้น ๆ หรือนวนิยายบางเรื่องอาจมีโลกเฉพาะที่ไม่อาจนำมาปะปนกับโลกความเป็นจริงหรือนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ประเภทของตัวละครอาจแบ่งออกได้เป็นตัวละครหลัก-ตัวละครรอง (major and minor characters) ตัวละครมิติเดียว-ตัวละครหลายมิติ (flat and round characters) ตัวละครเข้าแบบ (stock characters) เป็นต้น ผู้เขียนอาจสร้างตัวละครโดยการให้ถ้อยคำบรรยายลักษณะโดยตรง หรือนำเสนอผ่านการกระทำ ความคิด หรือคำพูดของตัวละคร หรืออาจใช้สัญลักษณ์ (symbol) และจินตภาพ (image) แสดงตัวละครให้ผู้อ่านเห็นก็ได้

3) **โครงเรื่อง (plot)** หมายถึง การแสดงเหตุการณ์และการกระทำที่มีการจัดวางเอาไว้เป็นลำดับ จึงแตกต่างจากเรื่องราว (story) ที่ทั่วไปในชีวิตประจำวันที่เกิดต่อเนื่องกันไปโดยไม่มีการวางแผนหรือจัดลำดับ การเล่าเรื่องตามโครงเรื่องนั้นมีทั้งที่เล่าเรียงตามลำดับเวลา (chronological) เล่าย้อนหลัง (analepsis or flashback) และเล่าล่วงหน้า (prolepsis or flashforward) นอกจากนี้ยังอาจมีการเว้นบางช่วงบางตอน (ellipsis) ด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเล่ากับระยะเวลาการเกิดเรื่องที่เล่าก็มีความสำคัญ หากเวลาทั้งสองเทียบเท่ากัน เช่น เมื่อเล่าเรื่องโดยแสดงบทสนทนาทั้งหมดระหว่างตัวละคร จะเรียกส่วนนี้ว่า scene แต่หากผู้เล่าเรื่องสรุปเหตุการณ์ที่กินระยะเวลานานให้เหลือเพียงบทบรรยายสั้น ๆ จะเรียกส่วนนี้ว่า summary

4) **โครงสร้าง (structure)** ได้แก่ โครงสร้างโดยรวมของนวนิยาย เช่น หากนวนิยายมีโครงสร้างแบบแบ่งเป็นตอน (episodic structure) เนื้อเรื่องในแต่ละตอนจะไม่มีความสัมพันธ์กันใกล้ชิดนัก สามารถเรียงสลับตอนได้โดยไม่ก่อให้เกิดความแตกต่าง แต่หากนวนิยายมีโครงสร้างแบบแบ่งเป็นบท (chapter) หรือส่วน (section) อาจเป็นการแบ่งเพียงเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าควรหยุดพักการอ่านเมื่อใด

5) **ฉากท้องเรื่อง (setting)** ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงสถานที่ทางภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงปัจจัยทางสังคมและประวัติศาสตร์ด้วย บางครั้งผู้เขียนเจตนาเลือกฉากท้องเรื่องที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ กล่าวคือเหตุการณ์ในเรื่องไม่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานที่อื่นโดยให้ผลอย่างเดียวกัน ฉากท้องเรื่องมีทั้งที่เป็นสถานที่จริงในโลกและที่ผู้เขียนประดิษฐ์ขึ้นหรือจำกัดเอาไว้ และเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่ออารมณ์ (mood) และบริบททางศีลธรรม (moral environment) ของเรื่อง

6) **แก่นเรื่อง (theme)** หมายถึง ประเด็น ปัญหา หรือคำถามที่เป็นสาระสำคัญของเรื่อง มีทั้งที่ผู้เขียนเจตนาจะสื่อและไม่เจตนาจะสื่อแต่ผู้อ่านพบเองจากการอ่าน แก่นเรื่องอาจไม่มีคำตอบของคำถามให้แก่ผู้อ่านต่างจากข้อปัญหา (thesis) ที่ต้องประกอบด้วยคำถามและคำตอบที่ผู้เขียนเสนอเอาไว้

7) **สัญลักษณ์และจินตภาพ (symbol and image)** สัญลักษณ์คือสิ่งที่ผู้เขียนใช้แทนอีกสิ่งหนึ่ง มีทั้งที่กำหนดขึ้นใช้เฉพาะในงานเขียนชิ้นนั้น ๆ (private or unmotivated symbol) และที่ใช้กันโดยทั่วไป (public or

motivated symbol) สัญลักษณ์มักใช้แทนสิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่เหมือนกับจินตภาพที่ใช้เพื่อกระตุ้นให้เกิดรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในใจผู้อ่าน

8) **คำพูดและบทสนทนา (speech and dialogue)** ด้วยความที่เป็นงานเขียน คำพูดและบทสนทนาของตัวละครในนวนิยายจึงแตกต่างจากคำพูดและบทสนทนาของผู้คนในชีวิตจริง ตัวละครมักพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ถูกหลักไวยากรณ์ ไม่ค่อยเว้นช่วงเพื่อหยุดคิดหรือแสดงความลังเลเหมือนผู้คนจริง ๆ อีกทั้งยังละเว้นคำหยาบและคำต้องห้ามต่าง ๆ อย่างไรก็ดี ผู้อ่านมักไม่สังเกตเห็นความแตกต่างเหล่านี้เพราะนักเขียนนวนิยายต่างเขียนคำพูดและบทสนทนาตามขนบเช่นนี้จนผู้อ่านเคยชิน

คำพูดและบทสนทนาในนวนิยายอาจปรากฏได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่การยกคำพูดโดยตรงในเครื่องหมาย ัญประกาศ การยกคำพูดโดยอ้อม การบอกเล่าโดยสรุป ไปจนถึงการกล่าวแต่เพียงว่ามีบทสนทนาเกิดขึ้นโดยไม่ให้รายละเอียด นอกจากนี้ยังมีหรือไม่มีข้อความบ่งชี้ตัวผู้พูด (narrative tag-phrase) เช่น เธอพูดว่า เขากล่าว ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อจังหวะในการอ่านบทสนทนา

แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่กล่าวมาข้างต้นเป็นแนวทางที่เน้นการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทซึ่งอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า textual approaches ยังมีแนวทางอีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า contextual approaches ที่เน้นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวบทด้วย เช่น ประวัติความเป็นมาและสถานะทางสังคมของผู้เขียน สำนักพิมพ์ ผู้อุปถัมภ์ ผู้อ่าน อุดมคติความเชื่อต่าง ๆ เป็นต้น (Hawthorn, 2017: 220-235)

ในเรื่องการอ่านนวนิยายที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ Hawthorn (2017: 199-206) กล่าวว่าการที่ฉบับแปลมีบางอย่างขาดหายไปจากต้นฉบับนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมีผลต่อทั้งผู้เขียนและผู้แปล และความแตกต่างทางวัฒนธรรมก็อาจสร้างปัญหาในการทำความเข้าใจ นอกจากนี้ นวนิยายฉบับแปลยังมีทั้งที่ดีและไม่ดี หรือมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ผู้อ่านจึงควรพิจารณาบทวิจารณ์ต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกฉบับแปลที่ดีที่สุด

จากการศึกษาบททวนตำราไวยากรณ์และงานวิจัยทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย พบว่ายังไม่มีข้อสรุปที่ตรงกันเป็นที่แน่นอนในเรื่องนิยาม คุณสมบัติ และการจำแนกประเภทของหน่วยสร้างกริยาเรียง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยชิ้นหลังของกึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา (2553) มีรายละเอียดที่ครบถ้วนและสมบูรณ์มากที่สุด จึงจะนำมาปรับใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดนิยามและคัดเลือกหน่วยสร้างกริยาเรียงที่จะศึกษา จากนั้นจะนำทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Catford, 1980) แนวทางการแปลแบบตีความ (Delisle, 1988) และแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยาย (Hawthorn, 2017) ที่ได้บททวนมาวิเคราะห์กลวิธีที่เดวิด สไมท์ และซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์ ใช้ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* เนื่องจากเห็นว่าทฤษฎีและแนวทางดังกล่าวน่าจะช่วยอธิบายกลวิธีการสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งเป็นรูปแบบทางภาษาที่มีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาอังกฤษได้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทและระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การวิเคราะห์ตัวบท

การวิเคราะห์ตัวบทเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ในงานวิจัยใด ๆ ก็ตามเกี่ยวกับการแปล ในงานวิจัยนี้จะวิเคราะห์ทั้งตัวบทต้นฉบับนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ที่เขียนโดยศรีบูรพา และฉบับแปลสำนวนของเดวิด สไมท์ และสำนวนของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ ตามลำดับ โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn (2017) ที่ได้สรุปหลักเกณฑ์ไว้ในหัวข้อ 2.4 ของบทที่ 2

3.1.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา

1) **เทคนิคการเล่าเรื่อง** ผู้เล่าเรื่อง (narrator) ในนวนิยายเรื่องนี้ คือ นพพร ตัวละครหลักในเรื่องนั่นเอง นพพรเล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งแทนตัวเองกับผู้อ่านว่า ข้าพเจ้า และมีการเรียกขานผู้อ่านเป็นครั้งคราว ในฐานะผู้รับการเล่าเรื่อง (narratee) ว่าท่าน/ท่านทั้งหลาย ลักษณะการเล่าเรื่องใช้บทบรรยายและบทสนทนาเป็นหลัก ประกอบกับการเล่าผ่านจดหมายโต้ตอบอีกเล็กน้อย มีประเด็นที่น่าสนใจว่า เนื้อเรื่องบางส่วนเล่าผ่านคำพูดของหม่อมราชวงศ์กิริติที่นพพรยกมาโดยตรง (direct discourse) จึงเรียกได้ว่าแม่เสียง (voice) ที่เล่าเรื่องในส่วนนี้จะ เป็นเสียงของหม่อมราชวงศ์กิริติ แต่ก็เป็น การเล่าผ่านมุมมอง (perspective) ของนพพรซึ่งเป็นผู้ตัดตอนยก คำพูดเหล่านั้นมาเล่าให้ผู้อ่านฟังเฉพาะส่วนที่เขาต้องการ ทั้งยังมีประเด็นเรื่องความน่าเชื่อถือของผู้เล่าเรื่อง ตามที่ Hawthorn ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เล่าเรื่องที่เป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งจะมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุคคลที่สามอยู่แล้ว ยิ่งในกรณีนี้นพพรกำลังเล่าถึงความรักต้องห้ามในอดีตของตนเองที่มีต่อสตรีที่เขายกย่องบูชา และเล่าในเวลาไม่นานหลังจากเธอเพิ่งเสียชีวิตโดยสร้างความสะเทือนใจและความรู้สึกผิดให้แก่เขาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านจึงควรตระหนักว่า นพพรอาจเลือกที่จะเล่าเฉพาะเรื่องราวในทางบวกและพยายามสร้างจินตภาพให้สวยงามกว่าความเป็นจริงก็เป็นได้ ดังจะเห็นได้จากน้ำเสียง (tone) ในการเล่าของนพพรที่ยกย่องความงามและความเฉลียวฉลาดของหม่อมราชวงศ์กิริติตลอดทั้งเรื่อง นอกจากนี้ นพพรยังยืนยันต่อผู้อ่านว่าเขาไม่เคยมีเจตนาที่จะหลอกลวงหม่อมราชวงศ์กิริติหรือปิดบังเธอเรื่องที่เขาไม่คุ้มกันอยู่แล้ว ผู้อ่านต้องพิจารณาเองว่าเชื่อได้หรือไม่

ในเรื่องทำเนียบภาษา แม้การเล่าเรื่องจะมีลักษณะเหมือนผู้เล่ากำลังพูดให้ผู้อ่านฟังและมีส่วนที่เล่าผ่านบทสนทนาอยู่มาก แต่ทำเนียบภาษาที่ใช้เป็นภาษาวรรณกรรมซึ่งไพเราะอ่อนหวานมากกว่าภาษาที่ผู้คนใช้สนทนากันในชีวิตประจำวัน รายละเอียดในเรื่องนี้จะกล่าวเพิ่มเติมในหัวข้อคำพูดและบทสนทนา

2) **ตัวละคร** ตัวละครหลักในนวนิยายเรื่องนี้ ได้แก่

- **นพพร** เป็นตัวละครหลักผู้ดำเนินเรื่องทั้งหมดและเป็นผู้เล่าเรื่องด้วย ผู้อ่านได้รับรู้ความรู้สึกนึกคิดของนพพรโดยละเอียดผ่านคำบอกเล่าของเขาเองและตีความได้จากการกระทำ เนื้อเรื่องในนวนิยายแบ่งออกเป็นสองช่วงใหญ่ ๆ คือ ช่วงที่นพพรมีอายุ 22 ปี ขณะนั้นเป็นนักเรียนไทยที่ศึกษาวิชาการธนาคารอยู่ในมหาวิทยาลัยที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นคนหนุ่มที่เฉลียวฉลาดและกิริยามารยาทดี นพพรรับหน้าที่ดูแลเจ้าคุณอธิการบดีและหม่อมราชวงศ์กীরติขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่นจนเกิดความรักครั้งแรกขึ้นกับหม่อมราชวงศ์กীরติ เป็นความรักที่เร่าร้อน รุนแรง และไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา อีกช่วงหนึ่งเป็นเนื้อเรื่องหลังจากที่นพพรสำเร็จการศึกษากลับมาอยู่ประเทศไทยเมื่ออายุได้ 28 ปี เขาหมดรักหม่อมราชวงศ์กীরติแล้วและกลายเป็นคนไม่ให้ความสำคัญเรื่องความรัก จึงแต่งงานกับคู่หมั้นที่บิดาจัดหาให้โดยไม่อึดอึดใจ นพพรมุ่งมั่นแต่เรื่องการทำงานและไม่ได้ใส่ใจที่จะไปมาหาสู่หม่อมราชวงศ์กীরตินัก จนกระทั่งได้รับรู้ก่อนที่เธอจะเสียชีวิตว่าเธอรักเขามาตลอดจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนไม่ได้ให้ข้อสรุปแต่ทิ้งไว้ให้ผู้อ่านตีความเองว่านพพรรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ทราบเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม จากเหตุการณ์ในสองช่วงที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่านพพรเป็นตัวละครที่มีหลายมิติและมีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัด

- **หม่อมราชวงศ์กীরติ** เป็นตัวละครหลักอีกตัวหนึ่ง ผู้เขียนแสดงให้เห็นผู้อ่านรู้จักตัวละครนี้ผ่านทางสองวิธี ได้แก่ ผ่านคำบอกเล่าของนพพรซึ่งไม่อาจบรรยายถึงความคิดภายในจิตใจของเธอได้ และผ่านคำพูดของเธอเองที่เล่าถึงความเป็นมาและความรู้สึกนึกคิดในช่วงก่อนที่จะได้พบกับนพพร แต่คำพูดเหล่านั้นนพพรก็เป็นผู้ยกขึ้นมาเล่าอีกทอดหนึ่ง ผู้อ่านจึงต้องคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของผู้เล่าด้วยดังที่ได้กล่าวไปในหัวข้อเทคนิคการเล่าเรื่อง หม่อมราชวงศ์กীরติเกิดในตระกูลเจ้านาย ด้วยความที่เป็นคนสวยมากจึงได้รับการเล็งดูโดยกีดกันจากโลกภายนอก เธอรักความสวยงาม ศิลปะ และมีความใฝ่ฝันที่จะได้พบความรัก แต่ก็ไม่สมปรารถนาจนกระทั่งมีอายุถึง 35 ปี จึงจำใจแต่งงานกับเจ้าคุณอธิการบดีที่สูงวัยกว่ามาก หลังแต่งงานหม่อมราชวงศ์กীরติได้ออกมาสัมผัสกับโลกภายนอกและมีความสุขตามสมควร เมื่อได้มาใกล้ชิดกับนพพรที่ญี่ปุ่นก็เกิดความรักแต่ไม่อาจแสดงออกด้วยคำนึงถึงศีลธรรมและกฎเกณฑ์ทางสังคม เมื่อทั้งสองได้พบกันอีกครั้งหลังเจ้าคุณอธิการบดีเสียชีวิต เธอมีความหวังว่าจะได้รักกับนพพรแต่เขากลับแต่งงานกับคนอื่น เธอจึงหมดกำลังใจที่จะรักษาตัวจากอาการเจ็บป่วยและเสียชีวิตในที่สุด หม่อมราชวงศ์กীরติเป็นตัวละครที่ซับซ้อนมีหลายมิติ ไม่ค่อยแสดงออกโดยตรง ผู้อ่านต้องตีความหมายแฝงจากคำพูดและการกระทำของตัวละครเป็นอย่างมาก

ส่วนตัวละครรอง ๆ ในเรื่องจะเป็นตัวละครมิติเดียว กล่าวคือ สามารถบรรยายลักษณะได้โดยใช้ถ้อยคำไม่กี่บรรทัด จะขอยกตัวอย่างเฉพาะตัวละครที่มีบทบาทในเรื่องช่วงที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- เจ้าคุณอธิการบดี เป็นชายสูงอายุที่มีฐานะร่ำรวย ใจกว้าง ชื่อที่ใช้เรียกบ่งบอกว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เจ้าคุณเป็นเพื่อนกับพ่อของนพพรและท่านพ่อของหม่อมราชวงศ์กิริติ แต่งงานกับหม่อมราชวงศ์กิริติเพียงเพราะต้องการคู่ชีวิตหลังจากที่คุณหญิงภรรยาคนเก่าได้ถึงแก่กรรมไป แต่ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องความรัก
- ปรีดี ภรรยาของนพพรซึ่งได้หมั้นกันไว้ตามความต้องการของผู้ใหญ่ตั้งแต่ก่อนนพพรเดินทางไปเรียนที่ญี่ปุ่น ทั้งสองมีอุปนิสัยไม่ตรงกันและไม่ได้มีความรักให้แก่กัน แต่ก็ไม่ขัดข้องที่จะแต่งงานเพราะเห็นว่ามีฐานะเหมาะสมทางสถานะและสังคม
- นำของหม่อมราชวงศ์กิริติ เป็นผู้ดูแลหม่อมราชวงศ์กิริติ และเป็นผู้มาตามนพพรไปเยี่ยมและเล่าอาการเจ็บป่วยของเธอให้เขาฟัง แม้จะเป็นญาติผู้ใหญ่แต่ถือว่าเป็นญาติฝ่ายมารดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าของ คุณนำผู้นี้จึงไม่ได้มีฐานะเทียบเท่าหม่อมราชวงศ์กิริติ ดังจะสังเกตได้จากคำพูดที่ใช้ในบทสนทนา

3) **โครงเรื่อง** นวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* นี้มีโครงเรื่องที่เล่าแบบย้อนหลัง (flashback) ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยฉากสนทวารหว่างนพพรกับปรีดีเกี่ยวกับภาพวาดทิวทัศน์ที่มีตาเกะซึ่งนพพรแขวนไว้ในห้องทำงาน ทำให้ผู้อ่านทราบว่สถานทีและบุคคลในภาพมีความสำคัญต่อเรื่องที่กำลังจะเล่า บทนำทิ้งท้ายด้วยการเผยว่าเรื่องราว นั้น “ได้ปิดฉากลงอย่างแสนเศร้าเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง” (ศรีบูรพา, 2555: 4)

หลังจากนั้นนพพรก็เริ่มเล่าเรื่องในอดีตไปตามลำดับเวลา ตั้งแต่ได้รับจดหมายจากเจ้าคุณอธิการบดีว่า ท่านจะพารรยาใหม่ไปเที่ยวญี่ปุ่น จนนพพรได้พบหม่อมราชวงศ์กิริติครั้งแรก ได้ไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ด้วยกัน และพูดคุยกันจนสนิทสนม และถึงฉากสำคัญที่เขามิตาเกะซึ่งหม่อมราชวงศ์กิริติเปิดเผยความเป็นมาในอดีตของตนจนหมดสิ้น และนพพรเผยความใจในว่าเขารักเธอ การเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้จะใช้บทบรรยายสรุปเหตุการณ์ (summary) สลับกับแสดงบทสนทนาทั้งหมดระหว่างตัวละคร (scene) ในช่วงที่สำคัญ

เมื่อกลับประเทศไทยแล้ว หม่อมราชวงศ์กิริติยังติดต่อกับนพพรทางจดหมาย ในช่วงนี้จึงเป็นการเล่าแสดงความรู้สึกในใจของตัวละครผ่านจดหมายโต้ตอบ ประกอบกับบทบรรยายสรุปเหตุการณ์ ภายในไม่กี่หน้ากระดาษ ผู้อ่านก็ได้ทราบว่านพพรคลาัยรักหม่อมราชวงศ์กิริติลงอย่างรวดเร็ว จากนั้นก็เล่าเรียนและฝึกงานอยู่ที่ญี่ปุ่นอีกหลายปีจึงกลับประเทศไทย

เหตุการณ์หลังจากนพพรกลับเมืองไทยจะเล่าแบบแสดงบทสนทนาทั้งหมดระหว่างตัวละครในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหม่อมราชวงศ์กิริติ และเล่าด้วยบทบรรยายสรุปเหตุการณ์ในเรื่องอื่น ๆ เช่น การทำงานและงานแต่งงานของนพพร เรื่องราวดำเนินไปตามลำดับจนถึงตอนจบที่หม่อมราชวงศ์กิริติมอบภาพวาดทิวทัศน์ที่มีตาเกะให้แก่พพรก่อนจะเสียชีวิตลง อนุมานได้ว่าเป็นเวลาไม่นานก่อนเหตุการณ์ในฉากเปิดเรื่องที่ปรีดีเข้ามาเห็นภาพนั้นแขวนอยู่ในห้องทำงานของนพพร

4) **โครงสร้าง** *ข้างหลังภาพ* เป็นนวนิยายที่ค่อนข้างสั้น ฉบับพิมพ์ครั้งล่าสุดมีความยาว 158 หน้า แบ่งออกเป็น 20 บท (รวมบทหน้า) เนื้อเรื่องแต่ละบทดำเนินต่อเนื่องกันโดยแบ่งบทเพียงเพื่อตัดฉากหรือเว้นช่วงเหตุการณ์เท่านั้น

5) **ฉากท้องเรื่อง** เหตุการณ์ในเรื่องแบ่งออกเป็นสองช่วงใหญ่ ๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อตัวละคร คือช่วงที่นพพรยังเป็นนักเรียนและช่วงที่นพพรจบการศึกษาแล้ว ฉากท้องเรื่องของเหตุการณ์ช่วงแรกคือเมืองต่าง ๆ ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งถือว่ายังเป็นสถานที่แปลกใหม่สำหรับผู้อ่านคนไทยทั่วไปในยุคที่นวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์ครั้งแรก (พ.ศ. 2480) ผู้เขียนสอดแทรกคำบรรยายลักษณะของผู้คน บ้านเมือง ธรรมชาติ และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นไว้ตลอดการเล่าเรื่องในช่วงแรกนี้ เพื่อคงบรรยากาศที่เป็นต่างแดนสำหรับผู้อ่าน และทำให้รู้สึกราวกับว่าตัวละครได้หนีหนีจากโลกความเป็นจริงไปชั่วคราวขณะอยู่ที่ญี่ปุ่น ส่วนฉากท้องเรื่องของเหตุการณ์ช่วงหลังคือกรุงเทพมหานครซึ่งผู้อ่านคุ้นเคยดีอยู่แล้ว ผู้เขียนจึงไม่ได้บรรยายฉากมากนัก ยกเว้นฉากบ้านของหม่อมราชวงศ์กิริติที่ผู้เขียนต้องการเน้นว่าบ้านนั้นตกแต่งสวนแบบญี่ปุ่น เพื่อแสดงเป็นนัยว่าเจ้าของบ้านประทับใจเหตุการณ์ในชีวิตช่วงที่ไปเยือนญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

6) **แก่นเรื่อง** นวนิยายเรื่องนี้เสนอประเด็นปัญหาหลายประการ อาทิ ความรักที่ไม่สมหวังเนื่องจากกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม อุดมคติเรื่องความรักที่เปลี่ยนไปตามประสบการณ์ชีวิต ปัญหาของสตรีสูงศักดิ์ที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยกีดกันจากโลกภายนอก และความจำเป็นของผู้หญิงในสมัยก่อนที่ต้องแต่งงานจึงจะออกมาใช้ชีวิตในสังคมได้ เป็นต้น ผู้เขียนไม่ได้ให้คำตอบที่ตายตัวสำหรับประเด็นปัญหาเหล่านี้ ดังจะเห็นได้ว่ามีผู้อ่านที่ตีความเรื่องแตกต่างกันออกไป (กอบกุล อิงคุทานนท์ อ้างถึงใน ศรีบูรพา, 2555: [33]-[35]; เดวิด สไมท์, ออนไลน์)

7) **สัญลักษณ์และจินตภาพ** ในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* มีการใช้สัญลักษณ์เป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่างที่สำคัญ เช่น ภาพวาดเขามิตาเกะใช้แทนเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ณ สถานที่แห่งนั้นอันเป็นที่มาของชื่อเรื่อง และการที่นพพรเสียบดอกไม้บนผมของหม่อมราชวงศ์กิริติแล้วเธอเสียบดอกไม้ตอบให้ที่รังคัมเสื้อเป็นสัญลักษณ์แสดงว่าความรักของนพพรได้รับการสนองตอบแม้หม่อมราชวงศ์กิริติจะไม่ได้พูดออกมา เป็นต้น จินตภาพที่โดดเด่นที่สุดในนวนิยายเรื่องนี้คือการบรรยายภาพวาดเขามิตาเกะ ผู้เขียนใช้ถ้อยคำที่ช่วยให้อ่านจินตนาการเห็นภาพได้ชัดเจนในรายละเอียด ทั้งยังยกคำบรรยายเดิมบางส่วนจากตอนต้นเรื่องมากล่าวซ้ำ ตอนท้ายเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านระลึกได้ว่ากำลังพูดถึงภาพเดียวกัน ดังนี้

- คำบรรยายจากบทนำ “ภาพนั้นวาดด้วยสีน้ำ แสดงถึงภาพลำธารที่ไหลผ่านเชิงเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่หนาที่บตามลาดเขา อีกด้านหนึ่งของลำธาร เป็นทางเดินเล็ก ๆ ผ่านไปบนชะง่อนหิน บางตอนก็สูงบาง

ตอนก็ต่ำตะปุมตะป่าไปด้วยก้อนหินใหญ่หน่อย มีพรรณไม้เลื้อยและดอกไม้ป่าสีต่าง ๆ บนต้นเล็ก ๆ ขึ้นเรียงรายอยู่ตามหินผานั้น ไกลออกไปบนหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง อยู่ต่ำลงไปจนเกือบติดลำธาร แสดงภาพของคนสองคนนั่งอยู่ ภาพนั้นเป็นภาพที่วาดให้เห็นในระยะไกลและไม่แสดงให้เห็นชัดว่า เป็นบุรุษคนหนึ่งกับสตรีคนหนึ่ง หรือว่าเป็นบุรุษทั้งสองคน แต่ว่าเป็นบุรุษคนหนึ่งแน่ บนภาพมีตัวหนังสือเขียนไว้ว่า “ริมลำธาร” ผู้เขียนคงตั้งใจจะให้เป็นที่ชื่อของภาพนั้น ตอนล่างของมุมหนึ่งเขียนไว้ด้วยตัวหนังสือเล็ก ๆ ว่า “มิตาเกะ” และลงวันเดือนปีไว้ข้างใต้ แสดงว่าเป็นเวลา ๖ ปีมาแล้ว” (ศรีบูรพา, 2555: 2-3)

- คำบรรยายจากบทสุดท้าย “ภาพนั้นวาดด้วยสีน้ำ แสดงถึงภาพลำธารที่ไหลผ่านเชิงเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่หนาที่บตามลาดเขา อีกด้านหนึ่งของลำธารเป็นทางเดินเล็ก ๆ ผ่านไปบนชะง่อนหิน บางตอนก็สูง บางตอนก็ต่ำ ตะปุมตะป่าไปด้วยก้อนหินใหญ่หน่อย มีพรรณไม้เลื้อยและดอกไม้ป่าสีต่าง ๆ บนต้นเล็ก ๆ ขึ้นเรียงรายอยู่ตามหินผานั้น ไกลออกไปบนหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง อยู่ต่ำลงไปจนเกือบติดลำธาร แสดงภาพของคนสองคนนั่งอยู่ ภาพนั้นเป็นภาพที่วาดให้เห็นในระยะไกล ตอนล่างของมุมหนึ่งเขียนไว้ด้วยตัวหนังสือเล็ก ๆ ว่า “มิตาเกะ”” (ศรีบูรพา, 2555: 157)

8) **คำพูดและบทสนทนา** บทสนทนาของตัวละครในนวนิยายเรื่องนี้มีความไพเราะลึกซึ้งและมีความยาวต่อเนื่องในการพูดแต่ละครั้งมากกว่าภาษาพูดที่พบได้ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก บางช่วงตัวละครจะพูดคนเดียวกินความยาวทั้งหน้ากระดาษ อย่างไรก็ตาม Hawthorn กล่าวว่าลักษณะเช่นนี้แม้จะผิดธรรมชาติแต่เป็นขนบในการเขียนนวนิยายอยู่แล้ว วิธีการเล่าบทสนทนานั้น นพพรในฐานะผู้เล่าเรื่องจะยกคำพูดมาโดยตรงในเครื่องหมายอัฒภาคเฉพาะส่วนที่เป็นบทสนทนายกเว้นหากมีหม่อมราชวงศ์กิริติ หรือส่วนที่พูดถึงหม่อมราชวงศ์กิริติในบทสนทนายกเว้นคนอื่น นอกนั้นส่วนใหญ่จะใช้วิธีบอกเล่าโดยสรุปหรือเพียงกล่าวว่า มีบทสนทนาเกิดขึ้น มีการแทรกบทบรรยายสั้น ๆ ที่บ่งชี้ต่อกิจกรรมของผู้พูดบ้างเพื่อคั่นคำพูดต่อเนื่องของตัวละครไม่ให้ยาวเกินไป เช่น “ถึงตอนนี้แววเศร้าปรากฏชัดขึ้นในดวงตาของเธอ” (ศรีบูรพา, 2555: 77)

3.1.2 การวิเคราะห์ตัวบทฉบับแปลสำนวนของเดวิด สไมท์

สไมท์ใช้แนวทางการแปลแบบ semantic translation คือค่อนข้างยึดต้นฉบับ องค์ประกอบต่าง ๆ ของ **เทคนิคการเล่าเรื่อง** ในสำนวนแปลนี้จึงแทบไม่ต่างจากต้นฉบับภาษาไทย ทั้งตัวผู้เล่าเรื่อง ผู้รับการเล่าเรื่อง มุมมอง และวิธีแสดงคำพูดหรือความคิดของตัวละครโดยตรงหรือโดยอ้อม อย่างไรก็ตาม การแปลที่ยึดต้นฉบับส่งผลให้ทำเนียบภาษาของสำนวนแปลนี้ค่อนข้างเรียบและเป็นทางการ เน้นการถ่ายทอดความหมายของถ้อยคำในต้นฉบับโดยไม่ใช้สำนวนโวหารที่เป็นลีลางานเขียนบันเทิงคดีภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบเพิ่มเติมที่ควรกล่าวถึงในฉบับแปลภาษาอังกฤษคือกาล (tense) ภาษาต้นทางคือภาษาไทยนั้นไม่มีกาล ผู้แปลจึงต้องตัดสินใจเลือกว่าจะใช้กาลอดีตหรือปัจจุบันในการเล่าเรื่อง จำนวนแปลของสไมท์เล่าเรื่องโดยใช้อดีตกาลทั้งหมดตามขนบดั้งเดิมของการเขียนนวนิยาย

ความน่าเชื่อถือของนพพรในฐานะผู้เล่าเรื่องเป็นประเด็นที่สไมท์ให้ความสนใจ โดยมองว่า *ข้างหลังภาพ* เป็นนวนิยายประเภทสารภาพ (confessional novel) เป็นธรรมชาติที่ผู้เล่าเรื่องในนวนิยายประเภทนี้มักไม่เล่าความจริงทั้งหมดด้วยเจตนาบางอย่าง ผู้อ่านจึงอาจเชื่อนพพรไม่ได้เต็มที่ (เดวิด สไมท์, ออนไลน์)

การเรียก**ตัวละคร**ในสำนวนแปลของสไมท์ ใช้วิธีถ่ายเสียงโดยตรง ดังนี้

นพพร -> Nopphon

หม่อมราชวงศ์กิริติ/คุณหญิง -> Mom Ratchawong Kirati / Khunying

เจ้าคุณอธิการบดี -> Chao Khun Atthikanbodi

ปรีดี -> Pari

มีข้อสังเกตว่าผู้อ่านฉบับแปลที่ไม่รู้ภาษาต้นทางจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครน้อยกว่าผู้อ่านต้นฉบับ เพราะไม่รู้ว่า Mom Ratchawong เป็นยศของเจ้านาย Chao Khun Atthikanbodi ไม่ใช่ชื่อของบุคคลแต่เป็นตำแหน่งทางราชการที่ใช้เรียกขานแทนชื่อ และ Khunying เป็นคำที่ใช้เรียกรรยาของข้าราชการในตำแหน่งดังกล่าว เป็นต้น

ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ในการสร้างตัวละคร ตลอดจน**โครงเรื่อง**และ**โครงสร้าง**ของฉบับแปลนี้ไม่แตกต่างจากต้นฉบับภาษาไทย เนื่องจากผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายและบทสนทนาอย่างครบถ้วนทั้งเรื่องด้วยแนวทางการแปลแบบ semantic translation

ฉากท้องเรื่องในสำนวนแปลของสไมท์เป็นสถานที่เดียวกับต้นฉบับโดยมีการบรรยายรายละเอียดเท่ากัน แต่ฉากที่เหมือนกันอาจให้อารมณ์ (mood) ต่างกันแก่ผู้อ่านต้นฉบับและผู้อ่านฉบับแปล เพราะในยุคสมัยตามท้องเรื่องนั้นญี่ปุ่นถือเป็นประเทศที่มีวิทยาการก้าวหน้ากว่าไทยมาก ทั้งยังมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศแบบเมืองหนาวซึ่งแตกต่างจากประเทศไทย ผู้อ่านชาวไทยจึงได้รับความรู้สึกแปลกใหม่จากฉากท้องเรื่องประเทศญี่ปุ่น ในขณะที่ผู้อ่านฉบับแปลภาษาอังกฤษที่เป็นชาวตะวันตกอาจอยู่เมืองหนาวเหมือนกันและมีความเจริญก้าวหน้าเช่นเดียวกับญี่ปุ่นจึงไม่ได้รับความรู้สึกแปลกใหม่นั้น ในทำนองเดียวกัน **แม่แก่นเรื่อง**ที่เกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างความรักกับกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมหรือบทบาทของผู้หญิงที่ถูกจำกัดในสังคมจะเป็นปัญหาสากลที่พบได้ทั่วโลก แต่พื้นฐานความคิดของผู้อ่านที่มาจากต่างชาติต่างภาษาอาจทำให้มีมุมมองต่อปัญหาแตกต่างกันออกไป

สไมท์แปลตัวบทส่วนที่แสดง**สัญลักษณ์และจินตภาพ**ตามต้นฉบับซึ่งทำให้ผู้อ่านภาษาฉบับแปลเข้าใจได้ตรงกัน เพราะสัญลักษณ์ที่ใช้ในเรื่องมีความชัดเจนและไม่ต้องอาศัยความรู้เฉพาะทางวัฒนธรรมในการตีความ ถ้อยคำบรรยายภาพวาดเขามิตาเกะให้เกิดจินตภาพซึ่งผู้เขียนใช้ข้อความซ้ำในบทนำและบทสุดท้ายตามที่กล่าวถึง

ในการวิเคราะห์ต้นฉบับนั้น สไมท์ก็ใช้ข้อความซ้ำในฉบับแปลเช่นกัน ส่วน**คำพูดและบทสนทนา**ที่แปลอย่างครบถ้วนตามต้นฉบับย่อมมีลักษณะผิดธรรมชาติไปบ้างตามขนบการเขียนนวนิยายที่ Hawthorn ได้กล่าวไว้

3.1.3 การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีฉบับแปลสำนวนของซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์

สำนวนแปลของเคปเนอร์เป็นแนวทางการแปลแบบ idiomatic translation กล่าวคือ ถ่ายทอดเฉพาะเนื้อหาสาระของต้นฉบับโดยใช้ลีลาการเขียนบันเทิงคดีในภาษาปลายทาง ทั้งยังเสริมด้วยการตีความของผู้แปลในบางตอน และตัดข้อความที่ผู้แปลเห็นว่าเป็นการกล่าวซ้ำ **เทคนิคการเล่าเรื่อง**ในสำนวนแปลนี้ มีข้อสังเกตว่าผู้เล่าเรื่องจะเรียกขานถึงผู้รับการเล่าเรื่องหรือผู้อ่านโดยใช้สรรพนามว่า you บ่อยครั้งกว่าต้นฉบับ ส่วนการเลือกใช้กาล (tense) เคปเนอร์ใช้กาลปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงข้อเท็จจริงในขณะที่เล่า ได้แก่ หลังจากนพพรได้พูดคุยกับปรีดี เรื่องภาพและกำลังจะเริ่มเล่าเรื่องของหม่อมราชวงศ์กิริติให้ผู้อ่านฟัง จากนั้นจึงใช้กาลอดีตเล่าเรื่องทั้งหมดที่เหลือซึ่งเกิดขึ้นในอดีต

ในการเรียก**ตัวละคร** เคปเนอร์ใช้วิธีถ่ายเสียง (นพพร -> Nopporn, หม่อมราชวงศ์กิริติ -> Mom Rachawong Kirati, เจ้าคุณอธิการบดี -> Chao Khun Atikanbodi) โดยมีเชิงอรรถอธิบายว่า Mom Rachawong และ Chao Khun หมายถึงอะไร ยกเว้นชื่อของปรีดี ผู้แปลใช้วิธีปรับเป็นชื่อที่ออกเสียงคล้ายกันภาษาปลายทางว่า Bree

เคปเนอร์ตัดตอนเรื่อง *ข้างหลังภาพ* มาแปลเพียง 5 บท ครอบคลุมเนื้อเรื่องช่วงต่อไปนี้

บทนำ นพพรคุยกับปรีดีเรื่องภาพ และเกริ่นนำเรื่องที่จะเล่า

บทที่ 1 เจ้าคุณอธิการบดีและคุณหญิงไปถึงญี่ปุ่น และนพพรได้พบคุณหญิงครั้งแรก

บทที่ 9 คุณหญิงเล่าความเป็นมาของเธอก่อนแต่งงานให้นพพรฟังที่มีตาเกะ

บทที่ 10 นพพรเปิดเผยความในใจที่มีตาเกะ

บทที่ 19 เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นนพพรแต่งงานไปจนจบเรื่อง

เนื้อเรื่องส่วนที่ไม่ได้แปล ผู้แปลจะเล่าสรุปแทรกไว้สั้น ๆ ก่อนจะเริ่มบทแปลช่วงต่อไป ทำให้การเล่าเรื่องตาม**โครงเรื่อง**แตกต่างไปจากต้นฉบับ กล่าวคือ มีการเว้นช่วง (ellipsis) และการเล่าแบบสรุปเหตุการณ์ (summary) มากกว่าในต้นฉบับ **โครงสร้าง**จำนวนบทก็ลดลงและมีความต่อเนื่องกันน้อยลงตามไปด้วย

ฉากท้องเรื่องถูกลดทอนรายละเอียดและความสำคัญลง เช่น บ้านเช่าที่นพพรจัดหาให้เจ้าคุณนั้น ต้นฉบับระบุว่าอยู่ในตำบลอาโอยามาชิฮัง แต่สำนวนแปลของเคปเนอร์ระบุไว้เพียง 'in a suburb of Tokyo' นอกจากนี้ เนื้อเรื่องส่วนที่นพพรพาหม่อมราชวงศ์กิริติไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในญี่ปุ่นซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศของฉากท้องเรื่องก็ไม่ได้มีการแปล

บทแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของเคปเนอร์เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือรวมวรรณกรรมที่ชื่อว่า *The Lioness in Bloom: Modern Thai Fiction about Women* ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวิตของผู้หญิงในสังคมไทยผ่านตัวละครในวรรณกรรม **แก่นเรื่อง** จึงเน้นที่ปัญหาของผู้หญิงอย่างหม่อมราชวงศ์กิริติซึ่งเป็นสตรีที่เพียบพร้อมตามอุดมคติ แต่กลับต้องพบกับความผิดหวังในชีวิต จะเห็นได้ว่าเนื้อเรื่องบทที่ผู้แปลคัดเลือกมาแปลนั้นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจตัวละครหม่อมราชวงศ์กิริติได้มากที่สุด แต่จะข้ามบทที่กล่าวถึงปัญหาและความรู้สึกภายในของนพพรไป

บทแปลของเคปเนอร์มีเชิงอรรถอธิบาย **สัญลักษณ์** ‘ช่อคริสต์มาสสีแดง’ ตามการตีความของผู้แปล เช่นเดียวกับเชิงอรรถอธิบายเนื้อความบางตอนที่ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ทางวัฒนธรรมในการตีความ ส่วนบทบรรยายที่ใช้สร้าง **จินตภาพ** ในต้นฉบับอย่างเช่นถ้อยคำบรรยายภาพวาดเขามิตาเกะนั้น เคปเนอร์ไม่ได้แปลทุกรายละเอียดครบถ้วนตามต้นฉบับ และไม่ได้ใช้ข้อความเดิมซ้ำในบทนำและบทสุดท้ายเช่นเดียวกับต้นฉบับ แต่ใช้วิธีบอกกล่าวแก่ผู้อ่านโดยตรงว่าเป็นภาพเดิมจากตอนต้นเรื่อง ดังนี้

“In the center of the picture, a stream flowed down a hillside; the slope was covered with trees. On the other side of the stream, a small path wound through rocks, some large, some small. Well, you know the picture.” (Sri Burapha, 1996: 136)

คำพูดและบทสนทนา ในฉบับแปลของเคปเนอร์มีการปรับสำนวนและตัดทอนคำพูดต่อเนืองยาว ๆ ให้เป็นธรรมชาติมากขึ้นในภาษาแปลทาง แต่ยังคงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ถูกหลักไวยากรณ์ตามลักษณะของภาษาเขียนดังที่ Hawthorn ได้กล่าวไว้ นอกจากนี้บางครั้งยังมีการเติมรายละเอียดขยายความไปตามการตีความของผู้แปลและเพิ่มคำบรรยายบ่งชี้เข้ากับปฏิกิริยาของผู้พูดที่ไม่มีในต้นฉบับด้วย

3.2 ระเบียบวิธีวิจัย

3.2.1 การสร้างคลังข้อมูลเทียบบท

คลังข้อมูลเทียบบทที่ใช้ในงานวิจัยนี้สร้างขึ้นจากตัวบทต้นฉบับและฉบับแปลดังต่อไปนี้

1) ตัวบทต้นฉบับภาษาไทยของนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ที่เขียนโดยศรีบูรพา ผู้วิจัยใช้ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 46 พ.ศ. 2555 โดยสำนักพิมพ์ดอกหญ้า ๒๕๔๕ เนื่องจากเป็นฉบับที่พิมพ์ครั้งล่าสุด สามารถหาซื้อได้จากร้านหนังสือทั่วไป ทั้งยังผ่านการตรวจแก้คำผิดอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีในปัจจุบัน ผู้วิจัยนำมาสร้างคลังข้อมูลโดยการพิมพ์ตัวบทส่วนที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย ได้แก่ บทนำ (หน้า 1-4) บทที่ 1 (หน้า 5-11) บทที่ 9 (หน้า 69-80) บทที่ 10 (หน้า 81-88) และบทที่ 19 (หน้า 149-158) ลงในโปรแกรม Microsoft Word เป็นไฟล์เอกสาร .doc

2) ฉบับแปลภาษาอังกฤษสำนวนของเดวิด สไมท์ ผู้วิจัยนำตัวบทมาจากหนังสือ *Behind the Painting and Other Stories* ฉบับพิมพ์ในประเทศไทย ค.ศ. 2000 โดยสำนักพิมพ์ Silkworm Books เนื่องจากเป็นฉบับที่มีในห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำมาสร้างคลังข้อมูลโดยการสแกนตัวบทส่วนที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย ได้แก่ บทนำ (หน้า 14-16) บทที่ 1 (หน้า 16-21) บทที่ 9 (หน้า 61-70) บทที่ 10 (หน้า 71-76) และบทที่ 19 (หน้า 117-124) เป็นไฟล์ภาพ .pdf แล้วแปลงไฟล์ภาพเป็นไฟล์เอกสาร .doc ด้วยโปรแกรม Optical Character Recognition (OCR) บนเว็บไซต์ www.onlineocr.net จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขส่วนที่โปรแกรม OCR แปลงผิดพลาดในโปรแกรม Microsoft Word

3) ฉบับแปลภาษาอังกฤษสำนวนของซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์ ผู้วิจัยนำตัวบทมาจากหนังสือ *The Lioness in Bloom: Modern Thai Fiction about Women* ฉบับพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1996 โดยสำนักพิมพ์ University of California Press ซึ่งมีในห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเช่นกัน ผู้วิจัยนำมาสร้างคลังข้อมูลโดยการสแกนตัวบทส่วนที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย ได้แก่ หน้า 116-137 เป็นไฟล์ภาพ .pdf แล้วแปลงไฟล์ภาพเป็นไฟล์เอกสาร .doc ด้วยโปรแกรม Optical Character Recognition (OCR) บนเว็บไซต์ www.onlineocr.net จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขส่วนที่โปรแกรม OCR แปลงผิดพลาดในโปรแกรม Microsoft Word

เมื่อได้ข้อมูลตัวบททั้งสามฉบับในรูปแบบไฟล์เอกสาร .doc แล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาใส่ในตาราง 3 คอลัมน์เป็นคลังข้อมูลเทียบบทตามตัวอย่างข้างล่างนี้

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์
ข้างหลังภาพ	<i>Behind the Painting</i>	<i>Behind the Painting</i>
จนกระทั่ง ๓ [2] วันล่วงไปแล้ว นับแต่ข้าพเจ้าได้นำภาพนั้นมาแขวนไว้ในห้องทำงาน ปรีดีจึงได้สังเกตเห็น	It was not until two days after I had hung the picture up in my study that Pari noticed it.	The picture had been hanging in my study for two days before Bree noticed it.
หล่อนไม่ได้ตื่นเด่นอะไรนัก นอกจากจะมายุดยิ้นพินิจอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็หันมาทางข้าพเจ้า ถามว่า “นี่ภาพที่ไหนคะ – มิตาเกะ?”	She did not show much reaction, other than to pause and look closely at it for a moment, before turning to me and asking, "Where is it, this Mitake?"	"Where is that?" She put her face up to it. "Someone wrote 'Mitake' in one corner—the artist, I'm sure."
...

การแบ่งตัวบทออกเป็นตอนในแต่ละคอลัมน์ ผู้วิจัยแบ่งตามการขึ้นประโยคใหม่ในฉบับแปลภาษาอังกฤษเป็นหลักเพื่อไม่ให้ประโยคเดียวกันในภาษาอังกฤษถูกแยกออกเป็นสองตอน เนื่องจากขอบเขตของประโยคใน

ภาษาอังกฤษมีกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดกว่าภาษาไทย เมื่อได้ความยาวของตัวบทแต่ละท่อนในฉบับแปลภาษาอังกฤษแล้วจึงแบ่งตัวบทต้นฉบับภาษาไทยให้สอดคล้องกัน

อนึ่ง เมื่อเทียบต้นฉบับกับบทแปลทั้งสองสำนวนแล้วพบว่ามีข้อแตกต่างซึ่งไม่ได้เกิดจากการแปลผิด แต่เป็นเพราะนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผ่านการตรวจแก้และตีพิมพ์หลายครั้ง แต่แต่ละครั้งจึงมีข้อความบางส่วนไม่ตรงกัน เดวิด สไมท์ ได้แจ้งให้ผู้วิจัยทราบว่าแปลจากต้นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 10 พ.ศ. 2526 ของสำนักพิมพ์ ศิลปบรรณาการ ส่วนบทแปลของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ มีระบุในคำนำว่าแปลจากต้นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 9 พ.ศ. 2522 ของสำนักพิมพ์บรรณกิจ ส่วนที่พบความแตกต่างดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำตัวบทจากนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 9 มาพิมพ์แทรกไว้ในวงเล็บเหลี่ยม และฉบับพิมพ์ครั้งที่ 10 ในวงเล็บปีกกา

3.2.2 การคัดเลือกและจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงที่จะศึกษา

เมื่อได้คลังข้อมูลเทียบบทแล้ว ผู้วิจัยจึงคัดเลือกหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัย ได้แก่ **หน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบ (prototypical serial verb constructions) ที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ (sequential actions)** จากคลังข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ซึ่งผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจากงานวิจัยของกิงกาญจนา เทพกาญจนา (2553) เป็นหลัก

- 1) เป็นหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาเรียงกันตั้งแต่สองคำขึ้นไป ไม่จำกัดจำนวนสูงสุด
- 2) ไม่มีคำเชื่อมปรากฏระหว่างคำกริยา แต่อาจมีกรรมของกริยาตัวหน้าปรากฏระหว่างคำกริยาได้
- 3) แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ กล่าวคือ กริยาตัวหน้าแสดงเหตุการณ์ที่เกิดก่อนเหตุการณ์ที่แสดงโดยกริยาตัวหลัง จำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่
 - การแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก ประกอบด้วยคำกริยาแสดงการกระทำด้วยความตั้งใจสองคำขึ้นไปเรียงต่อกัน
 - การแสดงเหตุการณ์ก่อผล ประกอบด้วยกริยาตัวแรกแสดงเหตุการณ์ 'เหตุ' และกริยาตัวหลังแสดงเหตุการณ์ 'ผล' โดยอาจเติมคำแสดงปฏิเสธ *ไม่* หน้ากริยาตัวหลังได้

ทั้งนี้ ขอบเขตของงานวิจัยไม่รวมหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ไม่ใช่ต้นแบบ (non-prototypical serial verb constructions) หรือหน่วยสร้างกริยาเรียงชายขอบ (peripheral serial verb constructions) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- 1) คำกริยาเรียงกันในลักษณะเป็นคำประสมหรือคำซ้อน กล่าวคือ มีความคล้ายคลึงกันทางเสียงหรือความหมาย เมื่อปรากฏร่วมกันแล้วได้ความหมายใหม่ที่ไม่ใช่ผลรวมของความหมายเดิม หรือเป็นเพียงการเน้นเสียงหรือความหมาย

2) กริยาคำใดคำหนึ่งในหน่วยสร้างได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ (grammaticalization) และสูญเสียความหมายเดิมของคำกริยาไปแล้ว

นอกจากนี้ยังไม่รวมหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ อาทิ ประเภทที่แสดงการเกิดพร้อมกันของเหตุการณ์ หรือประเภทที่คำกริยาคำหนึ่งแสดงอากัปกริยาหรือลักษณะของการกระทำที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง เป็นต้น

เกณฑ์ในการคัดเลือกหน่วยสร้างกริยาเรียงที่จะศึกษาตามที่ระบุข้างต้นทำให้คาดเดาไม่ได้ว่าจะมีคำกริยาใดปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงบ้าง จึงไม่สามารถระบุคำสืบค้นเพื่อที่จะใช้โปรแกรมคอนคอร์แดนซ์ช่วยคัดเลือกหน่วยสร้างกริยาเรียงออกมาได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีคัดเลือกด้วยตนเองโดยอ่านตัวบทต้นฉบับทีละประโยค เมื่อพบหน่วยสร้างกริยาเรียงที่เข้าเกณฑ์ก็คัดออกมาพร้อมกับจำแนกว่าเป็นประเภทย่อยที่แสดงวัตถุประสงค์หรือแสดงเหตุการณ์ก่อนผล จากนั้นนำบทแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้น ๆ จากฉบับแปลทั้งสองสำนวนมาใส่ในตารางเทียบกันเพื่อเตรียมการวิเคราะห์

จากตัวบทที่นำมาศึกษา พบหน่วยสร้างกริยาเรียงที่เป็นไปตามเกณฑ์ข้างต้นจำนวนทั้งสิ้น 137 หน่วยสร้าง ในจำนวนนี้มีบางหน่วยสร้างที่ซ้ำกัน กล่าวคือ มีรูปเหมือนกันปรากฏซ้ำหลายครั้งในตัวบท เช่น แลเห็น เดินลงไป ฯลฯ ในกรณีเช่นนี้ผู้วิจัยนับซ้ำทุกครั้งที่ปรากฏ เนื่องจากรูปกริยาที่เหมือนกันอาจใช้สื่อความหมายต่างกันโดยขึ้นอยู่กับบริบท ทำให้บทแปลมีความแตกต่างกันตามไปด้วย หน่วยสร้างกริยาเรียงที่พบแบ่งย่อยออกได้เป็นประเภทที่คำกริยาดำหลังแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก 114 หน่วยสร้าง (83%) และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล 23 หน่วยสร้าง (17%) ดังนี้

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสำไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
1.	นำภาพนั้นมาแขวนไว้	1	had hung the picture up	The picture had been hanging
2.	สังเกตเห็น	2	noticed	noticed
3.	มาหยุดยืนพินิจ	1	pause and look closely at	put her face up to
4.	เดินทางไปใช้เวลาในวันอาทิตย์ที่นั่น	1	go there on Sundays	go there for a Sunday outing
5.	มองไม่เห็น	2	don't see	n/a
6.	ถามเอาความ	1	ask any more questions	ask any more questions
7.	นั่งลงทำงาน	1	sat down to work	n/a

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
8.	นำมาประดับไว้	1	hanging	put
9.	แลเห็น	2	see	seeing
10.	มองเห็น	2	see	n/a
11.	แลเห็น	2	see	see
12.	ใช้สีป้าย ๆ ไว้	1	has daubed in	n/a
13.	แลเห็น	2	see	see
14.	แลเห็น	2	see	n/a
15.	พาหม่อมราชวงศ์กีรติ ภรรยาของท่านไป ฮันนีมูน	1	took his wife, Mom Ratcha- wong Kirati to Japan for their honeymoon	brought Mom Rachawong Kirati, his new wife, to honeymoon
16.	ออกไปเล่าเรียน	1	had gone to study	n/a
17.	ออกมาประเทศญี่ปุ่น	1	was coming out to Japan	would soon be coming to Japan
18.	ออกมาอยู่	1	n/a	a stay
19.	พาภรรยาไปฮันนีมูน	1	was taking his wife to Japan on their honeymoon	"honeymoon"
20.	จัดการว่าเช่า	1	arranged for him to rent	found a house for them
21.	ชำเลื่องเห็น	2	caught sight of	n/a
22.	ตรงเข้าไปทักทาย	1	had exchanged a few words of greeting	had we exchanged a few words of greeting
23.	ถอยไปยืน	1	retired	turned
24.	เหลือบไปเห็น	2	glanced at	n/a
25.	นำแม่ครัวของท่านมา	1	would bring his cook out	his cook would be accompanying them
26.	เอื้อมมือมาตบ	1	patted	patted
27.	น้อมกายลงคำนับ	1	bowed in greeting	bowing repeatedly, as is the Japanese custom
28.	พาท่านไปรับประทานอาหาร	1	took them for a Chinese meal	took them to a Chinese restaurant
29.	พากันออกเดิน	1	set off	went off for a walk

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
30.	ทำไร่เลี้ยงชีวิต	1	raised crops for their living	surrounded by a neat garden
31.	นำเรามาอยู่	1	at	n/a
32.	นั่งลงพักผ่อน	1	sat down to rest	paused to rest
33.	ใช้ประกอบ	1	for	arrived at
34.	เตรียมตัวคอยฟัง	1	'm ready and listening	am prepared to listen
35.	ยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถาม	1	raised this question	n/a
36.	หยุดมองจ้อง	1	paused and stared at	had been looking straight into
37.	ทอดกายลงนอนเล่น	1	lie down	have reclined at our ease
38.	ส่งฉันไปอยู่	1	would send me to	would send me to the palace for a while to stay
39.	ตั้งปัญหาถาม	1	asked	ask
40.	หยุดทอดระยะ	1	paused	was silent
41.	ฉวยโอกาสพูด	1	seized the opportunity to interrupt	took advantage of the opportunity to say
42.	ใช้เวลาฝึกฝน	1	spend a lot of time practicing	became one of my two preoccupations ... moved from the canvas to the mirror and back again
43.	เข้ามาเจือปน	2	with a tinge of	remained
44.	เกิดมาสวย	2	have been born with beauty	have been born beautiful
45.	เกิดมาไร้	2	be without	never to have been
46.	เกิดมาเป็น	2	'd been born	Had I been born
47.	เกิดมาไร้	2	reach the age of twenty-nine without finding	having lived to the age of twenty-nine without
48.	ทอดสายตามาสบ	1	Her eyes met mine	looked into my eyes
49.	เข้ามาจูบ	1	kissed	kiss
50.	ดูบติมาไร้	2	exist unloved	have failed to find

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
51.	ตัดสินใจรับ	1	decided to accept	accepted
52.	หยุดจ้องมอง	1	paused and stared at	n/a
53.	มองไม่เห็น	2	can't see	cannot accept
54.	เที่ยวบินบินไปชม	1	flies around, seeing	flies off into
55.	เกิดมาไร้	2	not to have	had been unlucky in
56.	มาเกิด	1	have been born	was not yet born
57.	ตกลงปลงใจแต่งงาน	1	decided to resign myself to marrying	accepted
58.	ขยับตัวนั่งตรง	1	adjusted her position and sat up straight	sat up a bit straighter
59.	เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	1	wiped her eyes with her handkerchief	dabbed at her eyes with a handkerchief
60.	มาแทนที่	1	there was a bright sparkle there instead	n/a
61.	หยิบกระจกส่องดู	1	took out a mirror	opened her compact, looked at herself
62.	ใช้เวลาแต่งหน้าและ ผม	1	spent a moment doing her face and hair	repaired her makeup, and patted her hair into place
63.	เตรียมตัวเดินทางกลับ	1	start getting ready to go back	start back
64.	ชักเท้าขยับตัว	1	began	drew her feet beneath her and prepared
65.	เดินลงไป	1	walk back down	n/a
66.	อุ้มคุณหญิงลงไป	1	carry	carry
67.	เข้าประคองประคองเธอ ช่วยพยุง	1	put my arm around her to support	had allowed me to help her
68.	ยืนทรงตัว	1	was on her feet	standing alone
69.	เดินลงไป	1	get back down	go back down
70.	เอนกายไปข้างหลังพิง	1	leaned back against	leaned away from me, steading herself against

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
71.	มาเผชิญหน้า	1	came face to face with	was tempted by
72.	เอาเหตุผลมาพูด	1	bring reason into it	speak of reason
73.	เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	1	bring ... into it, nor right and wrong	speak ..., of morality and tradition
74.	ไปเผชิญหน้า	1	face	live in the society of
75.	ไปติดต่อสมาคม	1	mix in	spend our lives among
76.	ยกเอาสิ่งเหล่านี้มาพูด	1	mention	say
77.	ยกขึ้นกล่าวแก้	1	offer as an excuse	an excuse for your actions
78.	มาเผชิญหน้า	1	was facing	was looking into the eyes of
79.	ตามทัน	2	keep up with	begin to follow
80.	ก้าวเข้ามายืน	1	moved closer and stood	stepped forward
81.	เอามือทั้งสองวาง	1	put her hands	rested her hands
82.	กลับมาเป็น	1	go back to being	will be
83.	เตรียมตัวเดินทางกลับ	1	get everything ready to go back	n/a
84.	เก็บข้าวของลงบรรจุ	1	packing things up into	n/a
85.	เดินทางกลับ	1	the way back	the way back
86.	ชวนข้าพเจ้าสนทนา	1	chatted	chatted and laughed
87.	ถือหนังสือมาให้	1	sent someone round with a letter	sent a note
88.	มาเยี่ยม	1	come and visit	come to visit
89.	พาภรรยาไปพักผ่อน	1	take my wife on holiday	take my new wife to the seaside
90.	ลงไปหัวหิน	1	going down there	left for Hua Hin
91.	พาภรรยาไปเยี่ยม	1	took her to visit	take Bree to meet
92.	ไปเยี่ยมเยียน	1	pay us a visit	visiting
93.	สังเกตเห็น	2	see	thought
94.	ใช้เวลาเยี่ยม	1	spent about an hour with	stayed for
95.	ลากลับ	1	left	n/a
96.	เข้ามาบอก	1	came and told	came to say

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
97.	มาหา	1	waiting	was waiting
98.	รีบไปพบ	1	hurried down to meet	n/a
99.	ไปพบ	1	saw	n/a
100.	ไปเที่ยว	1	her trip to	n/a
101.	ไปเยี่ยม	1	comes to visit	a visitor has arrived
102.	มาเยี่ยม	1	n/a	n/a
103.	ไปตาม	1	go round to	come to
104.	ไปรบกวน	1	go disturbing	bother
105.	มาเยี่ยม	1	came to see	a visitor
106.	มาตาม	1	come round	n/a
107.	ปลีกเวลามาพบ	1	slipped away and came round to see	slipped away
108.	มาซื้อ	1	go and buy	fetch
109.	รีบตรงไป	1	hurried straight round to	in a moment, we were on our way to
110.	มาตามข้าพเจ้าไป	1	had called me	the circumstance that had brought me
111.	นำข้าพเจ้าไปพัก	1	I was led into	left me in
112.	เข้ามาสนทนา	1	came to have a word with	entered
113.	ออกมาพบ	1	came out	reappeared
114.	เข้าไปพบ	1	go and see	see
115.	มาเยี่ยม	1	'd come to see	n/a
116.	หันไปพูด	1	she said, turning to	turned to her sister and said
117.	ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ในตู้ มา	1	bring me some nice dresses from the wardrobe	n/a
118.	ไปดู	1	went to see	n/a
119.	แต่งตัวพร้อม	2	was dressed	n/a
120.	มาบอก	1	came and told	reappeared to say
121.	นำข้าพเจ้าไป	1	led me into	n/a

ลำดับที่	หน่วยสร้างกริยาเรียง ในตัวบทต้นฉบับ	ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์ 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์
122.	เดินไปเยี่ยม	1	were visiting	n/a
123.	ไปเยี่ยม	1	n/a	n/a
124.	ย่างเท้าก้าวล่วงธรณี ประตูห้องเข้าไป	1	entered the room	entered the sickroom
125.	แลเห็น	2	seeing	my eyes
126.	เหลือบเห็น	2	saw	n/a
127.	เข้ามายืน	1	standing	n/a
128.	เดินไปนั่งลง	1	went and sat down	n/a
129.	มาเยี่ยม	1	've come to see	n/a
130.	ออกไปพัก	1	go off and have a rest	leave
131.	เดินมาปรึกษา	1	went over and had a word with	n/a
132.	เข้ามากระซิบบอก	1	whispered to me	saying in a low tone as he passed me
133.	มาอยู่	1	'm right here	here I am
134.	ล้วงเอากระดาษภาพ แผ่นหนึ่งมาถือไว้	1	took out a sheet of paper	withdrew a piece of stiff paper
135.	รับมาพินิจดู	1	took the picture and looked at it	n/a
136.	เงยหน้าขึ้นสบ	1	looked up and met her eyes	looked up from the painting
137.	ระลึกเห็น	2	recalled	remembered

อนึ่ง คลังข้อมูลเทียบบทส่วนที่ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ใช้ในการวิจัยแนบไว้เป็นภาคผนวก ก

3.2.3 การวางแผนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎี

การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎีจะเริ่มจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative) ตามด้วยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (qualitative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ผู้วิจัยจะเริ่มจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณว่า บทแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่คัดเลือกไว้ในสำนวนแปลของ เดวิด สไมท์ และสำนวนแปลของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ มีจำนวนที่ตรงกันที่หน่วยสร้าง คิดเป็นร้อยละเท่าไร และต่างกันที่หน่วยสร้าง คิดเป็นร้อยละเท่าไร โดยให้นิยามของคำว่า ‘ตรงกัน’ ไว้ดังนี้

1) มีชนิดของคำ (part of speech) และการเรียงลำดับส่วนประกอบในโครงสร้าง (structure) เหมือนกัน อาทิ มีโครงสร้างประกอบด้วย คำกริยา + คำสันธาน + คำกริยา เหมือนกัน และ

2) มีความหมายในทำนองเดียวกัน แต่อาจไม่ใช่คำเดียวกันก็ได้ เช่น คำแปลว่า mention กับ say จะถือว่าตรงกันตามนิยามที่ใช้ในการเปรียบเทียบนี้ ในขณะที่คำแปลว่า see กับ thought จะถือว่าไม่ตรงกัน

ในกรณีของหน่วยสร้างที่ผู้แปลละไว้ไม่ได้แปล หรือแปลโดยรวบรวมความหมายทั้งประโยคโดยไม่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้น ๆ ชัดเจน หากผู้แปลทั้งสองละไว้ไม่แปลทั้งคู่จะถือว่าเป็นบทแปลที่ตรงกัน หากละไว้เพียงคนเดียวจะถือว่าเป็นบทแปลที่ต่างกัน

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ในลำดับต่อนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยใช้ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford (1980) เป็นหลัก เพื่อวิเคราะห์ว่าเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า ‘translation shifts’ ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่คัดเลือกไว้หรือไม่ และถ้าเกิดจะจัดอยู่ในประเภทใดต่อไป

1) Level shift หมายถึง บทแปลที่เทียบเท่าอยู่ต่างระดับ (level) กับตัวบทต้นฉบับ สามารถเกิดได้ระหว่างระดับไวยากรณ์ (grammar) กับระดับคำศัพท์ (lexis) เช่น การใช้กาล (tense) ในภาษาอังกฤษสื่อความหมายที่สื่อด้วยคำกริยาในภาษาไทย

2) Structure-shift หมายถึง โครงสร้าง (structure) ของบทแปลที่เทียบเท่ามีส่วนประกอบแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนตำแหน่งของส่วนประกอบไปจากต้นฉบับ เช่น การแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นสองภาคแสดงแล้วเติมคำเชื่อม หรือการย้ายกรรมมาเป็นประธานของประโยค

3) Class-shift หมายถึง บทแปลที่เทียบเท่าเป็นคำต่างชนิด (class) หรือชนิดย่อย (sub-class) ไปจากต้นฉบับ เช่น การแปลคำกริยาในตัวบทต้นฉบับเป็นคำนามในฉบับแปล หรือการแปลคำกริยาแท้ในตัวบทต้นฉบับเป็นคำกริยาไม่แท้ในฉบับแปล

4) Unit-shift หมายถึง บทแปลที่เทียบเท่าและตัวบทต้นฉบับอยู่ต่างลำดับชั้น (rank) ซึ่งได้แก่ ประโยค (sentence) อนุประโยค (clause) กลุ่มคำ (group) คำ (word) และหน่วยคำ (morpheme) เช่น กลุ่มคำกริยาวลีในต้นฉบับภาษาไทยได้รับการแปลเป็นคำกริยาคำเดียวในฉบับแปลภาษาอังกฤษ

ส่วน Intra-system shift ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าไม่เกิดขึ้นในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นคู่ภาษาที่ไม่มีระบบ (system) ในภาษาที่สอดคล้องกัน จึงจะไม่นำมากล่าวถึงในการวิเคราะห์

ทั้งนี้ ในบางกรณีอาจเกิด translation shift หลายประเภทในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงเดียวกัน เช่น เมื่อเกิด class-shift ที่เปลี่ยนชนิดของคำ จากคำกริยาซึ่งจัดเป็นคำเนื้อหา เป็นคำบุพบทซึ่งจัดเป็นคำไวยากรณ์ ย่อมถือกำเนิด level-shift ขึ้นด้วยโดยปริยาย หรือเมื่อเกิด unit-shift ที่แปลกลุ่มคำกริยาวลีเป็นคำกริยาคำเดียว ก็ย่อมต้องเกิด structure-shift โดยปริยายด้วยเช่นกัน ในกรณีเหล่านี้ ผู้วิจัยจะนับการเกิด translation shift เฉพาะประเภทที่สำคัญต่อการแก้ปัญหาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงของผู้แปล โดยไม่นับประเภทอื่นที่เกิดขึ้นโดยปริยายอันเนื่องมาจากการเกิด translation shift ประเภทแรก

อนึ่ง ในคลังข้อมูลเทียบบทมีหน่วยสร้างกริยาเรียงจำนวนไม่น้อยที่ไม่ปรากฏคำแปลชัดเจนเนื่องจากผู้แปลได้แปลโดยตีความรวมไปกับความหมายของทั้งประโยค ในกรณีดังกล่าว ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยอาศัยหลักการของแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle (1988) และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn (2017) ในข้อ 3.1

3.2.4 การวางแผนการสัมภาษณ์ผู้แปล

เมื่อได้ผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้แปลเพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี โดยการส่งคำถามไปถึงผู้แปลทั้งสองทางอีเมล เนื่องจากทั้งสองอาศัยอยู่ในต่างประเทศจึงไม่สะดวกที่ผู้วิจัยจะเข้าพบเพื่อสัมภาษณ์ ดร. เดวิด สไมท์ อาศัยอยู่ในประเทศอังกฤษ สามารถติดต่อได้ทางที่อยู่อีเมล ds5@soas.ac.uk ดร. ซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์ อาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถติดต่อได้ทางที่อยู่อีเมล skepner@berkeley.edu

คำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ในการแปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผู้แปลมีวิธีปฏิบัติอย่างไรเมื่อพบหน่วยสร้างกริยาเรียงในตัวบทต้นฉบับภาษาไทย
2. ผู้แปลเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยพบ
3. ผู้แปลมีข้อเสนอแนะใดเพิ่มเติมที่จะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาครั้งนี้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะแสดงการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยตามที่ได้วางแผนไว้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ กลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎี ประกอบด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative) และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (qualitative) จากนั้นจะเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้แปลรวมกับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี แล้วจึงสรุปผลการศึกษา

4.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลตามหลักทฤษฎี

4.1.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนต่างระหว่างบทแปลหน่วยสร้างกริยา เรียงในสำนวนแปลของเดวิด สไมท์ และของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ ตามที่ได้วางแผนและกำหนดนิยามไว้ในบทที่ 3 ข้อ 3.2.3 ในการรายงานผลการวิเคราะห์จะแยกออกเป็นหน่วยสร้างประเภทที่คำกริยาตัวหลังแสดงวัตถุประสงค์ ของการกระทำแรก (ประเภทย่อย 1) และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล (ประเภทย่อย 2) เนื่องจากได้ผลที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
นำภาพนั้นมาแขวนไว้	had hung the picture up	The picture had been hanging		/
มาหยุดยืนพินิจ	pause and look closely at	put her face up to		/
เดินทางไปใช้เวลาในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there on Sundays	go there for a Sunday outing		/
ถามเอาความ	ask any more questions	ask any more questions	/	
นั่งลงทำงาน	sat down to work	n/a		/
นำมาประดับไว้	hanging	put		/
ใช้สีป้าย ๆ ไว้	has daubed in	n/a		/

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
พาหม่อมราชวงศ์ศิริติ ภรรยาของท่านไปฮันนีมูน	took his wife, Mom Ratchawong Kirati to Japan for their honeymoon	brought Mom Rachawong Kirati, his new wife, to honeymoon		/
ออกไปเล่าเรียน	had gone to study	n/a		/
ออกมาประเทศญี่ปุ่น	was coming out to Japan	would soon be coming to Japan		/
ออกมาอยู่	n/a	a stay		/
พาภรรยาไปฮันนีมูน	was taking his wife to Japan on their honeymoon	“honeymoon”		/
จัดการว่าเช่า	arranged for him to rent	found a house for them		/
ตรงเข้าไปทักทาย	had exchanged a few words of greeting	had we exchanged a few words of greeting	/	
ถอยไปยืน	retired	turned	/	
นำแม่ครัวของท่านมา	would bring his cook out	his cook would be accompanying them		/
เอื้อมมือมาตบ	patted	patted	/	
น้อมกายลงคำนับ	bowed in greeting	bowing repeatedly, as is the Japanese custom		/
พาท่านไปรับประทานอาหาร	took them for a Chinese meal	took them to a Chinese restaurant	/	
พากันออกเดิน	set off	went off for a walk		/
ทำไร่เลี้ยงชีวิต	raised crops for their living	surrounded by a neat garden		/
นำเรามาอยู่	at	n/a		/
นั่งลงพักผ่อน	sat down to rest	paused to rest		/
ใช้ประกอบ	for	arrived at		/
เตรียมตัวคอยฟัง	'm ready and listening	am prepared to listen		/
ยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถาม	raised this question	n/a		/
หยุดมองจ้อง	paused and stared at	had been looking straight into		/
ทอดกายลงนอนเล่น	lie down	have reclined at our ease		/

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
ส่งฉันไปอยู่	would send me to	would send me to the palace for a while to stay		/
ตั้งปัญหาถาม	asked	ask	/	
หยุดทอดระยะ	paused	was silent		/
ฉวยโอกาสพูด	seized the opportunity to interrupt	took advantage of the opportunity to say		/
ใช้เวลาฝึกฝน	spend a lot of time practicing	became one of my two preoccupations ... moved from the canvas to the mirror and back again		/
ทอดสายตามาสบ	Her eyes met mine	looked into my eyes		/
เข้ามาจูบ	kissed	kiss	/	
ตัดสินใจรับ	decided to accept	accepted		/
หยุดจ้องมอง	paused and stared at	n/a		/
เที่ยวโฉบบินไปชม	flies around, seeing	flies off into		/
มาเกิด	have been born	was not yet born	/	
ตกลงปลงใจแต่งงาน	decided to resign myself to marrying	accepted		/
ขยับตัวนั่งตรง	adjusted her position and sat up straight	sat up a bit straighter		/
เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	wiped her eyes with her handkerchief	dabbed at her eyes with a handkerchief		/
มาแทนที่	there was a bright sparkle there instead	n/a		/
หยิบกระจกส่องดู	took out a mirror	opened her compact, looked at herself		/
ใช้เวลาแต่งหน้าและผม	spent a moment doing her face and hair	repaired her makeup, and patted her hair into place		/
เตรียมตัวเดินทางกลับ	start getting ready to go back	start back		/

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
ชักเท้าขยับตัว	began	drew her feet beneath her and prepared		/
เดินลงไป	walk back down	n/a		/
อุ้มคุณหญิงลงไป	carry	carry	/	
เข้าประคองประคองเธอช่วยพยุง	put my arm around her to support	had allowed me to help her		/
ยืนทรงตัว	was on her feet	standing alone		/
เดินลงไป	get back down	go back down	/	
เอนกายไปข้างหลังพิง	leaned back against	leaned away from me, steadying herself against		/
มาเผชิญหน้า	came face to face with	was tempted by		/
เอาเหตุผลมาพูด	bring reason into it	speak of reason		/
เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	bring ... into it, nor right and wrong	speak ..., of morality and tradition		/
ไปเผชิญหน้า	face	live in the society of		/
ไปติดต่อสมาคม	mix in	spend our lives among		/
ยกเอาสิ่งเหล่านี้มาพูด	mention	say	/	
ยกขึ้นกล่าวแก้	offer as an excuse	an excuse for your actions		/
มาเผชิญหน้า	was facing	was looking into the eyes of		/
ก้าวเข้ามายืน	moved closer and stood	stepped forward		/
เอามือทั้งสองวาง	put her hands	rested her hands	/	
กลับมาเป็น	go back to being	will be		/
เตรียมตัวเดินทางกลับ	get everything ready to go back	n/a		/
เก็บข้าวของลงบรรจุ	packing things up into	n/a		/
เดินทางกลับ	the way back	the way back	/	
ชวนข้าพเจ้าสนทนา	chatted	chatted and laughed		/
ถือหนังสือมาให้	sent someone round with a letter	sent a note		/

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
มาเยี่ยม	come and visit	come to visit		/
พาภรรยาไปพักผ่อน	take my wife on holiday	take my new wife to the seaside		/
ลงไปหัวหิน	going down there	left for Hua Hin		/
พาภรรยาไปเยี่ยม	took her to visit	take Bree to meet	/	
ไปเยี่ยมเยียน	pay us a visit	visiting		/
ใช้เวลาเยี่ยม	spent about an hour with	stayed for		/
ลากลับ	left	n/a		/
เข้ามาบอก	came and told	came to say		/
มาหา	waiting	was waiting	/	
รีบไปพบ	hurried down to meet	n/a		/
ไปพบ	saw	n/a		/
ไปเที่ยว	her trip to	n/a		/
ไปเยี่ยม	comes to visit	a visitor has arrived		/
มาเยี่ยม	n/a	n/a	/	
ไปตาม	go round to	come to		/
ไปรบกวน	go disturbing	bother		/
มาเยี่ยม	came to see	a visitor		/
มาตาม	come round	n/a		/
ปลีกเวลามาพบ	slipped away and came round to see	slipped away		/
มาซื้อ	go and buy	fetch		/
รีบตรงไป	hurried straight round to	in a moment, we were on our way to		/
มาตามข้าพเจ้าไป	had called me	the circumstance that had brought me		/
นำข้าพเจ้าไปพัก	I was led into	left me in		/
เข้ามาสนทนา	came to have a word with	entered		/
ออกมาพบ	came out	reappeared		/

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
เข้าไปพบ	go and see	see		/
มาเยี่ยม	'd come to see	n/a		/
หันไปพูด	she said, turning to	turned to her sister and said		/
ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ในตู้มา	bring me some nice dresses from the wardrobe	n/a		/
ไปดู	went to see	n/a		/
มาบอก	came and told	reappeared to say		/
นำข้าพเจ้าไป	led me into	n/a		/
เดินไปเยี่ยม	were visiting	n/a		/
ไปเยี่ยม	n/a	n/a	/	
ย่องเข้าก้ำวถ่วงธรณีประตูห้อง เข้าไป	entered the room	entered the sickroom	/	
เข้ามายืน	standing	n/a		/
เดินไปนั่งลง	went and sat down	n/a		/
มาเยี่ยม	've come to see	n/a		/
ออกไปพัก	go off and have a rest	leave		/
เดินมาปรึกษา	went over and had a word with	n/a		/
เข้ามากระซิบบอก	whispered to me	saying in a low tone as he passed me		/
มาอยู่	'm right here	here I am		/
ล้วงเอากระดาษภาพแผ่นหนึ่งมา ถือไว้	took out a sheet of paper	withdrew a piece of stiff paper		/
รับมาพิจารณา	took the picture and looked at it	n/a		/
เงยหน้าขึ้นสบ	looked up and met her eyes	looked up from the painting		/
		รวม	18	96
		คิดเป็นร้อยละ	15.8%	84.2%

ประเภทย่อย 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ตรงกัน	ต่างกัน
สังเกตเห็น	noticed	noticed	/	
มองไม่เห็น	don't see	n/a		/
แลเห็น	see	seeing	/	
มองเห็น	see	n/a		/
แลเห็น	see	see	/	
แลเห็น	see	see	/	
แลเห็น	see	n/a		/
ชำเลืองเห็น	caught sight of	n/a		/
เหลือบไปเห็น	glanced at	n/a		/
เข้ามาเจือปน	with a tinge of	remained		/
เกิดมาสวย	have been born with beauty	have been born beautiful		/
เกิดมาไร้	be without	never to have been		/
เกิดมาเป็น	'd been born	Had I been born	/	
เกิดมาไร้	reach the age of twenty-nine without finding	having lived to the age of twenty-nine without		/
อุบัติมาไร้	exist unloved	have failed to find		/
มองไม่เห็น	can't see	cannot accept	/	
เกิดมาไร้	not to have	had been unlucky in		/
ตามทัน	keep up with	begin to follow		/
สังเกตเห็น	see	thought		/
แต่งตัวพร้อม	was dressed	n/a		/
แลเห็น	seeing	my eyes		/
เหลือบเห็น	saw	n/a		/
ระลึกเห็น	recalled	remembered	/	
		รวม	7	16
		คิดเป็นร้อยละ	30.4%	69.6%

จะเห็นได้ว่าบทแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่คำกริยาตัวหลังแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรกของผู้แปลทั้งสองมีเพียง 15.8% ที่ตรงกัน กล่าวคือ มีชนิดของคำ (part of speech) และการเรียงลำดับส่วนประกอบในโครงสร้าง (structure) เหมือนกัน และมีความหมายในทำนองเดียวกัน ในขณะที่บทแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผลจะตรงกันมากกว่าเกือบเท่าตัว คือ 30.4% อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหน่วยสร้างประเภทแรกมีปรากฏในต้นบทเป็นจำนวนมากกว่า เมื่อนำทั้งสองประเภทมาคำนวณรวมกันทั้งหมด 137 หน่วยสร้าง จึงพบบทแปลที่ตรงกันและต่างกันคิดเป็น 18.25% (25 หน่วยสร้าง) และ 81.75% (112 หน่วยสร้าง) ตามลำดับ แสดงสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

หน่วยสร้างกริยาเรียง	บทแปลตรงกัน	บทแปลต่างกัน	รวม
ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์	18 (15.8%)	96 (84.2%)	114 (100%)
ประเภทย่อย 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล	7 (30.4%)	16 (69.6%)	23 (100%)
รวมสองประเภทย่อย	25 (18.25%)	112 (81.75%)	137 (100%)

4.1.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยใช้ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford (1980) เพื่อพิจารณาว่าในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงของเดวิด สไมท์ และของชูกาน ฟูลอป เคปเนอร์ เกิด translation shift ขึ้นหรือไม่ และหากเกิดจะจัดอยู่ในประเภทใด ตามแผนที่ได้วางไว้ในบทที่ 3 ข้อ 3.2.3 นั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์หน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองแปลตรงกันก่อนในข้อ 4.1.2.1 แล้วจึงตามด้วยหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกันข้อ 4.1.2.2

เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองแปลตรงกันมีจำนวนไม่มาก คือ 25 หน่วยสร้าง ผู้วิจัยจึงจะแสดงผลการวิเคราะห์ทั้งหมดในบทนี้ ส่วนหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกันมีจำนวนมากถึง 112 หน่วยสร้าง ในบทนี้จึงจะแสดงเฉพาะประเด็นที่น่าสนใจและยกตัวอย่างประกอบเท่านั้น ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดจะแนบไว้เป็นภาคผนวก ข ในตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทั้งในบทนี้และภาคผนวกจะใช้อักษรย่อดังนี้

- L. หมายถึง level-shift
- S. หมายถึง structure-shift
- C. หมายถึง class-shift
- U. หมายถึง unit-shift
- X หมายถึง ไม่เกิด translation shift

4.1.2.1 การวิเคราะห์กรณีที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลตรงกัน

ในบรรดาหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง 25 หน่วยสร้างที่ในสำนวนแปลทั้งสองมีบทแปลตรงกัน พบว่าทุกหน่วยสร้างที่ปรากฏคำแปลชัดเจนจะเกิด translation shift มีเพียง 2 หน่วยสร้างที่ผู้แปลละไว้ไม่ได้แปลหน่วยสร้างกริยาเรียงอย่างชัดเจนจึงไม่ปรากฏการ shift ประเภทของ translation shift ที่เกิดมากที่สุดคือ unit-shift จำนวน 15 หน่วยสร้าง รองลงมาเป็น class-shift จำนวน 5 หน่วยสร้าง ที่เหลือเป็น level-shift จำนวน 2 หน่วยสร้าง และ structure-shift อีก 1 หน่วยสร้าง มีรายละเอียดลักษณะการเกิดตามที่ได้แสดงในตารางต่อไปนี้

กลวิธีการแปลตรงกัน : ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ถามเอาความ	ask any more questions	ask any more questions	U. กลุ่มคำ -> คำ
ถอยไปยืน	retired	turned	U. กลุ่มคำ -> คำ
เคียมมือมาตบ	patted	patted	U. กลุ่มคำ -> คำ
ตั้งปัญหาถาม	asked	ask	U. กลุ่มคำ -> คำ
เข้ามาจูบ	kissed	kiss	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาเกิด	have been born	was not yet born	U. กลุ่มคำ -> คำ
อุ้มคุณหญิงลงไป	carry	carry	U. กลุ่มคำ -> คำ
ยกเอาสิ่งเหล่านี้มาพูด	mention	say	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาหา	waiting	was waiting	U. กลุ่มคำ -> คำ
ย่างเท้าก้าวล่วงธรณี ประตูห้องเข้าไป	entered the room	entered the sickroom	U. กลุ่มคำ -> คำ
พาท่านไปรับประทานอาหาร	took them for a Chinese meal	took them to a Chinese restaurant	C. กริยาคำ -> บุพบทวลี
เดินทางกลับ	the way back	the way back	C. กริยาคำ -> นามวลี
ตรงเข้าไปทักทาย	had exchanged a few words of greeting	had we exchanged a few words of greeting	C. คำกริยา -> คำนาม
เดินลงไป	get back down	go back down	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
พาภรรยาไปเยี่ยม	took her to visit	take Bree to meet	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เอามือทั้งสองวาง	put her hands	rested her hands	S. ย้ายกริยาดัวหลังมาไว้หน้ากรรม

กลวิธีการแปลตรงกัน : ประเภทย่อย 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	บทแปลของเคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
สังเกตเห็น	<u>noticed</u>	<u>noticed</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	<u>see</u>	<u>seeing</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	<u>see</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	<u>see</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ระลึกเห็น	<u>recalled</u>	<u>remembered</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เกิดมาเป็น	<u>'d been born</u>	<u>Had I been born</u>	L. คำศัพท์แสดงเหตุการณ์ในอดีตที่ส่งผลถึงปัจจุบัน -> รูปไวยากรณ์ perfect tense
มองไม่เห็น	<u>can't see</u>	<u>cannot accept</u>	L. คำศัพท์แสดงการกระทำที่ไม่สำเร็จผล -> คำไวยากรณ์ (auxiliary)

จากข้อมูลข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ในกรณีที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลตรงกัน ส่วนใหญ่จะเกิด unit-shift ในลักษณะที่กลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทย ได้รับการแปลเป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษ คำกริยาคำเดียวในภาษาปลายทางนี้มีทั้งที่รวมความหมายของกริยาทั้งหมดในกลุ่มคำกริยาต้นฉบับไว้ เช่น *สังเกตเห็น* -> *noticed* และที่แสดงเฉพาะความหมายของกริยาคำใดคำหนึ่งโดยละคำกริยาที่เหลือไว้ในฐานะที่เข้าใจ เช่น *เอื้อมมือมาตบ* -> *patted* ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกรณีหลัง และคำกริยาประเภทที่ถูกกละมากที่สุดคือกริยาแสดงทิศทาง เช่น *ไป มา*

เมื่อสังเกตลักษณะการเกิด translation shift ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละประเภทย่อย ได้แก่ ประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล พบว่ามี unit-shift เกิดขึ้นในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งสองประเภทย่อย ในขณะที่ class-shift และ structure-shift เกิดขึ้นกับประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์เท่านั้น ส่วน level-shift เกิดขึ้นกับประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลในประเภทย่อยที่ 2 มีจำนวนน้อยกว่าประเภทย่อยที่ 1 จึงยังไม่อาจถือเป็นข้อสรุปได้ชัดเจน

4.1.2.2 การวิเคราะห์กรณีที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน

ตามที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัันมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงจะแสดงผลการวิเคราะห์เฉพาะประเด็นที่น่าสนใจและยกตัวอย่างประกอบเท่านั้นในข้อ 4.1.2.2 นี้ แล้วแนบผลการวิเคราะห์ทั้งหมดไว้เป็นภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์โดยอิงจากสำนวนแปลของสไมท์

ผลการวิเคราะห์โดยอิงจากสำนวนแปลของสไมท์พบว่า ในกรณีที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน สไมท์ใช้กลวิธี class-shift มากที่สุดสำหรับหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ คือ 50 จาก 96 หน่วยสร้าง หรือคิดเป็น 52% ลักษณะของ class-shift ที่ปรากฏมีหลากหลาย ที่พบมากที่สุดคือ การเปลี่ยนคำกริยาตัวหลังในหน่วยสร้างจากกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ ทั้งที่อยู่ในรูป infinitive และ V-ing ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของกริยาตัวหน้าที่บังคับอยู่ โครงสร้างภาษาอังกฤษในลักษณะนี้เป็นการใช้กริยาตัวหลังขยายความหรือแสดงวัตถุประสงค์ของกริยาตัวแรกนั่นเอง จะเห็นได้ว่าเมื่อใช้กลวิธีนี้ บทแปลมักจะเก็บความหมายของคำกริยาทุกตัวในหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นฉบับไว้ได้ครบถ้วน ยกตัวอย่างได้ดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
นั่งลงทำงาน	sat down <u>to work</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ออกไปเล่าเรียน	had gone <u>to study</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ฉวยโอกาสพูด	seized the opportunity <u>to interrupt</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ไปดู	went <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ใช้เวลาฝึกฝน	spend a lot of time <u>practicing</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
ใช้เวลาแต่งหน้าและผม	spent a moment <u>doing</u> her face and hair	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
ไปรบกวน	go <u>disturbing</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing

ลักษณะของ class-shift ที่พบรองลงมาในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ ได้แก่ การเปลี่ยนชนิดของวลี (กริยาลี -> บุพบทวลี) และการเปลี่ยนชนิดของคำ (คำกริยา -> คำบุพบท, คำกริยา

-> คำวิเศษณ์, คำกริยา -> คำนาม) เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำกริยาหลายคำในประโยคซึ่งจะทำให้ไม่เป็นธรรมชาติของภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เดินทางไปใช้เวลาในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there <u>on</u> Sundays	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
พาภรรยาไปพักผ่อน	take my wife <u>on</u> holiday	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
เอนกายไปข้างหลังพิง	leaned back <u>against</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เก็บข้าวของลงบรรจุ	packing things up <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
นำแม่ครัวของท่านมา	would bring his cook <u>out</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ลงไปหัวหิน	going <u>down</u> there	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
น้อมกายลงคำนับ	bowed in <u>greeting</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
ยกขึ้นกล่าวแก้	offer as <u>an excuse</u>	C. คำกริยา -> คำนาม

ปรากฏการณ์ translation shift อีกประเภทที่พบมากในบทแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ของสไมท์ ได้แก่ structure-shift ในลักษณะการแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นสองภาคแสดงแล้วเติมคำเชื่อม and มักใช้ในกรณีที่กริยาแต่ละคำในหน่วยสร้างแสดงการกระทำต่อเนื่องเป็นลำดับโดยมีระยะห่างจากกันที่สังเกตเห็นได้ ดังที่แสดงตัวอย่างในตารางข้างล่าง ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าเมื่อใช้กลวิธีนี้ บทแปลส่วนใหญ่จะเก็บความหมายของคำกริยาทุกตัวในหน่วยสร้างกริยาเรียงต้นฉบับไว้ได้ครบถ้วนเช่นเดียวกับในกรณีของ class-shift

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มาหยุดยืนพินิจ	pause <u>and</u> look closely at	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดงเชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ขยับตัวนั่งตรง	adjusted her position <u>and</u> sat up straight	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดงเชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ก้าวเข้ามายืน	moved closer <u>and</u> stood	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดงเชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ออกไปพัก	go off <u>and</u> have a rest	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดงเชื่อมด้วยคำเชื่อม and

ประเภทสุดท้ายของ translation shift ที่จะกล่าวถึงในบทแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดง วัตถุประสงค์ของสไมท์ คือ unit-shift ในลักษณะการแปลกลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นคำกริยา คำเดียวในภาษาอังกฤษโดยรวมถึงคำกริยาที่เป็น two-word verb ในกรณีนี้จะเห็นว่าผู้แปลเลือกแปลเฉพาะ คำกริยาคำใดคำหนึ่งในหน่วยสร้างที่เห็นว่ามีมีความสำคัญมากกว่าในการสื่อถึงการกระทำนั้น ๆ แล้วละคำกริยาที่เหลือไว้ในฐานที่เข้าใจ คำกริยาที่ถูกละมักเป็นกริยาที่เข้าใจได้โดยปริยายจากกริยาคำอื่นในหน่วยสร้าง เช่น กริยา *ถาม* ในหน่วยสร้าง *ยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถาม* หรือกริยา *ส่องดู* ในหน่วยสร้าง *หยิบกระจกส่องดู* เป็นต้น ยกตัวอย่าง ได้ดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถาม	raised this question	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปเผชิญหน้า	face	U. กลุ่มคำ -> คำ
ลากลับ	left	U. กลุ่มคำ -> คำ
เข้ามากระซิบบอก	whispered to me	U. กลุ่มคำ -> คำ
ทอดกายลงนอนเล่น	lie down	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
หยิบกระจกส่องดู	took out a mirror	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)

เมื่อทำการวิเคราะห์กลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ของสไมท์แล้ว ผู้วิจัย ได้นำบทแปลของเคปเนอร์มาเปรียบเทียบเพื่อดูว่าจะมีกลวิธีที่สัมพันธ์กันหรือไม่ พบว่าสำหรับหน่วยสร้างกริยา เรียงที่สไมท์ใช้กลวิธี class-shift และ structure-shift เคปเนอร์ใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่หลากหลายจนไม่พบความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญ แม้ในกรณีที่ใช้ class-shift เช่นเดียวกันก็พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงประเภทของคำหรือวลีที่ ไม่เหมือนกัน แต่สำหรับหน่วยสร้างที่สไมท์ใช้กลวิธี unit-shift แปลกลุ่มคำกริยาเป็นกริยาคำเดียว พบว่าหน่วย สร้างเหล่านี้ส่วนใหญ่เคปเนอร์จะไม่แปลหรือแปลแบบตีความโดยไม่คงคำแปลของกริยาแต่ละตัวไว้ ทำให้ไม่ เกิด translation shift ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์ (U. กลุ่มคำ -> คำ)	บทแปลของเคปเนอร์ (ไม่เกิด Translation Shift)
เธอต้องไม่พยายามที่จะเข้าข้างฉัน โดยอ้างว่าฉันยังแลดูเป็นสาวพริ้งอยู่ เธอต้องยอมรับว่าเป็นวัยที่แก่เกินการจริง ๆ จะด้วยเหตุใดก็ตาม เธอไม่เคยยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถามฉันเลย	You mustn't try to take my side by saying I still look very young. You have to admit that it really is too old, whatever the reason. You never <u>raised this question</u> before.	And please—I beg you not to tell me how young I look for a woman of my age. (ละไม่แปล)
แต่ความจริง อีกประเดี๋ยวเราก็จะลงไปจากเขาลูกนี้ ไปเผชิญหน้ากับฝูงชน	But in reality, in a moment we'll go down this mountain and <u>face</u> other people.	and yet, eventually, we must descend to the world below and <u>live in the society of</u> our fellow human beings. (แปลแบบตีความ)

ในลำดับต่อมา ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล พบว่า สไมท์ใช้กลวิธี unit-shift มากที่สุด คือ 8 จาก 16 หน่วยสร้าง หรือคิดเป็น 50% ลักษณะของ unit-shift เกือบทั้งหมดเป็นการแปลกลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทย เป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษ มีเพียงกรณีเดียวที่เป็นการแปลคำกริยาเป็นหน่วยคำ ส่วนมากคำกริยาที่ได้รับการแปลเก็บความหมายไว้ในภาษาปลายทางคือกริยาตัวหลังที่แสดงผล ในขณะที่กริยาตัวหน้าซึ่งแสดงการกระทำที่ก่อให้เกิดผลนั้นจะละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีตัวอย่างดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มองเห็น	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
สังเกตเห็น	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เหลือบเห็น	<u>saw</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
อุบติมาไว้	exist <u>unloved</u>	U. คำ -> หน่วยคำ

เมื่อนำบทแปลของเคปเนอร์มาเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ของกลวิธีการแปล พบข้อสังเกตเช่นเดียวกันกับหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ คือ หน่วยสร้างเกือบทั้งหมดที่สไมท์ใช้กลวิธี unit-shift ในลักษณะการแปลกลุ่มคำกริยาเป็นคำกริยาคำเดียว เคปเนอร์จะละไม่แปลหรือแปลแบบตีความโดยไม่คงคำแปลของกริยาแต่ละตัวไว้ จึงไม่เกิด translation shift ดังที่แสดงในตัวอย่างข้างล่างนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของสไมท์ (U. กลุ่มคำ -> คำ)	บทแปลของเคปเนอร์ (ไม่เกิด Translation Shift)
เมื่อเหลือบเห็นข้าพเจ้าเข้ามายืนอยู่ในห้อง หม่อมราชวงศ์กิริติได้วางหนังสือที่ถืออยู่ในมือไว้ข้างกาย เพื่อจะแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่า เธอกำลังอ่านหนังสืออยู่ก่อนหน้าที่ข้าพเจ้าจะเข้าไป	When she <u>saw</u> me standing there in the room, Mom Ratchawong Kirati put down the book she had been holding so as to show me she had been reading before I went in.	Mom Rachawong Kirati put down the book she had been holding, as if I had interrupted her reading. (ละไม่แปล)
ข้าพเจ้าสังเกตเห็นได้ถนัดชัดเจนว่าเธอซุบเซียวลงไปกว่าปรกติ เมื่อได้รับคำซักถามถึงอาการเจ็บป่วย เธอบอกว่ารู้สึกอ่อนเพลียและในวันแต่งงานของเรานั้นมีอาการเป็นไข้ด้วย	I could <u>see</u> quite clearly that she looked paler than before. When asked about her condition, she said she felt weak, but that on our wedding day, she had had a fever, too.	I <u>thought</u> she looked pale, but when I inquired about her illness, she said that it was nothing much; she had felt rather weak on the day of our wedding, then discovered that she had a fever, and so thought she ought not to go. (แปลแบบตีความ)

อนึ่ง การละไม่แปลหรือแปลแบบตีความนี้พบมากในสำนวนแปลของเคปเนอร์ จากตัวอย่างแรกในตารางข้างต้นจะเห็นว่าเคปเนอร์ละข้อความส่วนที่หม่อมราชวงศ์กิริติเห็นนพพรเข้ามาในห้องไปทั้งหมด โดยให้ผู้อ่านตีความเองจากบริบทว่า การที่เธอลงวางหนังสือลงราวกับว่านพพรไปขัดจังหวะการอ่าน (“put down the book she had been holding, as if I had interrupted her reading”) ก็คือการวางหนังสือลงเมื่อเห็นนพพรเข้ามาในห้องนั่นเอง หรือจากตัวอย่างที่สองในตาราง เคปเนอร์แปลแบบตีความว่าการ *สังเกตเห็น* ทำให้นพพร *คิด* ว่าหม่อมราชวงศ์กิริติซุบเซียว จึงเลือกใช้คำแปลว่า *thought* เพื่อสื่อความหมายดังกล่าว

ผลการวิเคราะห์โดยอิงจากสำนวนแปลของเคปเนอร์

ในลำดับต่อไป ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงโดยอิงจากสำนวนแปลของเคปเนอร์ พบว่าในบรรดาหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน เคปเนอร์ใช้วิธีการแปลแบบตีความ กล่าวคือ แปลโดยรวบความหมายทั้งประโยคโดยไม่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้น ๆ ชัดเจน จึงไม่เกิด translation shift เป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง ทั้งในกรณีของหน่วยสร้างประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ คือ 41 จาก 96 หน่วยสร้าง หรือคิดเป็น 42.7% และประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล คือ 10 จาก 16 หน่วยสร้าง หรือคิดเป็น

62.5% อย่างไรก็ตาม ปรากฏหน่วยสร้างที่เหลือในประเภทแรก 55 หน่วยสร้าง และประเภทที่สอง 6 หน่วยสร้าง ซึ่งมีค่าแปลของคำกริยาปรากฏชัดเจนล้วนเกิด translation shift ขึ้นทั้งสิ้น มีรายละเอียดดังนี้

สำหรับหน่วยสร้างประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ เคปเนอริ์ใช้กลวิธี class-shift เป็นจำนวนมากที่สุด ลักษณะของ class-shift ที่พบมากคือการเปลี่ยนคำกริยาตัวหลังในหน่วยสร้างจากกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ในรูป infinitive ซึ่งเป็นโครงสร้างภาษาอังกฤษที่ใช้กริยาตัวหลังแสดงวัตถุประสงค์ของกริยาตัวแรก ส่วนที่พบรอง ๆ ลงมาเป็นการเปลี่ยนชนิดของวลี (กริยาวลี -> บุพบทวลี) และการเปลี่ยนชนิดของคำ (คำกริยา -> คำบุพบท, คำกริยา -> คำนาม, คำกริยา -> คำวิเศษณ์) เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำกริยาหลายคำในประโยคอันจะทำให้ไม่เป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง รูปแบบที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์บทแปลของสไมท์ แต่ที่ต่างกันคือในบทแปลของเคปเนอริ์ไม่พบ class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนคำกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ในรูป V-ing ตัวอย่างการใช้ class-shift ของเคปเนอริ์มีดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของเคปเนอริ์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
นั่งลงพักผ่อน	paused <u>to rest</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เตรียมตัวคอยฟัง	am prepared <u>to listen</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
คว้าโอกาสพูด	took advantage of the opportunity <u>to say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
มาเยี่ยม	come <u>to visit</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
มาบอก	reappeared <u>to say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ทอดกายลงนอนเล่น	have reclined <u>at our ease</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
พาภรรยาไปพักผ่อน	take my new wife <u>to the seaside</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ลงไปหัวหิน	left <u>for</u> Hua Hin	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ใช้เวลาเยี่ยม	stayed <u>for</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ออกมาอยู่	<u>a stay</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
ไปเยี่ยม	<u>a visitor</u> has arrived	C. คำกริยา -> คำนาม
ยืนทรงตัว	standing <u>alone</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ก้าวเข้ามายืน	stepped <u>forward</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์

ประเภทของ translation shift ที่พบรองลงมาในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ของเคปเนอร์เป็น unit-shift ในสัดส่วนที่ไม่ต่างจาก class-shift มากนัก ลักษณะของ unit-shift เกือบทั้งหมดที่พบเป็นการแปลกลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษซึ่งรวมถึงคำกริยาที่เป็น two-word verb ในจำนวนนี้มีทั้งที่รวมความหมายของกริยาทั้งหมดในกลุ่มคำกริยาดั้งเดิมไว้ เช่น มาซื้อ -> fetch และที่แสดงเฉพาะความหมายของกริยาคำใดคำหนึ่งที่ทำให้เห็นว่ามีความสำคัญมากกว่าในการสื่อถึงการกระทำนั้น ๆ โดยละคำกริยาที่เหลือไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น เข้ามาสนทนา -> entered ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกรณีหลัง นอกจากนี้ ยังมีอีกหนึ่งหน่วยสร้างที่ใช้กลวิธี unit-shift ในลักษณะแปลคำกริยาคำเดียวเป็นกลุ่มคำกริยาวลี ดังที่แสดงในตารางข้างล่างนี้ การใช้ unit-shift ในสัดส่วนค่อนข้างสูงสะท้อนให้เห็นแนวทางการแปลโดยรวมของผู้แปลที่เป็นแบบ idiomatic translation กล่าวคือ ถ่ายทอดเฉพาะเนื้อหาสาระที่ผู้แปลเห็นว่าสำคัญจากต้นฉบับ โดยใช้สำนวนภาษาที่เป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง

ต้นฉบับ	บทแปลของเคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ตัดสินใจรับ	<u>accepted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปรบกวน	<u>bother</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาซื้อ	<u>fetch</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เข้ามาสนทนา	<u>entered</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ออกมาพบ	<u>reappeared</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ปลีกเวลามาพบ	<u>slipped away</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
เอนกายไปข้างหลังพิง	leaned away from me, <u>steadying herself</u> <u>against</u>	U. คำ -> กลุ่มคำ

ปรากฏการณ์ translation shift อีกแบบที่พบเป็นจำนวนพอสมควรในบทแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ของเคปเนอร์ คือ structure-shift ซึ่งมีมากทั้งในลักษณะการแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นสองภาคแสดงแล้วเติมคำเชื่อม และในลักษณะการย้ายตำแหน่งของกรรมหรือกริยาดำหลังในหน่วยสร้าง เพื่อให้ลีลาการเขียนเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง ยกตัวอย่างได้ดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของเคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ชักเท้าขยับตัว	drew her feet beneath her <u>and</u> prepared	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
หันไปพูด	turned to her sister <u>and</u> said	S. แบ่งออกเป็นสองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
นำภาพนั้นมาแขวนไว้	<u>The picture</u> had been hanging	S. ย้ายกรรมมาเป็นประธาน
เอาเหตุผลมาพูด	<u>speak</u> of reason	S. ย้ายกริยาตัวหลังมาไว้หน้ากรรม
เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	<u>dabbed</u> at her eyes with a handkerchief	S. ย้ายกริยาตัวหลังมาไว้ข้างหน้า

เมื่อนำบทแปลของสไมท์มาเปรียบเทียบ ไม่พบกลวิธีที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ สัดส่วนการใช้ translation shift ลักษณะต่าง ๆ ของสไมท์ กระจายตัวเท่า ๆ กันในทุกหมวดหมู่กลวิธีการแปลของ เคปเนอร์

ส่วนในกรณีของหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล เคปเนอร์ใช้กลวิธี class-shift มากที่สุด เช่นเดียวกับในประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ แต่พบเฉพาะ class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนชนิดของวลี (กริยาลี -> นามวลี) และการเปลี่ยนชนิดของคำ (คำกริยา -> คำคุณศัพท์, คำกริยา -> คำวิเศษณ์, คำกริยา -> คำบุพบท) ไม่พบ class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนคำกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่า หน่วยสร้างทั้งหมดที่เคปเนอร์แปลโดยใช้ class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนชนิดของคำนั้น ล้วนเป็นหน่วยสร้างที่ขึ้นต้นด้วยกริยา เกิดมา ทั้งสิ้น ปรากฏการณ์ class-shift ที่พบมีดังนี้

ต้นฉบับ	บทแปลของเคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
แลเห็น	<u>my eyes</u>	C. กริยาลี -> นามวลี
เกิดมาสวย	have been born <u>beautiful</u>	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์
เกิดมาไร้	had been <u>unlucky</u> in	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์
เกิดมาไร้	<u>never</u> to have been	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เกิดมาไร้	having lived to the age of twenty-nine <u>without</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท

เมื่อนำบทแปลของสไมท์มาเปรียบเทียบ พบข้อสังเกตว่าสำหรับหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทแสดง เหตุการณ์ก่อนผลที่เคปเนอร์ใช้กลวิธี class-shift สไมท์ก็ใช้ class-shift เช่นกันคิดเป็นสัดส่วนเกินครึ่ง (3 ใน 5) แม้ ชนิดของคำที่เป็นผลจาก class-shift จะไม่ตรงกันก็ตาม ในขณะที่ถ้าเป็นหน่วยสร้างที่เคปเนอร์ใช้กลวิธีการแปล แบบตีความ สไมท์จะใช้ unit-shift มากกว่า ตามที่แสดงในตารางข้างล่างนี้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลในส่วนนี้มี จำนวนน้อยจึงยังไม่อาจถือเป็นข้อสรุปที่ชัดเจนได้

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เกิดมาสวย	have been born <u>beautiful</u>	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์	เกิดมาสวย	have been born with <u>beauty</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
เกิดมาไร้	<u>never</u> to have been	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	เกิดมาไร้	be <u>without</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เกิดมาไร้	having lived to the age of twenty-nine <u>without</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เกิดมาไร้	reach the age of twenty-nine <u>without</u> finding	C. คำกริยา -> คำบุพบท
สังเกตเห็น	thought	X	สังเกตเห็น	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มองเห็น	n/a	X	มองเห็น	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	n/a	X	<u>แลเห็น</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เหลือบไปเห็น	n/a	X	เหลือบไปเห็น	glanced at	U. กลุ่มคำ -> คำ
เหลือบเห็น	n/a	X	เหลือบเห็น	<u>saw</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหมดที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีต่างกันสามารถดูได้ใน ภาคผนวก ข

4.2 การสัมภาษณ์ผู้แปลและนำข้อมูลมาสังเคราะห์กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี

หลังจากที่ทำการวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งคำถามสัมภาษณ์ทั้ง 3 ข้อ ตามที่ได้วางแผนไว้ในบทที่ 3 ข้อ 3.2.4 ไปถึงผู้แปลทั้งสองทางอีเมล พร้อมผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีและ คลังข้อมูลเทียบบท ได้ข้อมูลคำตอบจากผู้แปลดังต่อไปนี้

เดวิด สไมท์ ผู้แปลสำนวนแรก กล่าวว่าไม่ได้คำนึงถึงหน่วยสร้างกริยาเรียงมากนักในการแปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* เพียงแต่มุ่งสร้างสรรค์บทแปลที่อ่านเป็นธรรมชาติสำหรับผู้อ่านฉบับแปล ในขณะที่เดียวกันก็คงรักษา ต้นฉบับไว้ให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยที่ผู้แปลไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการแปลใด ๆ ผู้แปลมีความเห็นว่า *ข้างหลังภาพ* มีสำนวนภาษาที่แปลเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างตรงไปตรงมา ราวกับว่าศรีบูรพาแปลหรือดัดแปลง เรื่องนี้มาจากนวนิยายภาษาอังกฤษทีเดียว เมื่อเทียบกับนวนิยายไทยอีกเรื่องหนึ่งที่ได้แปลในเวลาต่อมา คือ *หญิงคนชั่ว* ของ ก.สุรางคนางค์ สไมท์พบว่าในเรื่อง *หญิงคนชั่ว* มีการใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงมากกว่าและสร้างปัญหา ในการแปลมากกว่าเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ซึ่งผู้แปลต้องใช้วิธีแก้ปัญหโดยการละกริยาบางคำหรือเติมข้อความอีก ประโยคเพื่อเก็บความหมายของคำกริยาที่เรียงกันในหน่วยสร้าง

คำตอบของสไมท์สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยทบทวนฉบับแปลของผู้วิจัยที่ว่า สไมท์ใช้แนวทางการแปล แบบ semantic translation คือคงรักษารูปแบบของภาษาต้นทางเท่าที่จะทำได้โดยที่ภาษาปลายทางต้องอ่านรื่นหู เป็นธรรมชาติ สำนวนแปลของสไมท์ค่อนข้างจะรักษาโครงสร้างทางภาษาของต้นฉบับไว้ได้ใกล้เคียง เนื่องจากผู้ แปลมีความเห็นว่านวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* มีลีลาการเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากนวนิยายภาษาอังกฤษอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางภาษาในระดับประโยคหรือย่อหน้า ส่วนในการแปลหน่วยสร้าง กริยาเรียงซึ่งเป็นโครงสร้างย่อยที่ไม่มีในภาษาอังกฤษนั้น สไมท์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความที่เสนอโดย Delisle (1988) คือไม่ได้คำนึงถึงรูปแบบทางภาษาของต้นฉบับ แต่นำเฉพาะความหมายมาถ่ายทอดด้วยรูปแบบทางภาษา ที่สละสลวยเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง

เกี่ยวกับผลวิเคราะห์การเกิด translation shift ตามทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ของ Catford (1980) สไมท์เห็นว่าเป็นการวิเคราะห์ในรายละเอียดที่น่าสนใจและสมเหตุสมผลดี แม้ผู้แปลจะไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับ ทฤษฎีดังกล่าวมาก่อนก็ตาม ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าการที่สไมท์แปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในตัวอย่างเกือบครบทุก หน่วยสร้างโดยแทบไม่ได้ใช้การละหรือการรวบรวมความหมายของหน่วยสร้างกริยาเรียงไปกับเนื้อความทั้งประโยค ประกอบกับการที่ประเภทของ translation shift ที่ปรากฏมากที่สุดคือ unit-shift และ class-shift ซึ่งเป็นการ เปลี่ยนแปลงไปจากภาษาต้นทางเพียงเล็กน้อยในระดับคำหรือวลี เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นแนวทางการแปลของผู้ แปลตามที่อธิบายข้างต้นได้เป็นอย่างดี แม้ว่าผู้แปลจะไม่ได้คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ขณะที่ทำการแปล

ส่วนซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์ ผู้แปลสำนวนที่สอง ให้ความเห็นว่าในการแปลวรรณกรรมนั้น ผู้แปลไม่ได้คำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์ของต้นฉบับมากเท่ากับการมุ่งถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก บรรยากาศของท้องเรื่อง ตลอดจนลักษณะนิสัยและคำพูดของตัวละครที่ผู้เขียนได้สร้างสรรค์ไว้ ให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจและสัมผัสได้ตรงกันกับผู้อ่านต้นฉบับ จุดมุ่งหมายนี้อาจแตกต่างไปจากการแปลงานเขียนประเภทอื่น ในทัศนะของเคปเนอร์ซึ่งได้แสดงไว้ในบทความชื่อ *Running from the Singapore Turkey: Reflections on the Process of Literary Translation* (1997, revised 2006) ในการแปลด้วยประเภทวรรณกรรม บางครั้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของเรื่องไปจากต้นฉบับ เช่น คำพูด การลำดับย่อหน้า สถานที่เกิดเหตุการณ์บางอย่าง การแบ่งบทแบ่งตอน หรือการเติมข้อความที่ไม่มีในต้นฉบับ อาจช่วยให้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของเรื่องได้ดีเสียยิ่งกว่าการแปลโดยคงรักษารูปแบบของต้นฉบับเอาไว้

คำตอบของเคปเนอร์สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยทบทวนแปลของผู้วิจัย กล่าวคือ เคปเนอร์ใช้แนวทางการแปลแบบ idiomatic translation คือถ่ายทอดเฉพาะองค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องโดยใช้ลีลาการเขียนบันเทิงคดีในภาษาปลายทาง มีการเสริมบทแปลเพิ่มเติมไปจากต้นฉบับตามการตีความของผู้แปล และตัดข้อความบางตอนซึ่งผู้แปลเห็นว่าเป็นการกล่าวซ้ำ ทั้งนี้เพื่อนำถ่ายทอดอารมณ์ของงานเขียนวรรณกรรมในลักษณะที่ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจได้ง่าย โดยไม่ได้คำนึงถึงรูปแบบภาษาหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ของต้นฉบับ การแปลโดยยึดหลักการเช่นนี้สอดคล้องกับแนวทางการแปลแบบตีความที่เสนอโดย Delisle (1988) นอกจากนั้นแล้ว การวิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมของต้นฉบับในลักษณะเดียวกับที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ด้วยทบทวนประเภทนวนิยายของ Hawthorn (2017) ในบทที่ 3 ข้อ 3.1.1 ยังมีความสำคัญต่อผู้แปลในกรณีนี้มาก เนื่องจากผู้แปลต้องทำความเข้าใจองค์ประกอบทางวรรณกรรมของต้นฉบับ อาทิ เทคนิคการเล่าเรื่อง ตัวละคร ฉากท้องเรื่อง และแก่นเรื่องเป็นอย่างดี จึงจะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของต้นฉบับออกมาให้ตรงกันในภาษาปลายทางได้

ส่วนการวิเคราะห์เชิงภาษาศาสตร์ในงานวิจัยนี้ ผู้แปลเห็นว่ามีความละเอียดถี่ถ้วนดี แม้จะเป็นสิ่งที่ผู้แปลไม่ได้ให้ความสำคัญในกระบวนการแปล อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่ากรณีที่เคปเนอร์ละไม่แปลหน่วยสร้างกริยาเรียงหรือแปลโดยรวบความหมายไปกับทั้งประโยคเป็นส่วนค่อนข้างสูงถึงเกือบครึ่งของหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหมดที่พบในต้นฉบับ สะท้อนให้เห็นหลักการแปลด้วยทบทวนประเภทวรรณกรรมที่ผู้แปลอธิบายมาข้างต้นได้อย่างชัดเจน และยังเห็นได้ชัดมากขึ้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบทแปลสำนวนของสไมท์ที่ยึดโครงสร้างของต้นฉบับมากกว่า

คำตอบที่ผู้วิจัยได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้แปลทั้งสองทางอีเมลได้แนบไว้เป็นภาคผนวก ค

4.3 สรุปผลการศึกษา

ในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และเปรียบเทียบกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในสำนวนแปลของ เดวิด สไมท์ และของชูชาน พูลอป เคปเนอร์ ตามหลักทฤษฎี โดยเริ่มจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบว่าในบทแปลทั้งสองมีจำนวนหน่วยสร้างที่ใช้กลวิธีการแปลตรงกันและต่างกันเป็นจำนวนเท่าใด ตามด้วยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพตามทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford (1980) เพื่อศึกษาการเกิด translation shift ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง ส่วนในกรณีของหน่วยสร้างที่ไม่ปรากฏคำแปลชัดเจนเนื่องจากผู้แปลได้แปลโดยตีความรวมไปกับความหมายของทั้งประโยค ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle (1988) หลังจากที่ได้ผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีแล้ว ผู้วิจัยจึงส่งคำถามสัมภาษณ์พร้อมผลการวิเคราะห์ไปยังผู้แปล แล้วนำข้อมูลคำตอบที่ได้มาสังเคราะห์กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ในบรรดาหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหมดที่ศึกษา มีไม่ถึง 1 ใน 5 ที่ผู้แปลทั้งสองแปลตรงกัน หากคิดเป็นสัดส่วนแยกประเภทย่อยระหว่างประเภทที่คำกริยาตัวหลังแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรก กับประเภทที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล พบว่าประเภทหลังมีสัดส่วนของหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองแปลตรงกันสูงกว่า

การศึกษาพบว่าบทแปลที่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจนจะเกิด translation shift ขึ้นทั้งหมด กรณีที่ไม่เกิด translation shift มีเฉพาะกรณีที่ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตีความโดยรวบรวมความหมายของคำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงไปกับความหมายโดยรวมของทั้งประโยค หรือละไม่แปลหน่วยสร้างนั้น ๆ ซึ่งมีจำนวนมากในสำนวนแปลของเคปเนอร์

สำหรับหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลตรงกัน translation shift ประเภทที่เกิดมากที่สุดคือ unit-shift ส่วนหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกันนั้น สไมท์ใช้กลวิธี class-shift มากที่สุดในการแปลหน่วยสร้างประเภทแสดงวัตถุประสงค์ และใช้ unit-shift มากที่สุดในการแปลหน่วยสร้างประเภทแสดงเหตุการณ์ก่อนผล ในขณะที่เคปเนอร์ใช้วิธีการแปลแบบตีความโดยไม่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจนเป็นสัดส่วนสูงสุด แต่หากนับเฉพาะที่ปรากฏคำแปลแล้ว พบว่าเคปเนอร์ใช้กลวิธี class-shift มากที่สุดในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งสองประเภทย่อย

ลักษณะของ unit-shift เกือบทั้งหมดที่พบเป็นการแปลกลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษ โดยส่วนมากจะแสดงเฉพาะความหมายของกริยาคำใดคำหนึ่งในต้นฉบับซึ่งผู้แปลเห็นว่ามีสำคัญมากที่สุด แล้วละคำกริยาที่เหลือไว้ในฐานที่เข้าใจ คำกริยาที่ถูกละมักเป็นกริยาแสดงทิศทางหรือกริยาที่เข้าใจได้โดยปริยายจากกริยาคำอื่นในหน่วยสร้าง

ลักษณะของ class-shift ที่พบส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนคำกริยาตัวหลังในหน่วยสร้างจากกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ ทั้งในรูป infinitive และ V-ing ตามกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถมีกริยาแท้สองคำเรียงต่อกันได้ คำกริยาตัวหลังนี้ทำหน้าที่ขยายความหรือแสดงวัตถุประสงค์ของกริยาตัวแรกนั่นเอง นอกจากนี้ยังมี class-shift ในลักษณะการเปลี่ยนชนิดของวลีจากกริยาลีเป็นวลีชนิดอื่น เช่น บุพบทวลี และการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำกริยาเป็นคำชนิดอื่น เช่น คำบุพบท คำวิเศษณ์ คำนาม เป็นต้น เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำกริยาเรียงกันหลายตัวในประโยคเช่นเดียวกัน

ลักษณะของ structure-shift ที่พบมากที่สุดเป็นการแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นสองภาคแสดงแล้วเติมคำเชื่อม นอกจากนี้เป็นการย้ายตำแหน่งของกรรมหรือกริยาตัวหลังในหน่วยสร้าง ทั้งนี้ ในการวิจัยไม่ได้นับรวมการย้ายตำแหน่งของคำที่เกิดขึ้นโดยปริยายจากการเกิด translation shift ประเภทอื่น หรือที่ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง

ส่วน level-shift พบเป็นจำนวนน้อย ทั้งหมดที่พบเป็นการแปลคำศัพท์เป็นคำไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม level-shift เป็นประเภทของ translation shift ที่ถือได้ว่าเกิดขึ้นโดยปริยายเมื่อเกิด class-shift บางประเภท เช่น การเปลี่ยนชนิดของคำกริยาเป็นคำบุพบท (ตัวอย่าง *เอนกายไปข้างหลังพิง* -> *leaned back against*) แต่ในการวิจัยนี้ไม่ได้นำการเกิดโดยปริยายดังกล่าวมานับรวมด้วยเช่นกัน เนื่องจากไม่ได้เป็นกลวิธีหลักที่ผู้แปลใช้ในการแก้ปัญหาการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง

เมื่อนำผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีมาสังเคราะห์กับข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่ได้รับจากผู้แปลทั้งสอง พบว่าแม้ผู้แปลไม่ได้คำนึงถึงทฤษฎีการแปลหรือรูปแบบทางไวยากรณ์ของภาษาต้นทาง แต่ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งเป็นโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่มีในภาษาต้นทางคือภาษาไทย แต่ไม่มีในภาษาปลายทางคือภาษาอังกฤษนั้น ผู้แปลมีการใช้กลวิธี translation shift ตามทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ของ Catford (1980) หรือไม่เช่นนั้นก็จะแปลโดยละคำกริยาหรือรวบความหมายของคำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงไปกับความหมายของทั้งประโยค กลวิธีแบบหลังสอดคล้องกับแนวทางการแปลแบบตีความของ Delisle (1988) นอกจากนี้ ผู้แปลจำนวนที่สอง คือ ชูชาน พูลอป เคนเนอร์ ยังให้ความสำคัญแก่การวิเคราะห์ตัวบทในเชิงวรรณกรรมเพื่อทำความเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกของเรื่องก่อนที่จะถ่ายทอดออกมาในภาษาปลายทางอีกด้วย เคนเนอร์ไม่ได้บ่งชี้ว่าใช้ทฤษฎีวรรณกรรมใดในการวิเคราะห์ตัวบทนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* แต่จากองค์ประกอบที่ได้ยกตัวอย่างมา อาทิ ลักษณะนิสัยของตัวละคร บทสนทนา และฉากท้องเรื่อง จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Hawthorn (2017) ตามที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้

บทที่ 5

บทสรุป

ในงานวิจัยเรื่องการศึกษากลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง (serial verb construction) ประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา โดยเปรียบเทียบสำนวนแปลของ เดวิด สไมท์ และชู่ชาน ฟูลอป เคปเนอร์ ผู้วิจัยสรุปงานที่ทำได้ดังนี้

5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้ศึกษาคำจำกัดความและการแบ่งประเภทของหน่วยสร้างกริยาเรียงในตำราไวยากรณ์ไทย งานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย งานวิจัยเรื่องการสื่อความหมายในหน่วยสร้างกริยาเรียงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ศึกษาทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford (1980) และแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle (1988) และศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ด้วยบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn (2017) จากนั้นจึงศึกษาเปรียบเทียบและสรุปกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในบทแปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* สำนวนของเดวิด สไมท์ และของชู่ชาน ฟูลอป เคปเนอร์ ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5.2 ทบทวนสมมติฐาน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Theory of Translation) ของ John C. Catford (1980) แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ที่เสนอโดย Jean Delisle (1988) และแนวทางการวิเคราะห์ด้วยบทประเภทนวนิยายของ Jeremy Hawthorn (2017) ใช้อธิบายกลวิธีที่เดวิด สไมท์ และชู่ชาน ฟูลอป เคปเนอร์ ใช้ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ในกรณีที่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจน พบว่าเกิด translation shift ตามทฤษฎีของ Catford ทั้งหมด แต่มีหน่วยสร้างกริยาเรียงจำนวนไม่น้อยที่ผู้แปลละไม่ได้แปลให้ปรากฏคำแปลชัดเจน หรือแปลโดยรวบรวมความหมายไปกับข้อความทั้งประโยค ในกรณีเหล่านี้จึงไม่เกิด translation shift ซึ่งอธิบายได้ด้วยแนวทางการแปลแบบตีความของ Delisle ที่ว่าผู้แปลนำเฉพาะความหมายล้วน ๆ จากต้นฉบับมาสื่อในภาษาปลายทาง โดยไม่ยึดติดกับรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาต้นทาง ส่วนแนวทางการวิเคราะห์ด้วยบทของ Hawthorn นั้น นอกจากจะใช้วิเคราะห์ด้วยต้นฉบับและบทแปลทั้งสองสำนวนเพื่อช่วยให้ทราบแนวทางการแปลโดยรวมของผู้

แปลก่อนที่จะวิเคราะห์ในรายละเอียดแล้ว ยังพบว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมของตัวบทต้นฉบับตามแนวทางดังกล่าวมีส่วนสำคัญในกลวิธีการแปลของผู้แปลที่เน้นถ่ายทอดอารมณ์และบรรยากาศของต้นฉบับที่เป็นงานเขียนวรรณกรรมมากกว่าจะเน้นที่สำนวนภาษาอีกด้วย

5.3 สรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนต่างระหว่างบทแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ของผู้แปลทั้งสองสำนวน พบว่าส่วนใหญ่จะมีกลวิธีการแปลต่างกัน โดยในประเภทย่อยที่คำกริยาตัวหลังแสดงวัตถุประสงค์ของการกระทำแรกมีสัดส่วนที่ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลต่างกันอย่างสูงกว่าในประเภทย่อยที่แสดงเหตุการณ์ก่อนผล

ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อดูการเกิด translation shift ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง พบว่าบทแปลที่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจนจะเกิด translation shift ขึ้นทั้งหมด บทแปลที่ไม่เกิด translation shift มีเฉพาะกรณีที่ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตีความโดยรวมความหมายของคำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงไปกับความหมายโดยรวมของทั้งประโยค หรือละไม่แปลหน่วยสร้างนั้น ๆ ตามแนวทางการแปลแบบตีความ กลวิธีการแปลเช่นนี้พบมากในสำนวนแปลของเคปเนอร์

ในเรื่องประเภทของ translation shift ที่ปรากฏ ผู้วิจัยพบว่าในบรรดาหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลตรงกันจะเกิด unit-shift มากที่สุด ในขณะที่หากเป็นหน่วยสร้างที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน สันนิษฐานว่าจะใช้กลวิธี class-shift มากที่สุดในการแปลหน่วยสร้างประเภทแสดงวัตถุประสงค์ และใช้ unit-shift มากที่สุดในการแปลหน่วยสร้างประเภทแสดงเหตุการณ์ก่อนผล ส่วนบทแปลของเคปเนอร์นั้น แม้จะใช้วิธีการแปลแบบตีความโดยไม่ปรากฏคำแปลของหน่วยสร้างกริยาเรียงชัดเจนเป็นสัดส่วนสูงสุด แต่เมื่อนับเฉพาะที่ปรากฏคำแปลจะเห็นว่าใช้กลวิธี class-shift มากที่สุดในทั้งสองประเภทย่อย

เมื่อพิจารณาลักษณะการเกิด translation shift ประเภทต่าง ๆ จะเห็นว่า unit-shift เกือบทั้งหมดเป็นการแปลกลุ่มคำกริยาซึ่งเป็นกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นคำกริยาคำเดียวในภาษาอังกฤษ โดยแสดงเฉพาะความหมายของกริยาคำใดคำหนึ่งในต้นฉบับซึ่งผู้แปลเห็นว่ามีสำคัญมากที่สุด แล้วละคำกริยาที่เหลือไว้ในฐานที่เข้าใจ class-shift ที่พบส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนคำกริยาตัวหลังในหน่วยสร้างจากกริยาแท้เป็นกริยาไม่แท้ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถมีกริยาแท้สองคำเรียงต่อกันได้ ในกรณีนี้ คำกริยาตัวหลังจะทำหน้าที่ขยายความหรือแสดงวัตถุประสงค์ของกริยาตัวแรก

ปรากฏการณ์ translation shift ประเภทที่พบรอง ๆ ลงมา ได้แก่ structure-shift ในลักษณะการแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นสองภาคแสดงแล้วเติมคำเชื่อม และ level-shift ซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ทั้งหมดที่พบเป็นการแปลคำศัพท์เป็นคำไวยากรณ์

คำตอบที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้แปลทั้งสองสรุปได้ว่า ในการแปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผู้แปลไม่ได้คำนึงถึงทฤษฎีการแปลหรือหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งเป็นรูปแบบทางไวยากรณ์ของภาษาไทย เพียงแต่มุ่งที่จะถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ของเรื่องให้ได้อย่างเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อนำบทแปลมาเปรียบเทียบกับต้นฉบับจะเห็นว่า ในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียง ผู้แปลมีการใช้กลวิธี translation shift ตามทฤษฎีการแปลเชิงภาษาศาสตร์ของ Catford (1980) หรือไม่เช่นนั้นก็จะแปลโดยละคำกริยาหรือรวมความหมายของคำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงไปกับความหมายของทั้งประโยคซึ่งเป็นไปตามแนวทางการแปลแบบตีความของ Delisle (1988) นอกจากนี้แล้ว การวิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมของตัวบทตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายของ Hawthorn (2017) ยังมีความสำคัญต่อผู้แปลที่เน้นการสื่ออารมณ์และบรรยากาศของท้องเรื่องอย่างครบถ้วนอีกด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงการเกิดต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ (sequential) เท่านั้น ยังมีหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทอื่นอีกหลายประเภท เช่น ประเภทที่แสดงการเกิดพร้อมกันของเหตุการณ์สองเหตุการณ์ (simultaneous) และประเภทที่คำกริยาคำหนึ่งแสดงอาภักกับกริยาหรือลักษณะของการกระทำที่แสดงโดยคำกริยาอีกคำหนึ่ง เป็นต้น จึงน่าสนใจหากจะมีงานวิจัยที่ศึกษากลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทอื่น ๆ เพื่อนำข้อสรุปที่ได้มาเปรียบเทียบกับต่อไป
2. เดวิด สไมท์ ผู้แปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* จำนวนหนึ่งที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้กล่าวว่า ในการแปลนวนิยายเรื่อง *หญิงคนชั่ว* ของ ก.สุรางคนางค์ ผู้แปลพบปัญหาในการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงมากกว่าในการแปลเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผู้วิจัยจึงเห็นว่าน่าสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการแก้ปัญหาของผู้แปลคนเดียวกับการแปลนวนิยายทั้งสองเรื่องว่าจะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
3. ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าในการแปลตัวบทประเภทนวนิยาย ผู้แปลไม่ได้ยึดติดกับการเก็บความหมายของทุกถ้อยคำในต้นฉบับมากนัก และมีการตัดคำกริยาที่เห็นว่าไม่สำคัญออกจากบทแปลเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ควรมีการศึกษาว่าในการแปลตัวบทประเภทอื่นที่จำเป็นต้องรักษาทุกถ้อยคำในต้นฉบับให้ครบถ้วนมากกว่านวนิยาย เช่น เอกสารกฎหมาย ผู้แปลจะมีกลวิธีการแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงอย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองทุนศรีบูรพา. *ปฏิทินชีวิต กุหลาบ สายประดิษฐ์* [Online]. (ม.ป.ป.). แหล่งที่มา:

<http://www.sriburapha.net/index.php/2011-08-01-10-53-13> [9 กันยายน 2559]

กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา. หน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบในภาษาไทย. ใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (บรรณาธิการ), *หน่วยสร้างที่มีข้อขัดแย้งในไวยากรณ์ไทย : หน่วยสร้างคุณานุประโยค หน่วยสร้างประโยคเต็มเต็ม หน่วยสร้างกริยาเรียง และหน่วยสร้างกรรมวาจก*, พิมพ์ครั้งที่ 2, หน้า 66-173. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา. *Grammaticalization กระบวนการกลายเป็นรูปไวยากรณ์*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ฝ่ายวิจัย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

เดวิด สไมท์. *คำสารภาพของนพพร* [Online]. (ม.ป.ป.). แหล่งที่มา:

<http://www.sriburapha.net/index.php/2011-08-01-10-53-33/2011-08-01-23-57-20/198-2011-08-06-06-33-06> [18 มกราคม 2560]

นworรณ พันธุเมธา. *ไวยากรณ์ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558.

เมทินี สิงห์เวชสกุล. *การแปลหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา” จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ กรณีศึกษาเรื่อง “หลายชีวิต”*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, สาขาวิชาการแปลและล่าม คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.

เมทินี สิงห์เวชสกุล และ ปรีมา มัลลิกะมาส. การแปลมโนทัศน์ที่สื่อโดยหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคำว่า “เอา” จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษา เรื่อง หลายชีวิต. *วารสารนิดาภาษาและการสื่อสาร* 19 (ธันวาคม 2557): 38-62.

ยาใจ ชูวิชา. *ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วัลยา วิวัฒน์ศร. *การแปลวรรณกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

วิจิตรนัฏภณพงศ์ และคณะ. *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓ : ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์สาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: องค์การคำของ สกสค., 2555.

- ศรีบูรพา. *ข้างหลังภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2522.
- ศรีบูรพา. *ข้างหลังภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศิลปปาบรรณาคาร, 2526.
- ศรีบูรพา. *ข้างหลังภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 46. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า ๒๕๔๕, 2555.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการแปล. *วารสารรามคำแหง* 19 (กรกฎาคม-กันยายน 2545): 68-82.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. *ชนิดของคำในภาษาไทย: การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอไอส์พี, 2553.

ภาษาอังกฤษ

- Barang, M. *The 20 best novels of Thailand*. Bangkok: Thai Modern Classics, 1994.
- Catford, J. C. *A linguistic theory of translation*. 6th impression. Oxford: Oxford University Press, 1980.
- Chesterman, A. *Memes of translation: The spread of ideas in translation theory*. Amsterdam: John Benjamins, 2000.
- Delisle, J. *Translation: An interpretive approach*. Translated by P. Logan, and M. Creery. Ottawa, Canada: University of Ottawa Press, 1988.
- Filbeck, D. A grammar of verb serialization in Thai. In J. G. Harris, and J. R. Chamberlain (eds.), *Studies in Tai linguistics: In honor of William J. Gedney*, pp. 112-129. Bangkok: Central Institute of English Language, 1975.
- Hawthorn, J. *Studying the novel*. 7th edition. London: Bloomsbury Academic, 2017.
- Higbie, J., and Thinsan, S. *Thai reference grammar: The structure of spoken Thai*. Reprint. Bangkok: Orchid Press, 2008.
- Iwasaki, S., and Ingkaphirom, P. *A reference grammar of Thai*. Digitally printed version. Cambridge: Cambridge University Press, 2009.
- Kepner, S. F. *Running from the Singapore turkey: Reflections on the process of literary translation* [Online]. 1997, revised 2006. Available from: <https://www.scribd.com/document/8734697/Running-From-the-Singapore-Turkey> [2017, April 1]
- Munday, J. *Introducing translation studies: Theories and applications*. 3rd edition. Oxon, UK: Routledge, 2012.

- Newmark, P. *A textbook of translation*. Hertfordshire, UK: Phoenix ELT, 1995.
- Seeboorapha. *Behind the picture*. Translated by M. Barang. Internet edition. Bangkok: Thai Modern Classics, 2009.
- Siburapha. *Behind the painting and other stories*. Translated by D. Smyth. Chiang Mai: Silkworm Books, 2000.
- Slobin, D. I. From “thought and language” to “thinking for speaking”. In J. J. Gumperz, and S. C. Levinson (eds.), *Rethinking linguistic relativity*, pp. 70-96. Cambridge: Cambridge University Press, 1996.
- Slobin, D. I. Learning to think for speaking: Native language, cognition, and rhetorical style. *Pragmatics* 1 (1991): 7-25.
- Smyth, D. *Thai: An essential grammar*. Oxon, UK: Routledge, 2002.
- Sri Burapha. Behind the painting. In S. F. Kepner (ed., tr.), *The lioness in bloom: Modern Thai fiction about women*, pp. 116-137. Berkeley, CA: University of California Press, 1996.
- Sudmuk, C. *The syntax and semantics of serial verb constructions in Thai*. Doctoral dissertation, Graduate School of the University of Texas at Austin, 2005.
- Sutthichatchawanwong, W. *A study of the translation of Thai serial verb constructions with directional verbs and their semantic and syntactic equivalence in English*. Doctoral dissertation, English as an International Language (Interdisciplinary Program), Graduate School, Chulalongkorn University, 2006.
- Sutthichatchawanwong, W., and Luksaneeyanawin, S. A study of the translation of Thai serial verb constructions with directional verbs and their semantic and syntactic equivalence in English. *Proceedings of the 11th Conference of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*, pp. 232-244. South Korea: PAAL, 2007.
- Thepkanjana, K. *Serial verb constructions in Thai*. Doctoral dissertation, Linguistics, University of Michigan, 1986.

ภาคผนวก ก
คลังข้อมูลเทียบบท

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
จนกระทั่ง ๓ [2]{๒} วันล่วงไปแล้ว นับแต่ข้าพเจ้าได้นำภาพนั้นมาแขวนไว้ ¹ ในห้องทำงาน ปรีดีจึงได้สังเกตเห็น ²	It was not until two days after I had hung the picture up ¹ in my study that Pari noticed ² it.	The picture had been hanging ¹ in my study for two days before Bree noticed ² it.
หล่อนไม่ได้ตื่นเต้นอะไรนัก นอกจากจะมาหยุดยืนพิงใจอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็หันมาทางข้าพเจ้า ถามว่า “นี่ภาพที่ไหนคะ – มิตาเกะ?”	She did not show much reaction, other than to pause and look closely at ³ it for a moment, before turning to me and asking, "Where is it, this Mitake?"	"Where is that?" She put her face up to ³ it. "Someone wrote 'Mitake' in one corner—the artist, I'm sure."
“เป็นที่ซึ่งมีภูมิประเทศงดงามแห่งหนึ่งนอกนครโตเกียว ชาวนครโตเกียวมักเดินทางไปใช้เวลาในวันอาทิตย์ที่นั่น ⁴ ”	"It's a lovely area of countryside outside Tokyo. People living in Tokyo often go there on Sundays ⁴ ."	"Yes . . . Mitake is a lovely place," I said. "People in Tokyo often go there for a Sunday outing ⁴ ."
“ฉันก็นึกอย่างนั้นแหละ ถ้าเธอถึงต้องซื้อมาก็แปลกอยู่หน่อย เพราะดูเป็นภาพธรรมดาอย่างที่สุด และทั้งฉันก็บังเอิญมองไม่เห็น ⁵ ความงามอะไรในฝีมือที่วาดภาพนี้นัก แต่น่าจะน่าตาของฉันอาจอยู่ต่ำกว่าความงามของภาพนี้ได้”	"That's what I thought. It would have been a bit strange if you'd had to buy it, because it's very ordinary. But then while I don't see ⁵ anything very special about it, it may just be that I'm not up to appreciating its merits."	"It is awfully—ordinary, don't you think? Or perhaps I'm not looking at it in the right way. I'm not a very good judge of art."
ปรีดีไม่ตั้งใจที่จะทำตามดังที่ข้าพเจ้าแนะ และทั้งไม่ตั้งใจที่จะถามเอาความ ⁶ ต่อไป ข้าพเจ้าก็มีความพอใจแล้ว	Pari showed no inclination to do as I had suggested, nor to ask any more questions ⁶ . I was glad.	She did not bother to step back and look at it from a distance, nor did she ask any more questions ⁶ , which was just as well.
ภาพนั้นประดับไว้ในกรอบซึ่งมีขอบสีดำสนิท แขวนไว้ที่ผนังด้านตรงข้ามกับโต๊ะทำงาน เมื่อนั่งลงทำงาน ⁷ ภาพนั้นอยู่ข้างหลังข้าพเจ้า	The painting was mounted in a jet black frame and hung on the wall immediately opposite my desk. When I sat down to work ⁷ , it was behind me.	The painting hangs above my desk.
เดิมที่ข้าพเจ้าคิดจะนำมาประดับไว้ ⁸ ตรงหน้า คือว่าอาจจะแลเห็น ⁹ ได้ทุกขณะที่ข้าเล็งไป แต่ภายหลังข้าพเจ้าจึงได้เปลี่ยนความคิดใหม่ด้วยเชื่อมั่นว่า ถ้าจะทำตามความคิดเดิมแล้วภาพนั้นจะรบกวนประสาทของข้าพเจ้ามาก	I had thought of hanging ⁸ it directly in front of me, so that I could see ⁹ it whenever I looked up. But later, I changed my mind, being quite certain that if I were to follow through with my original idea, the painting	At first, I had thought to put ⁸ it on the opposite wall until I realized how disturbing it would be, seeing ⁹ it every time I looked up from my work.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน พูลอป เคปเนอร์
	would profoundly disturb my peace of mind.	
สำหรับคนอื่น ข้างหลังภาพนั้น ก็คือ กระจกแข็งแผ่นหนึ่งและต่อไปก็คือผนัง ฉะนั้นเขาจะมองเห็น ¹⁰ ภาพนั้นเป็นอย่างอื่นนอกจากที่เป็นแต่เพียงภาพธรรมดาสามัญภาพหนึ่งอย่างไรได้	To other people, behind the painting there is only a sheet of cardboard, and after that, the wall. How else then, could they <u>see</u> ¹⁰ it, other than as just an ordinary painting?	
มองดูภาพนั้นเมื่ออยู่แต่ลำพัง ข้าพเจ้าแลเห็น ¹¹ น้ำในลำธารไหลเอื่อย ๆ และไหลแรงบางตอน เมื่อผ่านจากที่สูง ไปสู่ที่ลาดต่ำ	When I am alone, I stare at that painting and I <u>see</u> ¹¹ the water trickle lazily by and then gather speed as its course descends.	When I am alone, looking at it closely, I <u>see</u> ¹¹ that the stream flows gently in some places, fiercely in others.
เห็นจนกระทั่งแสงแดดอ่อน ๆ ของฤดู ออทัมน์ คนสองคนที่นั่งอยู่บนชะง่อน หินซึ่งผู้เขียนได้ใช้สีป้าย ๆ ไว้ ¹² เหมือน อย่างไม่เอาใจใส่เลยนั้น ข้าพเจ้า สามารถแลเห็น ¹³ ได้ แม้จนกระทั่งขนตา อันยาวงอนของคน ๆ หนึ่งในภาพนั้น และจนกระทั่งรูปสามเหลี่ยมสีแดง สดใส ๓ รูป ที่ได้วาดไว้บนริมฝีปากบาง จนทำให้ความบางของริมฝีปากนั้นมีเสน่ห์อย่างน่าประหลาด	I can see even the pale autumn sunlight. And the two people sitting on the overhanging rock, whom the artist <u>has daubed in</u> ¹² almost carelessly, I can <u>see</u> ¹³ quite clearly. And even the long curling eyelashes of one of them, and the three, bright red triangles drawn over the thin lips, giving their very thinness a wonderful charm.	I am aware of the soft light of autumn that surrounds the couple sitting side by side on the rock beside the stream. I can even <u>see</u> ¹³ that one of them, the woman, has marvelously long eyelashes and a charming, curiously triangular little mouth, with fine, narrow lips meticulously rouged.
ข้าพเจ้าย่อมทราบดีว่า ผู้เขียนได้เขียน ภาพนั้นด้วยชีวิต มิใช่โดยไม่เอาใจใส่เลย ข้าพเจ้าแลเห็น ¹⁴ ความเคลื่อนไหวทุกสิ่ง ทุกอย่างในภาพอันสงบและดูเป็น ธรรมดาที่สุดนั้น ทุกฉากทุกตอนตั้งแต่ บทต้นจนกระทั่งบทสุดท้ายซึ่งได้ปิดฉาก ลงอย่างแสนเศร้าเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง	I know all too well that the picture was painted with the artist's life and not in some slap-dash manner. I <u>see</u> ¹⁴ every movement in that tranquil scene; and it seems so ordinary, every scene, every part, from the beginning to the final act on which the curtain fell so tragically, only recently.	I know that the artist who painted this picture did not work carelessly. On the contrary, it was painted meticulously, this ordinary, peaceful scene; one scene from a tale that has recently ended, to my inexpressible sorrow.
เมื่อเจ้าคุณอธิการบดีพาหม่อม ราชวงศ์กิริติ ภรรยาของท่านไปอันนิมูน ¹⁵	When Chao Khun Atthikanbodi took his wife, Mom Ratchawong Kirati	When Chao Khun Atikanbodi brought Mom Rachawong Kirati, his

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟูลอป เคปเนอร์
ที่ญี่ปุ่นนั้น ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยริคเคียว และในเวลานั้น ข้าพเจ้าเพิ่งมีอายุได้ ๒๒ ปี	to Japan for their honeymoon ¹⁵ , I was a student at Rikkyo University, and at the time, just twenty-two years old.	new wife, to honeymoon ¹⁵ in Japan, I was studying at Rikkyu University. I was then twenty-two years old.
ข้าพเจ้ารู้จักคุณหญิงอริการบดีเท่ากับที่รู้จักท่านเจ้าคุณ ภายหลังที่ข้าพเจ้าได้ออกไปเล่าเรียน ¹⁶ ที่ญี่ปุ่นได้ประมาณหนึ่งปี ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวด้วยความสลดใจว่า คุณหญิงอริการบดีได้ถึงแก่กรรมเสียแล้วด้วยโรคไข้หวัดใหญ่	I had also met Khunying Atthikanbodi, and got to know her as well as Chao Khun. About a year after I had gone to study ¹⁶ in Japan, I was saddened to hear that Khunying Atthikanbodi had died of influenza.	I had known his first wife and was saddened to learn, two years before, that she had died of influenza.
เจ้าคุณอริการบดีได้เขียนมาถึงข้าพเจ้าว่า ท่านจะออกมาประเทศญี่ปุ่น ¹⁷ พร้อมด้วยภรรยาใหม่ของท่าน—หม่อมราชวงศ์กิริติ—ขอให้ข้าพเจ้าช่วยจัดแจงบ้านพักไว้ให้และรวมทั้งความสะดวกอื่น ๆ ตามที่ผู้ซึ่งออกมาอยู่ ¹⁸ ต่างประเทศจะต้องการ ท่านตั้งใจว่าจะพักอยู่ที่โตเกียวสัก ๒ เดือน	Chao Khun Atthikanbodi wrote saying that he was coming out to Japan ¹⁷ with his new wife, Mom Ratchawong Kirati, and asking me to fix up accommodation for him and make other necessary arrangements. He was intending to stay in Tokyo for two months.	I had heard nothing of Chao Khun Atikanbodi since then, until I received the letter in which he told me he would soon be coming to Japan ¹⁷ with his new wife, Mom Rachawong Kirati. He would be most appreciative if I could locate a suitable house for them and make all the arrangements necessary for a stay ¹⁸ of two months.
ที่ว่าท่านพากรรยาไปฮันนีมูน ¹⁹ ที่ญี่ปุ่นนั้น เป็นคำซึ่งข้าพเจ้าเรียกเขาเอง แต่ในจดหมายที่เขียนมานั้น ท่านบอกว่าการจะเปลี่ยนภูมิประเทศและต้องการเดินทางไกล เพื่อพักผ่อนหย่อนใจสักชั่วระยะเวลาหนึ่ง	When I say he was taking his wife to Japan on their honeymoon ¹⁹ , these are my own words; in his letter, he said he needed a change of scenery and wanted to take a long trip to relax and enjoy himself for a while.	I must say that "honeymoon" ¹⁹ was a word that came to my mind, not one that appears in his letter. He wished to make a trip of some duration, so that he could enjoy himself in a leisurely way.
ข้าพเจ้าได้จัดการว่าเช่า ²⁰ บ้านหลังหนึ่งที่ตำบลอาโอยามาชิฮัง เป็นตำบลที่อยู่นอกเมืองออกไป และอยู่ไม่ไกลจากทางรถไฟ การเดินทางเข้าไปในเมืองจะได้รับความสะดวกสบายทุกประการ	I arranged for him to rent ²⁰ a house in Aoyamachihan District, which was a suburb not far from the railway. Travel into the city was convenient in every respect.	I found a house for them ²⁰ in a suburb of Tokyo, conveniently near a train station.
สุภาพสตรีสองคนที่มากับท่านเจ้าคุณนั้นเมื่อข้าเล็งเห็น ²¹ ในขณะแรก ข้าพเจ้าคาดว่าคนที่มีอายุประมาณ ๓๕ ปี	When I first caught sight of ²¹ the two women accompanying Chao Khun, I guessed that the one who was about	Chao Khun Atikanbodi stepped down from the train first, then proceeded to help two women disembark. One was

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
<p>แต่งตัวเรียบร้อย ๆ และดูดีดจะครี ๆ ตื่น ๆ นิดหน่อยนั่น คงจะเป็นหม่อมราชวงศ์ กิรติ ทั้งนี้สันนิษฐานตามจดหมายที่เจ้าคุณมีมาถึงข้าพเจ้า</p>	<p>thirty-eight, neatly-dressed, and a little stuffy and nervous, was probably Mom Ratchawong Kirati. My assumption was based on the letter Chao Khun had sent me.</p>	<p>middle aged, with a somewhat forbidding expression slightly relieved by the uncertainty and agitation occasioned by her new surroundings. Indeed, she perfectly fulfilled my expectations of Khunying Kirati.</p>
<p>อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสจะนึกเดาอยู่ได้เกินกว่าหนึ่งนาที เพราะว่าภายหลังที่ข้าพเจ้าตรงเข้าไปทักทาย²²กับท่านเจ้าคุณได้สองสามคำ ท่านก็หันไปทางสุภาพสตรีคนสาว ซึ่งในขณะนั้นยืนอยู่ข้างเคียงท่าน และพูดว่า "นี่ภรรยาของฉัน คุณหญิงกิรติ"</p>	<p>My speculations, however, lasted less than a minute, because after I had exchanged a few words of greeting²² with Chao Khun, he turned to the young woman, who at that moment was standing beside him, and said, "This is my wife, Khunying Kirati."</p>	<p>I had not long to wonder, for no sooner had we exchanged a few words of greeting²² than he turned to her and said, "I should like you to meet my wife, Khunying Kirati."</p>
<p>ส่วนผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ในขณะนั้นถอยไปยืน²³อย่างมีคารวะอยู่เบื้องหลังท่านเจ้าคุณสักสองก้าว</p>	<p>The other woman meanwhile respectfully retired²³ a couple of paces behind Chao Khun.</p>	<p>As the other woman turned²³ to speak with someone nearby,</p>
<p>เมื่อเหลือบไปเห็น²⁴หล่อนอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าก็พลันนึกได้ถึงข้อความตอนหนึ่งในจดหมายของท่านเจ้าคุณซึ่งได้เขียนบอกมาว่า ท่านจะนำแม่ครัวของท่านมา²⁵จากกรุงเทพฯ ด้วย ข้าพเจ้าลืมความข้อนี้เสียสนิท</p>	<p>As I glanced at²⁴ her once more, I suddenly remembered that in his letter, Chao Khun had said that he would bring his cook out²⁵ from Bangkok, too. I had completely forgotten.</p>	<p>I realized that she must be the cook. In his letter, he had said that his cook would be accompanying them²⁵, a fact that I had completely forgotten until this awkward moment.</p>
<p>เมื่อข้าพเจ้าสั่งรถยนต์ให้แล่นช้า ตอนจะเลี้ยวเข้าประตูบ้าน เจ้าคุณอธิการบดีชะงักตัว เอื้อมมือมาตบ²⁶ไหล่ข้าพเจ้าเบา ๆ และชมเชยว่า ข้าพเจ้าจัดหาบ้านให้เป็นที่พอใจมาก</p>	<p>As I ordered the car to slow down to enter the gates of the house, Chao Khun Atthikanbodi leaned over and patted²⁶ me gently on the shoulder and congratulated me for finding such a nice house.</p>	<p>As the car I had hired turned into the driveway, Chao Khun Atthikanbodi patted²⁶ my shoulder and said, "You have found a splendid house."</p>
<p>คนใช้สาวในเครื่องกิโมโนงามหมดจด เรียบร้อยยืนคอยอยู่ที่ริมบันไดหน้าบ้าน และน้อมกายลงคำนับ²⁷ตั้งแต่รถผ่าน</p>	<p>Dressed in a kimono, the servant girl stood waiting at the steps in front of the house. She bowed in greeting²⁷</p>	<p>The pretty servant stood on the front stairs dressed in an immaculate</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
ประตูเข้ามา หล่นค่านับอีกสองสามครั้ง ด้วยความเคารพอย่างสูงตามประเพณีของคนญี่ปุ่น เมื่อท่านทั้งสองลงมาจากรถ	when the car passed through the gates, and then bowed again two or three times, in accordance with the Japanese way of showing great respect, as Chao Khun and his wife got out of the car.	kimono, <u>bowing repeatedly, as is the Japanese custom</u> ²⁷ .
ตอนค่ำข้าพเจ้าพาท่านไปรับประทานอาหารจีนที่ภัตตาคารกาโจเอ็งซึ่งเป็นภัตตาคารที่หรูหราที่มีชื่อเสียงเยี่ยมในนครโตเกียว	In the evening I <u>took them for a Chinese meal</u> ²⁸ at Kajoen Restaurant, which was one of the most famous and luxurious restaurants in Tokyo.	That evening, I <u>took them to a Chinese restaurant</u> ²⁸ , the famous Ka Jo Eng, where they admired the splendid dining room and enjoyed the excellent food.
ภายหลังรับประทานอาหารกลางวัน และได้พักผ่อนครู่ใหญ่ ๆ แล้ว เราได้พากันออกเดิน ²⁹ ต่อไปตามทางใหญ่ที่ทอดไปตามไหล่เขาตัดสูงขึ้นไปเป็นลำดับ	After lunch and a rest, we <u>set off</u> ²⁹ along the main path which led up the hillside.	After we had eaten lunch and rested a bit, the khunying and I <u>went off for a walk</u> ²⁹ on the main road in the direction of the foothills.
ไม่มีบ้านช่องอยู่ริมทาง ไกลออกไปข้างหน้าเราบนยอดเนินสูง มีกระต๊อบปลูกอยู่ ๔-๕ หลัง แสดงว่ามีมนุษย์อาศัยอยู่ เขาทำไร่เลี้ยงชีวิต ³⁰ อยู่กันที่นั่น และเขตแดนน้อย ๆ บนยอดเนินนั้นเป็นโลกของเขา	There were no houses along the way. Far ahead, high up on the top of a hill, there were four or five huts, indicating that people lived there. They <u>raised crops for their living</u> ³⁰ , and that small territory on the top of the hill was their world.	There were no houses along this road, but in the distance one could make out four or five huts scattered over the gentle swell of a rise, each <u>surrounded by a neat garden</u> ³⁰ ; I knew at once that this rise comprised the entire world for the people in those huts.
ตลอดทางที่เราเดินมา เราไม่พบนักท่องเที่ยวคนใดเลย จนกระทั่งบรรลุถึงปลายทางซึ่งนำเรามายู่ ³¹ บนยอดเนินสูงแห่งหนึ่ง เราได้นั่งลงพักผ่อน ³² ภายใต้ร่มไม้ซีดาร์ซึ่งแผ่กิ่งก้านแลสล้าง	We arrived at our destination <u>at</u> ³¹ the summit of the hill without encountering a single tourist on the way. We <u>sat down to rest</u> ³² in the shade of the spreading boughs of a cedar tree.	We never saw another tourist on the road until we reached the rise and <u>paused to rest</u> ³² beneath a large sapodilla tree whose graceful foliage we had admired as we approached.
“ผมอยากทราบถึงเหตุผลที่คุณหญิงได้ใช้ประกอบ ³³ การตัดสินใจในการแต่งงานกับท่านเจ้าคุณ”	"I'd like to know what your reason was <u>for</u> ³³ deciding to marry Chao Khun."	"I should like to know, if I may be so bold, how you <u>arrived at</u> ³³ the

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟูลอป เคปเนอร์
		decision to marry Chao Khun Atikanbodi."
“ผมเตรียมตัวคอยฟัง ³⁴ อยู่แล้ว”	"I'm ready and listening ³⁴ ."	"I am prepared to listen ³⁴ ."
เธอต้องไม่พยายามที่จะเข้าข้างฉัน โดยอ้างว่าฉันยังแลดูเป็นสาวพริ้งอยู่ เธอต้องยอมรับว่าเป็นวัยที่แก่เกินการจริง ๆ จะด้วยเหตุใดก็ตาม เธอไม่เคยยกปัญหาข้อนี้ขึ้นถาม ³⁵ ฉันเลย	You mustn't try to take my side by saying I still look very young. You have to admit that it really is too old, whatever the reason. You never raised this question ³⁵ before.	And please—I beg you not to tell me how young I look for a woman of my age.
หม่อมราชวงศ์กิริติหยุดมองจ้อง ³⁶ ตาข้าพเจ้า ซึ่งในขณะนั้นกำลังนั่งขัดสมาธิอยู่แทบปลายเท้าของเธอ สดับตรับฟังคำพูดของเธอด้วยความสนใจ เรายังนั่งอยู่บนผ้าดอกสีเหลืองผืนใหญ่ ซึ่งเราอาจจะทอดกายลงนอนเล่น ³⁷ ก็ได้ แต่ว่าเรามีได้กระทำ หม่อมราชวงศ์กิริตินั่งอิงหมอนพิงต้นซีดาร์	Mom Ratchawong Kirati <u>paused and stared at</u> ³⁶ me as I sat in a meditative posture right at her feet, paying close attention to her words. We were sitting on a large floral-patterned blanket, big enough for us to <u>lie down</u> ³⁷ on, even though we did not. Mom Ratchawong Kirati sat leaning against the cedar tree, a cushion behind her back.	We had brought a large cloth with us. We might both <u>have reclined at our ease</u> ³⁷ upon it, but we did not. Mom Rachawong Kirati sat with her back against the sapodilla tree, and I sat patiently at her feet, waiting for her to begin her story. Until this moment, she <u>had been looking straight into</u> ³⁶ my eyes, but now her gaze shifted into the distance.
“ฉันอยู่บ้านเรียนหนังสือจากครูหม่อมบ้าง บางที่ท่านพ่อก็ส่งฉันไปอยู่ ³⁸ ในรั้วในวัง รับใช้เจ้านายใหญ่โตองค์หญิงบางองค์ที่เป็นญาติของเรา ฉันใช้ชีวิตในวัยสาวของฉันในการทำงานนี้หลายปี	"So I stayed at home, studying with my governess. Sometimes my father <u>would send me to</u> ³⁸ the palace to wait upon various senior princesses who were relatives of ours. As a girl, I spent several years in this manner.	"I lived at home and studied with my governess. Occasionally, Father <u>would send me to the palace for a while to stay</u> ³⁸ with ladies of our family. And for many years, that was my life, moving between home and the palace.
ในเวลานั้นดูเหมือนฉันไม่เคยตั้งปัญหา ³⁹ ถามตัวเองว่า เป็นการถูกต้องหรือที่เราจะปกป้องกำบังความเป็นสาวสดชื่นของเราไว้เสียจากนัยน์ตาของคนภายนอก? ชีวิตได้ทำโรที่ตรงไหนเล่าในการกระทำเช่นนั้น? เป็นการฉลาดหรือที่ไม่เปิดเผยวัยงามที่สุดของเรา	At the time, it seems I never <u>asked</u> ³⁹ myself whether it was right that we should shut away our youth from the eyes of the outside world, what good it did to our lives, and whether it was clever to keep hidden our most beautiful years.	Nor did I <u>ask</u> ³⁹ myself why I troubled to make myself beautiful, to enhance the freshness of youth—only to hide my efforts from the eyes of the world outside.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
ถึงตอนนี้หม่อมราชวงศ์ศิริติได้หยุดทอดระยะ ⁴⁰ ครู่หนึ่ง ข้าพเจ้าจึงฉวยโอกาสพูด ⁴¹ ขึ้น	At this point Mom Ratchawong Kirati <u>paused</u> ⁴⁰ for a moment and I <u>seized the opportunity to interrupt</u> ⁴¹ .	She <u>was silent</u> ⁴⁰ for a moment, and I <u>took advantage of the opportunity to say</u> ⁴¹ ,
ฉันสนใจในการวาดภาพ และใช้เวลาฝึกฝน ⁴² มากตามที่เธอทราบแล้ว ฉันมีความเพลิดเพลินไปในงานนั้น นอกจากนั้นฉันมีงานที่ต้องทำประจำวัน อีกอย่างหนึ่ง คือการบำรุงรักษาความงามความเปล่งปลั่งของฉัน ให้คงอยู่นานที่สุดที่จะนานได้	I'm interested in drawing and, as you know, I <u>spend a lot of time practicing</u> ⁴² . I get a lot of pleasure from it. Besides that, I have another kind of regular work, and that is taking care of my looks so that they will last as long as possible.	Painting <u>became one of my two preoccupations</u> ; the other, as I have already told you, was myself, my beauty. I <u>moved from the canvas to the mirror and back again</u> ⁴² .
เธอทอดสายตาแลข้ามศีรษะข้าพเจ้าไป ดวงตาของเธอยังคงมีประกายก็จริง แต่มีแววเศร้าเข้ามาเจือปน ⁴³	She gazed past me, her eyes still sparkling, it was true, but <u>with a tinge of</u> ⁴³ sadness.	Her eyes sparkled as the result of our banter, but the sadness <u>remained</u> ⁴³ .
ฉันเป็นคนโชคดีที่เกิดมาสวย ⁴⁴ แต่ฉันเป็นคนโชคร้ายที่เกิดมาไร้ความรัก	I was lucky to <u>have been born with beauty</u> ⁴⁴ but unlucky to <u>be without</u> ⁴⁵ love.	I told myself that it was one stroke of good luck to have been born <u>beautiful</u> ⁴⁴ —and one stroke of bad luck, <u>never to have been</u> ⁴⁵ in love.
ฉันจะไม่รู้สึกตัวว่าฉันเป็นคนอัมพัชปโชคเลยถ้าฉันเกิดมาเป็น ⁴⁶ หญิงขี้เหร่	I wouldn't feel unfortunate if I'd been <u>born</u> ⁴⁶ plain.	<u>Had I been born</u> ⁴⁶ plain, even ugly, I should have been free.
“การที่เกิดมาไร้ ⁴⁷ ความรัก จนกระทั่งอายุถึง ๒๙ ปีนั้น ก็เป็นการเคราะห์ร้ายพออยู่แล้ว แต่ฉันเป็นคนเคราะห์ร้ายจนถึงที่สุดในเรื่องนี้	"To <u>reach the age of twenty-nine without finding</u> ⁴⁷ love is bad enough. But for me it was especially unfortunate.	"I thought that <u>having lived to the age of twenty-nine without</u> ⁴⁷ love was bad enough.
เธอทอดสายตามาส ⁴⁸ ตาข้าพเจ้ายิ้มอย่างเศร้า ๆ และเปิดเผย ใจคอของข้าพเจ้าก็อ่อนไหวไปตามความเศร้า ในยิ้ม และในดวงตางามคู่นั้น	<u>Her eyes met mine</u> ⁴⁸ and she smiled a sad and candid smile. My heart melted before the sorrow in that smile and that beautiful pair of eyes.	She <u>looked into my eyes</u> ⁴⁸ then and smiled; and my heart trembled as I met her eyes, those beautiful eyes so full of pain.
ท่านพ่อแนะนำปอลบโยนฉันแล้วก็เข้ามาจูบ ⁴⁹ ฉันที่หน้าผากด้วยความสงสาร แล้วก็ปล่อยฉันไว้แต่ลำพัง	He <u>kissed</u> ⁴⁹ me on the forehead in pity and then left me alone.	My father, trying to comfort me, could only <u>kiss</u> ⁴⁹ me on the forehead, with the saddest look in his eyes.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน พูลอป เคปเนอร์
เป็นความจริงหรือที่ร่างกายนี้ อุบัติมาไร้ ⁵⁰ ความรักและสิ้นหวังในความรักแล้ว ฉันไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้เลย	Was it true that this beautiful figure could <u>exist unloved</u> ⁵⁰ and with no hope of love? I didn't believe it was possible.	Could it be possible? How could such beauty <u>have failed to find</u> ⁵⁰ love?
ในที่สุด ฉันก็ตัดสินใจรับ ⁵¹ คำขอของเจ้าคุณ"	Eventually, I <u>decided to accept</u> ⁵¹ Chao Khun's offer.	In the end, as you know, I <u>accepted</u> ⁵¹ him."
“มนุษย์อาจจะเหี้ยมโหด แต่โลกน่ารักมิใช่หรือ ถ้าเธอแลไปให้ทั่วเดี๋ยวนี้” เธอหยุดจ้องมอง ⁵² หน้าข้าพเจ้าครู่หนึ่ง “ฉันกำลังจะบอกเธอถึงเหตุผลในการตัดสินใจของคุณ”	"People might be cruel. But the world is lovely, isn't it, if you just look all around you right now?" She <u>paused and stared at</u> ⁵² me for a moment. "I'm going to tell you the reason why I decided to agree."	"No. Human beings may be cruel, but the world itself is beautiful. Now, if you wish to hear the rest—"
“ผมมองไม่เห็น ⁵³ เหตุผลเลย ผมไม่คิดว่าจะเป็นอย่างที่เธอคิด”	"I <u>can't see</u> ⁵³ any reason. I don't think it could have been a very good one."	"I am sorry, but I <u>cannot accept</u> ⁵³ the reasoning behind your decision — I cannot!"
แต่นกน้อยเมื่อปีกแข็งแรงยังสลรัง <u>เที่ยว</u> <u>โฉบบินไปชม</u> ⁵⁴ โลกอันกว้างใหญ่ไพศาล ก็ฉันเป็นคน และเติบโตเต็มที่จนจะคล้อยไปในทางร่วงโรยอยู่แล้ว เหตุใดจะมาจับเจ้าเฝ้าอยู่แต่แห่งเดียว	Even a tiny bird leaves its nest when its wings are strong and <u>flies around</u> , <u>seeing</u> ⁵⁴ the great wide world. And I'm a human being and fully grown — to the point of being on the downward path—so why should I stay in the same place?	When a young bird grows into its wings, it forsakes its nest and <u>flies off into</u> ⁵⁴ the great world. But a human being who is a female must remain in her cage.
ฉันอภัพถึงที่สุดแล้วที่เกิดมาไร้ ⁵⁵ ความรัก แต่แม้เช่นนั้นก็เป็นภาระฉลาดหรือที่ฉันจะปิดตา ปิดความรู้สึกเสียจากสิ่งอื่น ๆ ซึ่งฉันอาจที่จะบันเทิงชีวิตได้ตามส่วน	I was extremely unfortunate <u>not to have</u> ⁵⁵ love, but even so, would it have been clever to close my eyes and shut off my feelings to other things which might offer some measure of enjoyment?	So, I <u>had been unlucky in</u> ⁵⁵ love; what of it? Would I be the wiser to stay in my little cage because of it? How clever would I have been, Nopporn, to forsake the world, close my eyes, and close my feelings against all the pleasant experiences that could be mine—if only I had married a good man whom I did not love?

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน พูลอป เคปเนอร์
<p>“เมื่อเจ้าคุณเป็นคนดี ฉันขาดทุนอะไรเล่าในการที่จะแต่งงานกับท่าน ท่านแก่เกินไปที่ฉันจะแต่งงานด้วย นั่นก็เป็นความจริง แต่ฉันคอยใครอยู่เล่า ฉันอาจจะคอยคน ๆ หนึ่ง แต่คนนั้นคือใคร? ฉันจะพบเขาได้ที่ไหน? ความจริงเขาอาจจะยังไม่มาเกิด⁵⁶หรือเพิ่งตายไปเมื่อเร็ว ๆ นี้เองก็ได้”</p>	<p>Since Chao Khun was a kind man, how was I going to be worse off? He was too old for me to marry, it's true; but who was it, then, that I was waiting for? I might have waited for somebody, but who? Where was I going to meet him? In fact, he might not even <u>have been born</u>⁵⁶ yet, or he might have just died.</p>	<p>"What had I to lose by marrying him? Yes, he was too old for me; but, Nopporn, what was I waiting for? Where would I meet my true love? Perhaps my true love had already died or <u>was not yet born</u>⁵⁶."</p>
<p>ในเวลานั้น ความต้องการของฉันมีมากในของจริง ฉันตกลงปลงใจแต่งงาน⁵⁷กับท่านเจ้าคุณ ก็เพราะว่ามันเป็นของจริง</p>	<p>At the time, I badly needed something real. I <u>decided to resign myself to marrying</u>⁵⁷ Chao Khun because that was real.</p>	<p>I had come to desire reality, for I had tired of dreams. I <u>accepted</u>⁵⁷ Chao Khun because he was real, and what he offered was real.</p>
<p>หม่อมราชวงศ์ศิริติชัยบัตว์นั่งตรง⁵⁸ ถอนใจใหญ่ พลังเอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด⁵⁹ที่นัยน์ตา</p>	<p>Mom Ratchawong Kirati <u>adjusted her position and sat up straight</u>⁵⁸. She gave a deep sigh and <u>wiped her eyes with her handkerchief</u>⁵⁹.</p>	<p>Mom Rachawong <u>sat up a bit straighter</u>⁵⁸, sighed deeply, and <u>dabbed at her eyes with a handkerchief</u>⁵⁹.</p>
<p>เธอสบตาข้าพเจ้า ยิ้มอย่างอ่อนหวานละมุนละไม แฉวเศร้าในดวงตาจางหายไปแล้วมีประกายแจ่มใสว่าเรียงมาแทนที่⁶⁰ เธอหยิบกระจกส่องดู⁶¹หน้า ใช้เวลาแต่งหน้าและผม⁶²ครู่หนึ่ง ข้าพเจ้าก็พิศดูเธอด้วยความวาบวามใจ</p>	<p>Her eyes met mine and she smiled gently. The sadness had disappeared from her eyes and <u>there was a bright sparkle there instead</u>⁶⁰. She <u>took out a mirror</u>⁶¹ and <u>spent a moment doing her face and hair</u>⁶². I looked at her closely, in wonder.</p>	<p>She <u>opened her compact, looked at herself</u>⁶¹, <u>repaired her makeup, and patted her hair into place</u>⁶². She was so beautiful that I could feel my heart beating.</p>
<p>“เป็นเวลายาวมากแล้ว นพพร เราเตรียมตัวเดินทางกลับ⁶³กันเถิด” เธอชักเท้าขยับตัว⁶⁴จะลุกขึ้น “โอ ขาแข็งขาไปหมด เพราะนั่งอยู่นานเกินไป ฉันคงแทบจะเดินลงไป⁶⁵ไม่ไหว”</p>	<p>"It's getting late, Nopporn. We'd better <u>start getting ready to go back</u>⁶³." She <u>began</u>⁶⁴ to get up. "Ooh, my legs are all numb because we've been sitting down too long. I'm hardly going to be able to <u>walk back down</u>⁶⁵."</p>	<p>"It is getting late, Nopporn. We must <u>start back</u>⁶³." She <u>drew her feet beneath her and prepared</u>⁶⁴ to rise, then quickly sat down again. "Oh dear, I am afraid that my foot is quite asleep from sitting on it for so long."</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟูลอป เคปเนอร์
“ผมจะอุ้มคุณหญิงลงไป ⁶⁶ เอง”	"I'll <u>carry</u> ⁶⁶ you," I said.	"Have no fear, I shall <u>carry</u> ⁶⁶ you!" I said.
ข้าพเจ้าลุกขึ้น และเข้า ประคับประคองเธอช่วยพยุง ⁶⁷ ให้ยืน เธอ ปฏิเสธความช่วยเหลือของข้าพเจ้าด้วย เสียงเบา แต่ข้าพเจ้าไม่นำพา เมื่อหม่อม ราชวงศ์กิริติยืนทรงตัว ⁶⁸ ได้เรียบร้อย ข้าพเจ้ายังคงกุมแขนของเธอไว้ และยื่น แทบประชิดตัวเธอ	I got up and <u>put my arm around her</u> <u>to support</u> ⁶⁷ her. She declined my assistance in a quiet voice, but I took no notice. When she <u>was on her</u> <u>feet</u> ⁶⁸ , I was still holding her arm and standing close to her.	She laughed, but after she <u>had</u> <u>allowed me to help her</u> ⁶⁷ to her feet, she pulled away quickly. "I am quite all right, thank you. In a moment, I shall be quite able to walk." I paid no attention to her insistence on <u>standing</u> <u>alone</u> ⁶⁸ but continued to hold her arm and pressed close to her side.
“มองจากที่นี้ไปที่ลำธารเบื้องล่าง ฉันรู้สึกที่เราขึ้นมาสูงมาก ฉันยังสงสัย ว่าจะมีแรงเดินลงไป ⁶⁹ ได้อย่างไร”	"Looking down to the stream from up here, I feel as if we've come up a very long way. I'm still wondering how I'm going to have the energy to <u>get</u> <u>back down</u> ⁶⁹ ."	"Look, Nopporn—how small the stream below us seems from here. Have we really come all that way? I shall have to find the strength to <u>go</u> <u>back down</u> ⁶⁹ ."
ข้าพเจ้าขยับตัวให้ประชิดเธอเข้าไป อีก จนอกทั้งสองแทบจะแนบกัน หม่อม ราชวงศ์กิริติเอนกายไปข้างหลังพิง ⁷⁰ ต้นซี ดาร์	I moved closer to her until our bodies were almost touching. Mom Ratchawong Kirati <u>leaned back</u> <u>against</u> ⁷⁰ the cedar tree.	I pressed closer. My chest nearly touched her bosom, and she <u>leaned</u> <u>away from me, steadying herself</u> <u>against</u> ⁷⁰ the tree.
ผมได้พยายามจะหลบ แต่ผมหลบ ออกมาไม่ได้ ในยามที่ได้มาเผชิญหน้า ⁷¹ กับความรักและเป็นการเผชิญอย่างจน ตรอก	I tried to escape them, but when I <u>came face to face with</u> ⁷¹ love, I couldn't and I was forced into a corner.	I tried not to succumb, but when I <u>was tempted by</u> ⁷¹ love, I failed.
ผมขออ้อนคุณหญิง โปรดอย่าเอาเหตุผล มาพูด ⁷² กัน โปรดอย่าเอาศีลธรรมจรรยา มาพูด ⁷³ กัน ผมไม่มีทางจะโต้ตอบ	I beg you not to <u>bring reason into it</u> ⁷² , <u>nor right and wrong</u> ⁷³ . I have no answer.	If you <u>speak of reason</u> ⁷² , of <u>morality</u> <u>and tradition</u> ⁷³ , I can make no response.
“นพพร ถ้าเราทั้งสองจะดำรงชีวิต อยู่แต่บนยอดเขามิตาเกะนี้ตลอดไปจน ชั่วชีวิตหาไม่ คำพูดของเธอก็เป็นการ ถูกต้องทุกอย่าง แต่ความจริง อีก ประเดี๋ยวเราก็จะลงไปจากเขาลูกนี้ ไป เผชิญหน้า ⁷⁴ กับฝูงชน	"Nopphon, if the two of us were to spend the rest of our lives on the top of Mount Mitake, then everything you say would be correct. But in reality, in a moment we'll go down this mountain and <u>face</u> ⁷⁴ other people.	"Nopporn, we cannot live our lives on this hilltop. All that you say may be true— and yet, eventually, we must descend to the world below and <u>live in the society of</u> ⁷⁴ our fellow human beings.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟูลอป เคปเนอร์
<p>เราทั้งสองจะต้องจากกันไม่ช้า และต่างก็จะไปติดต่อกัน⁷⁵กับคนที่ทั้งหลายที่เคร่งครัดในเหตุผลและศีลธรรมจรรยา นี่แหละเธอจะไม่ให้ฉันยกเอาสิ่งเหล่านี้มาพูด⁷⁶กับเธอได้อย่างไร เธอเชื่อหรือว่า สมาคมมนุษย์จะรับรองกฎธรรมชาติที่เธอยกขึ้นกล่าวแก้⁷⁷</p>	<p>You and I will soon have to part and each of us will have to <u>mix in</u>⁷⁵ society, which is strict on matters of reason and right and wrong. So how is it you can want me not to <u>mention</u>⁷⁶ them? Do you think society would accept the laws of nature which you <u>offer as an excuse</u>⁷⁷?</p>	<p>You and I will part before long and <u>spend our lives among</u>⁷⁵ people who care much for matters of decorum and tradition. Could you have expected that I would <u>say</u>⁷⁶ anything else to you? Do you think that society would be impressed with 'nature,' as an <u>excuse for your actions</u>⁷⁷?</p>
<p>ข้าพเจ้ารู้สึกที่กำลังมาเผชิญหน้า⁷⁸กับสตรีที่ใจเย็นและแสนฉลาดปราดเปรื่อง จนข้าพเจ้าไม่มีทางจะตามทัน⁷⁹</p>	<p>I felt I <u>was facing</u>⁷⁸ a woman who was too rational and intelligent for me to <u>keep up with</u>⁷⁹.</p>	<p>I realized then that I <u>was looking into the eyes of</u>⁷⁸ a woman who was so intelligent and so wise that I could not <u>begin to follow</u>⁷⁹ her.</p>
<p>หม่อมราชวงศ์ศิริทิศาเข้ามายืน⁸⁰แทบประชิดตัวข้าพเจ้า <u>เอามือทั้งสองวาง</u>⁸¹ลงบนไหล่ข้าพเจ้า และพูดว่า "คนดีของฉัน ฉันให้อภัยเธอแล้ว เราทั้งสองจงลืมเหตุการณ์ในวันนี้เสีย"</p>	<p>Mom Ratchawong Kirati <u>moved closer and stood</u>⁸⁰ almost touching me. She <u>put her hands</u>⁸¹ on my shoulders and said, "My dear boy, I forgive you. We'll both forget what happened today.</p>	<p>Mom Rachawong Kirati <u>stepped forward</u>⁸⁰ slowly, <u>rested her hands</u>⁸¹ lightly on my shoulders, and said, "I have forgiven you already. We will forget what happened this afternoon,</p>
<p>เธอต้องกลับมาเป็น⁸²นพพรคนเก่า สนุกเบิกบานกับฉันต่อไป จงรีบเก็บข้าวของและเตรียมตัวเดินทางกลับ⁸³เถิด เจ้าคุณจะเป็นห่วงคอย ถ้าเรากลับบ้านผิดเวลามากไป"</p>	<p>You must <u>go back to being</u>⁸² the old Nopphon and be cheerful and happy from now on. Now let's hurry up and <u>get everything ready to go back</u>⁸³. Chao Khun will be concerned if we're very late back."</p>	<p>and you <u>will be</u>⁸² my old Nopporn . . . now help me gather our things. Chao Khun will begin to worry if we are late."</p>
<p>เมื่อพูดประโยคสุดท้ายแล้ว หม่อมราชวงศ์ศิริทิศาไม่รีรอ ได้ลงมือเก็บข้าวของลงบรรจุ⁸⁴หีบ ข้าพเจ้ายืนกอดอก มองดูเธอเก็บของง่วนอยู่ครู่หนึ่ง จนเธอเตือนข้าเป็นครั้งที่สอง ข้าพเจ้าจึงได้ลงมือช่วยเหลือเธอ</p>	<p>Having spoken, Mom Ratchawong Kirati wasted no time in getting down to <u>packing things up into</u>⁸⁴ her bag. I stood for a moment with my arms folded, watching her absorbed in packing up, until she urged me a second time, whereupon I began to help her.</p>	<p>I continued to stand with my arms crossed, watching her as she knelt over the hamper, until she repeated her orders, and I did as she had asked.</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
ระหว่างเดินทางกลับ ⁸⁵ เธอได้ชวน ข้าพเจ้าสนทนา ⁸⁶ ถึงเรื่องราวต่าง ๆ เป็น ปรกติ ประดุจหนึ่งว่าไม่ได้มีเหตุการณ์อัน สำคัญที่สุดตราตรึงลงในชีวิตของเราทั้ง สอง ณ เบื้องบนเขาภูนั้น	On the way back ⁸⁵ , she chatted ⁸⁶ quite naturally about this and that, as if the most significant event in our lives had not taken place on that mountain.	On the way back ⁸⁵ , we chatted and laughed ⁸⁶ as we had always done, as if nothing unusual had happened—much less, the marvelous event that had impressed itself on our minds and hearts on the hillside that afternoon, and that would never be forgotten.
เธอให้คนถือหนังสือมาให้ ⁸⁷ ข้าพเจ้าใน ตอนบ่าย บอกว่าเธอป่วยไม่สามารถจะ มาได้ และได้ประสาทพรมาในจดหมาย และได้บอกไว้ด้วยว่าจะมาเยี่ยม ⁸⁸ ข้าพเจ้าเมื่อคลายป่วยแล้ว	She sent someone round with a letter ⁸⁷ in the afternoon, to say she was ill and would not be able to attend. She sent her best wishes and said she would come and visit ⁸⁸ me when she was feeling better.	Instead, she sent a note ⁸⁷ in the afternoon, saying that she was ill. She sent her blessings and the assurance that she would come to visit ⁸⁸ us as soon as she was feeling better.
ข้าพเจ้าได้กะการไว้แล้วว่า จะพา ภรรยาไปพักผ่อน ⁸⁹ ที่หัวหินสักสอง สัปดาห์ ก่อนจะลงไปหัวหิน ⁹⁰ ข้าพเจ้าได้ พาภรรยาไปเยี่ยม ⁹¹ หม่อมราชวงศ์ศิริทิ ที่บ้าน ซึ่งเป็นเวลาหลังจากแต่งงานแล้ว ๓ วัน	I had already planned to take my wife on holiday ⁸⁹ to Hua Hin for a fortnight. Before going down there ⁹⁰ , I took her to visit ⁹¹ Mom Ratchawong Kirati at her home. This was three days after the wedding.	I had arranged to take my new wife to the seaside ⁸⁹ for two weeks. Three days before we left for Hua Hin ⁹⁰ , Mom Ratchawong Kirati still had not come to visit, and I decided to take Bree to meet ⁹¹ her at her home.
เธอบอกกับเราว่าค่อยคลายจากความ ป่วยไข้แล้ว และตั้งใจจะไปเยี่ยมเยียน ⁹² เราในเร็ววัน	Mom Ratchawong Kirati told us she was feeling a bit better and was planning to pay us a visit ⁹² in the near future.	She welcomed us, assured me that she was feeling a good deal better, and insisted that she had every intention of visiting ⁹² us soon.
ข้าพเจ้าสังเกตเห็น ⁹³ ได้ถนัดชัดเจนว่าเธอ ซูบเซียวลงไปกว่าปรกติ เมื่อได้รับคำ ซักถามถึงอาการเจ็บป่วย เธอบอกว่ารู้สึก อ่อนเพลียและในวันแต่งงานของเรานั้นมี อาการเป็นไข้ด้วย	I could see ⁹³ quite clearly that she looked paler than before. When asked about her condition, she said she felt weak, but that on our wedding day, she had had a fever, too.	I thought ⁹³ she looked pale, but when I inquired about her illness, she said that it was nothing much; she had felt rather weak on the day of our wedding, then discovered that she had a fever, and so thought she ought not to go.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์
ข้าพเจ้าใช้เวลาเยี่ยม ⁹⁴ เธอในวันนั้น ประมาณ ๑ ชั่วโมงก็ลากลับ ⁹⁵ ด้วยเกรงว่าเธอจะไม่มีความสุขเนื่องด้วยยังไม่สบายเป็นปกติ	I <u>spent about an hour with</u> ⁹⁴ her and then <u>left</u> ⁹⁵ , fearing she might not enjoy our visit, as she was not yet back to normal health.	We <u>stayed for</u> ⁹⁴ only an hour, fearing to tire her.
ในเย็นวันนั้น เมื่อข้าพเจ้ากลับจากที่ทำการมาถึงบ้าน และยังไม่ทันผลัดเครื่องแต่งกาย เด็กเข้ามาบอก ⁹⁶ ว่ามีสุขภาพสตรีผู้หนึ่งมาหา ⁹⁷ ต้องการพบข้าพเจ้าเป็นการด่วน ข้าพเจ้าจึงรีบไปพบ ⁹⁸ ในห้องรับแขก	That evening, I returned home from work, and before I had time to change my clothes, a servant <u>came and told</u> ⁹⁶ me there was a lady <u>waiting</u> ⁹⁷ to see me urgently. I <u>hurried down to meet</u> ⁹⁸ her in the living room.	On that evening, I had just returned home. Before I had time to change my clothes, a servant <u>came to say</u> ⁹⁶ that a lady <u>was waiting</u> ⁹⁷ to see me and seemed in a great hurry.
“เมื่อผมไปพบ ⁹⁹ ครั้งหลังนั้น ก็กำลังสบายดีขึ้นแล้วไม่ใช่หรือครับ?” ข้าพเจ้าตั้งคำถามด้วยความตกใจและประหลาดใจจะคนกัน “นี่ป่วยเป็นอะไรไปอีก”	"Last time I <u>saw</u> ⁹⁹ her, she was getting better, wasn't she?" I asked with a mixture of surprise and alarm. "What's the matter with her now?"	"I had thought she was improving," I replied, trying to quell the sense of foreboding in my breast. "Madame, what exactly is the khunyong's illness?"
มีไข้อย่างแรง มีอาการเพ้อเป็นครั้งคราว และในเวลาเพ้อนั้นมักจะพรรณนาถึงเมื่อครั้งไปเที่ยว ¹⁰⁰ ญี่ปุ่นกับเจ้าคุณสามี และออกชื่อข้าพเจ้าเนื่อง ๆ	She had a raging fever and was frequently delirious, during which times she would talk of <u>her trip to</u> ¹⁰⁰ Japan with her husband, Chao Khun, often mentioning my name.	The situation was grave: the fever was strong, and she had begun to experience hallucinations. At those times, her aunt said, Mom Rachawong Kirati would ramble on deliriously about Japan and speak my name repeatedly.
“เวลามีคนไปเยี่ยม ¹⁰¹ และยังไม่ทันจะออกนาม เธอมักจะถามทุกครั้งว่า ‘นพพรมมาเยี่ยม ¹⁰² ฉันหรือ?’ เธอถามในเวลาที่มีสติ” หล่อนเล่าให้ข้าพเจ้าฟังต่อไป	"Whenever anyone <u>comes to visit</u> ¹⁰¹ her, before I even have a chance to tell her who it is, she always asks if it's Nopphon. That's what she asks when she's fully conscious.	"Whenever she knows that <u>a visitor has arrived</u> ¹⁰¹ , she asks, 'Is it Nopporn?'
“เมื่อตอบว่าไม่ใช่ เธอก็ถอนใจใหญ่และไม่พูดอะไร ครั้นดิฉันถามว่าต้องการพบคุณนพพรหรือ เธอก็ส่ายหน้าและข้าพเจ้ากำชับแข็งแรงว่า ‘อย่าไปตาม ¹⁰³ นพพร	When I say no," she continued, "she gives a deep sigh and says nothing. When I asked her if she wanted to see you, she shook her head and	When we tell her who it is, she only sighs and says nothing. When I ask her, 'Would you like to see Nopporn?' she becomes extremely agitated. She

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟูลอป เคปเนอร์
อย่าไปรบกวน ¹⁰⁴ ความสุขของเขาเป็นอันขาด'	even said quite emphatically, 'Don't <u>go round to</u> ¹⁰³ Nopphon. Don't <u>go disturbing</u> ¹⁰⁴ his happiness under any circumstances.'	has forbidden me to <u>come to</u> ¹⁰³ you. 'Do not <u>bother</u> ¹⁰⁴ Nopporn,' she says. 'I will not have you intrude upon his happiness.'
แต่เมื่อมีคนมาเยี่ยม ¹⁰⁵ อีก เธอก็ถามถึงคุณอีก ดิฉันเชื่อแน่ว่าเธอต้องการพบคุณอย่างที่สุด แต่ดิฉันก็ไม่ทราบเพราะเหตุใดเธอจึงไม่ให้มาตาม ¹⁰⁶	But when people <u>came to see</u> ¹⁰⁵ her again, she asked about you again. I'm sure she badly wants to see you, but I don't know why she didn't want me to <u>come round</u> ¹⁰⁶ .	And then the next time she hears a <u>visitor</u> ¹⁰⁵ , she asks again, 'Is it Nopporn?' I cannot bear to see her so unhappy and so ill. I know that she dearly wishes to see you, so I <u>slipped away</u> ¹⁰⁷ , telling her that the doctor had asked me to <u>fetch</u> ¹⁰⁸ some medicine. He knows that I am here."
ดิฉันสงสัยเธอเหลือเกิน และทนดูต่อไปไม่ได้ จึงได้ปลีกเวลามาพบ ¹⁰⁷ คุณ แต่ดิฉันไม่ได้บอกให้เธอทราบ ดิฉันหลอกเธอว่าหมอให้มาซื้อ ¹⁰⁸ ยา และหมอบอกความจริงดีว่าดิฉันจะไปไหน"	I was rather doubtful, but in the end, I couldn't stand it any longer, so I <u>slipped away and came round to see</u> ¹⁰⁷ you. But I didn't tell her. I said the doctor had told me to <u>go and buy</u> ¹⁰⁸ medicine. But the doctor knew the truth about where I was going."	
ข้าพเจ้าไม่ได้ซักถามอะไรอีก เมื่อผู้เล่าได้เล่าจบลง ข้าพเจ้าตกใจและเป็นห่วงชีวิตของเธออย่างยิ่ง เรายีบตรงไป ¹⁰⁹ บ้านหม่อมราชวงศ์กิริติทันที	When she had finished I did not ask any further questions. I was deeply shocked and concerned for Mom Ratchawong Kirati's life. We <u>hurried straight round to</u> ¹⁰⁹ her house.	Yet the sad face of the woman who sat before me pushed these doubts and questions aside, and <u>in a moment, we were on our way to</u> ¹⁰⁹ Mom Rachawong Kirati's house.
ใกล้จะถึงบ้านข้าพเจ้าได้รับกำชับว่าอย่าได้แพร่พรายให้เธอทราบเป็นอันขาดว่า ได้มีผู้มาตามข้าพเจ้าไป ¹¹⁰	When we got near, I was urged not to let her know, under any circumstances, that anyone <u>had called me</u> ¹¹⁰ .	I gave my word that I would not reveal <u>the circumstance that had brought me</u> ¹¹⁰ .
คุณนายผู้นั้นนำข้าพเจ้าไปพัก ¹¹¹ ในห้องรับแขก สักครู่หนึ่งนายแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลหม่อมราชวงศ์กิริติ ได้เข้ามาสนทนา ¹¹² กับข้าพเจ้า	I was <u>led into</u> ¹¹¹ the living room. A moment later the doctor looking after Mom Ratchawong Kirati <u>came to have a word with</u> ¹¹² me.	She <u>left me in</u> ¹¹¹ the sitting room, and in a few moments, the doctor <u>entered</u> ¹¹² .
ข้าพเจ้ารอคอยอยู่ประมาณ ๑๐ นาที คุณนายผู้นั้นจึงได้ออกมาพบ ¹¹³ และรายงานให้ทราบว่า ข้าพเจ้ามา	I waited <u>ข้า</u> for about ten minutes. Her aunt <u>came out</u> ¹¹³ and told me that I had come at a good time, because	Mom Rachawong Kirati's aunt <u>reappeared</u> ¹¹³ , saying that her niece was conscious and lucid.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์
<p>เหมาะกับเวลา เพราะว่าหม่อมราชวงศ์ กิริติกำลังมีสติค่อนข้างเป็นปกติ</p>	<p>Mom Ratchawong Kirati was conscious and her condition reasonably stable.</p>	
<p>“คุณหญิงพร้อมที่จะให้ผมเข้าไป พบ¹¹⁴หรือยัง?” ข้าพเจ้าถาม</p>	<p>"Is Khunying ready for me to <u>go and see</u>¹¹⁴ her yet?" I asked.</p>	<p>"Then I may <u>see</u>¹¹⁴ her?" I asked, swiftly rising to my feet.</p>
<p>คุณนายนั่งลงแล้วเล่าเรื่องให้เราฟัง</p> <p>“คุณหญิงกำลังเจ็บหนักอยู่แล้วค่ะ และดิฉันก็ไม่ทราบสาเหตุเธอจึงจะต้องแต่งตัว ดิฉันได้ท้วงว่าคุณนพพรมิตรสนิทของเธอมาเยี่ยม¹¹⁵ ไม่จำเป็นจะต้องเอาใจใส่ในการแต่งตัวอะไร เธอยิ้มตอบ เป็นครั้งแรกที่ดิฉันเห็นเธอยิ้มอย่างมีชีวิตจิตใจ นับแต่เธอล้มเจ็บหนักเป็นต้นมา เธอตอบคำท้วงของดิฉันว่า ‘เป็นการจำเป็นมากที่ฉันจะต้องแต่งตัวอย่างสวยงามเพื่ออับรอมมิตรที่รักของฉัน สุธารจงช่วยแต่งตัวให้พี่ เธอหันไปพูด¹¹⁶กับน้องสาวของเธอ ‘แต่งอย่างดีที่สุดตามที่เธอทราบแล้วว่าพี่พอใจอย่างไร แต่งผมให้พี่ใหม่ และทาริมฝีปากตามแบบของพี่ แล้วไปขนเสื้องาม ๆ ในตู้มา¹¹⁷ให้เลือกดู สุธาร จงช่วยชุบพี่ให้งามอีกสักครั้งหนึ่งก่อนที่พี่จะตาย’</p>	<p>She sat down and explained. "She is very ill, that's right. And I don't know why she wants to get dressed. I protested and pointed out that it was Khun Nopphon, a close friend, who'd <u>come to see</u>¹¹⁵ her, and that there was no need to worry about getting dressed. She smiled—the first time I've really seen her smile since she fell ill— and brushed aside my objections. 'It really is most essential for me to dress up nicely to receive a dear friend. Suthan,' <u>she said, turning to</u>¹¹⁶ her younger sister. 'Please help me to get dressed. Dress me up really nicely, the way you know I like. Please do my hair again and put my lipstick on, the way I have it; and <u>bring me some nice dresses from the wardrobe</u>¹¹⁷ for me to choose from. Suthan, please help me to look beautiful again, just one more time before I die.'</p>	<p>"This is the first time I have seen her smile in many weeks. Khunying is very ill, yes, but when I objected to the idea of her dressing, she said, 'Dear Aunt, when I see my dear old friend Nopporn, I want to be pretty. Suthan will help me.' Then she <u>turned to her sister and said</u>¹¹⁶, 'Suthan, you know how I like to look. Do my hair and put my lipstick on the way I do it . . . you know. Please, make your big sister beautiful once more before she dies.'</p>
<p>สักครู่คุณนายก็ลุกไป เพื่อไปดู¹¹⁸ว่าหม่อมราชวงศ์กิริติแต่งตัวพร้อม¹¹⁹แล้วหรือยัง ประมาณ ๑๐ นาทีต่อมา หล่อน</p>	<p>After a while, she got up and <u>went to see</u>¹¹⁸ whether Mom Ratchawong Kirati <u>was dressed</u>¹¹⁹ yet. About ten minutes later, she <u>came and told</u>¹²⁰</p>	<p>After ten minutes, she <u>reappeared to say</u>¹²⁰ that Mom Rachawong Kirati was now ready to see me.</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟูลอป เคปเนอร์
<p>มาบอก¹²⁰ข้าพเจ้าว่าพร้อมแล้ว และนำข้าพเจ้าไป¹²¹ยังห้องคนเจ็บ</p>	<p>me that Mom Ratchawong Kirati was ready, and <u>led me into</u>¹²¹ the patient's room.</p>	
<p>ระหว่างที่เดินไปนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าเหงาใจประหนึ่งว่ากำลังเดินไปเยี่ยม¹²²ศพของคนทีรักที่สุดคนหนึ่งมากกว่าจะไปเยี่ยม¹²³บุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่</p>	<p>As I walked towards the room, I felt a sense of sorrow and loneliness, as if I <u>were visiting</u>¹²² the corpse of someone I loved dearly, rather than a person who was still living.</p>	
<p>หม่อมราชวงศ์กิริตินอนเจ็บอยู่ในห้องนอน เมื่อข้าพเจ้าย่างเท้าก้าวลงธรณีประตูห้องเข้าไป¹²⁴นั้น ข้าพเจ้างงไปชั่วขณะหนึ่ง</p>	<p>Mom Ratchawong Kirati was lying down in the bedroom. As I <u>entered the room</u>¹²⁴, I was stunned for a moment.</p>	<p>When I <u>entered the sickroom</u>¹²⁴, I was momentarily confused.</p>
<p>มีผ้าขาวลวดลายศิลปะแบบจีนสีเขียวคลุมกายท่อนล่าง สวมเสื้อสีเขียวกับลวดลายของผ้าคลุมนั้น และยังมีเสื้อคลุมกำมะหยี่สีดำสวมอยู่อีกชั้นหนึ่ง เป็นการปกป้องกำบังมิให้ข้าพเจ้าได้แลเห็น¹²⁵ส่วนต่าง ๆ แห่งร่างกาย ซึ่งจะชวนให้ลงความเห็นได้ว่า ร่างนั้นกำลังเคลื่อนเข้ามาอยู่ใกล้แดนมรณะเต็มทีแล้ว</p>	<p>A white blanket with a green Chinese-style pattern covered the lower part of her body. She wore a blouse of the same color, and on top of that, a black velvet jacket. This was to prevent me from <u>seeing</u>¹²⁵ any part of her body which might lead me to the conclusion that she was on the verge of death.</p>	<p>A beautiful Chinese coverlet, white with green embroidery, had been tossed artfully over her legs. Under a black velvet jacket, her blouse was the same color as the embroidery of the coverlet. These garments concealed all but her face from <u>my eyes</u>¹²⁵, and at once I understood that the body cloaked by these gorgeous folds of silk and velvet must already have begun its journey to the land of death.</p>
<p>เมื่อเหลือบเห็น¹²⁶ข้าพเจ้าเข้ามา ยืน¹²⁷อยู่ในห้อง หม่อมราชวงศ์กิริติได้วางหนังสือที่ถืออยู่ในมือไว้ข้างกาย เพื่อจะแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่า เธอกำลังอ่านหนังสืออยู่ ก่อนหน้าที่ข้าพเจ้าจะเข้าไป</p>	<p>When she <u>saw</u>¹²⁶ me <u>standing</u>¹²⁷ there in the room, Mom Ratchawong Kirati put down the book she had been holding so as to show me she had been reading before I went in.</p>	<p>Mom Rachawong Kirati put down the book she had been holding, as if I had interrupted her reading.</p>
<p>ได้สดับเสียงเธอ ข้าพเจ้าใจหายวาบเพราะว่าเสียงนั้นแหบแห้งและแผ่วเบา</p>	<p>I was shocked when I heard her voice, because it was so hoarse and weak, I could scarcely hear her. I</p>	<p>At once, my heart sank, for the voice that came out of the lovely</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยซูซาน ฟุลอป เคปเนอร์
จนแทบจะไม่ได้ยินถนัด ข้าพเจ้าเดินไปนั่งลง ¹²⁸ บนเก้าอี้ด้วยกิริยาสงบ	<u>went and sat down</u> ¹²⁸ quietly on the chair.	mouth was so dry and faint that I could barely understand her.
“ผมมาเยี่ยม ¹²⁹ คุณหญิงด้วยความคิดถึง”	“I was concerned about you, so I've <u>come to see</u> ¹²⁹ you.”	"I have been thinking of you, Khunying."
“ทุกคนจะออกไปพัก ¹³⁰ ข้างนอกก่อนก็ได้ และรวมทั้งสุธารด้วย” หม่อมราชวงศ์กรีตริตพูดต่อไป “ปล่อยฉันไว้กับนพพรแต่ลำพัง”	"Everyone can <u>go off and have a rest</u> ¹³⁰ now, including you, Suthan," said Mom Ratchawong Kirati. "Leave me alone with Nopphon," she added.	"Why don't you all <u>leave</u> ¹³⁰ us for a bit?" Mom Rachawong Kirati said. "Even you, Suthan. Nopporn and I would like to chat for a while . . ."
สุธารเดินมาปรึกษา ¹³¹ กับคุณน้าสักครู่หนึ่งท่านนายแพทย์เข้ามากระซิบบอก ¹³² ข้าพเจ้าว่า อย่ายู่สนทนากับเธอนานนัก จะทำให้เธออ่อนเพลียมากเกินไป	Suthan <u>went over and had a word with</u> ¹³¹ her aunt. A moment later, the doctor <u>whispered to me</u> ¹³² not to talk with her for too long or make her tired.	Suthan and the aunt left the room, and the doctor followed, <u>saying in a low tone as he passed me</u> ¹³² , "Not long."
“เดี๋ยวนี้ผมก็ได้มาอยู่ ¹³³ ต่อหน้าคุณหญิงแล้ว และผมจะอยู่ตลอดไป ตราบเท่าที่คุณหญิงต้องการ” ข้าพเจ้าตอบด้วยเสียงหนักแน่น	"I'm <u>right here</u> ¹³³ in front of you, now, and I'll stay as long as you want me," I replied solemnly.	"Well, <u>here I am</u> ¹³³ before your very eyes. And I shall be here, Khunying, as long as you wish me to be here."
ขณะนั้นเธอสอดมือลงไปได้หมอนอีกใบหนึ่ง และล้วงเอากระดาษภาพแผ่นหนึ่งมาถือไว้ ¹³⁴ ในมือ	She reached under another pillow and <u>took out a sheet of paper</u> ¹³⁴ .	She reached beneath the coverlet and <u>withdrew a piece of stiff paper</u> ¹³⁴ .
ข้าพเจ้ารับมาพินิจดู ¹³⁵ ด้วยความสนใจ ภาพนั้นวาดด้วยสีน้ำ [(สีน้ำมัน)] แสดงถึงภาพลำธารที่ไหลผ่านเชิงเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่หนาที่บตามลาดเขา	I <u>took the picture and looked at it</u> ¹³⁵ with interest. It was a watercolor depicting a stream flowing past the foot of a mountain, which was densely covered with trees.	In the center of the picture, a stream flowed down a hillside; the slope was covered with trees.
เมื่อข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นสบ ¹³⁶ ตาเธอ เธอถามว่า “จำได้ไหม นพพร ว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่นั่น”	When I <u>looked up and met her eyes</u> ¹³⁶ , she asked, "Do you remember, Nopphon, what happened there?"	When I <u>looked up from the painting</u> ¹³⁶ , she asked, "Do you remember what happened there?"
ข้าพเจ้าระลึกเห็น ¹³⁷ เหตุการณ์ที่เขามิตาเกะได้อย่างแจ่มกระจ่าง และ	I <u>recalled</u> ¹³⁷ the incident at Mount Mitake quite clearly, and I was	I <u>remembered</u> ¹³⁷ very clearly; and I began to understand.

ต้นฉบับ	ฉบับแปลโดยเดวิด สไมท์	ฉบับแปลโดยชูชาน ฟุลอป เคปเนอร์
ข้าพเจ้ากำลังจะเข้าใจในความหมายของหม่อมราชวงศ์กิริติได้ราว ๆ	beginning vaguely to understand what Mom Ratchawong Kirati meant.	

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ผู้แปลทั้งสองใช้กลวิธีการแปลต่างกัน

นำเสนอเรียงตามกลวิธีของสไมท์ : ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เดินทางไปใช้เวลา ในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there <u>on</u> <u>Sundays</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	เดินทางไปใช้เวลา ในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there <u>for a</u> <u>Sunday outing</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
พาท่อมราชวงศ์ กีรติ ภรรยาของ ท่านไปฮันนีมูน	took his wife, Mom Ratcha- wong Kirati to Japan <u>for their</u> <u>honeymoon</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	พาท่อมราชวงศ์ กีรติ ภรรยาของ ท่านไปฮันนีมูน	brought Mom Rachawong Kirati, his new wife, <u>to</u> <u>honeymoon</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
พากรรยาไป ฮันนีมูน	was taking his wife to Japan <u>on</u> <u>their honeymoon</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	พากรรยาไป ฮันนีมูน	"honeymoon"	U. กลุ่มคำ -> คำ
ถือหนังสือมาให้	sent someone round <u>with a</u> <u>letter</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	ถือหนังสือมาให้	<u>sent a note</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
พากรรยาไป พักผ่อน	take my wife <u>on</u> <u>holiday</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	พากรรยาไป พักผ่อน	take my new wife <u>to the seaside</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ยืนทรงตัว	was <u>on her feet</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	ยืนทรงตัว	standing <u>alone</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เอาเหตุผลมาพูด	bring reason <u>into</u> <u>it</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	เอาเหตุผลมาพูด	<u>speak of reason</u>	S. ย้ายกริยาตัว หลังมาไว้หน้า กรรม
รีบตรงไป	hurried <u>straight</u> <u>round to</u>	C. กริยาวลี -> วิเศษณ์วลี	รีบตรงไป	in a moment, we were on our way to	X
ทำไร่เลี้ยงชีวิต	raised crops <u>for</u> their living	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ทำไร่เลี้ยงชีวิต	surrounded by a neat garden	X
ส่งฉันไปอยู่	would send me <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ส่งฉันไปอยู่	would send me to the palace for a while <u>to stay</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เอนกายไปข้างหลัง พิง	leaned back <u>against</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เอนกายไปข้างหลัง พิง	leaned away from me, <u>steadying herself</u> <u>against</u>	U. คำ -> กลุ่มคำ
เก็บข้าวของลง บรรจุ	packing things up <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เก็บข้าวของลง บรรจุ	n/a	X
ใช้เวลา <u>เยี่ยม</u>	spent about an hour <u>with</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	<u>ใช้เวลาเยี่ยม</u>	stayed <u>for</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
นำข้าพเจ้าไป	led me <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	นำข้าพเจ้าไป	n/a	X
นำข้าพเจ้าไป <u>พัก</u>	I was led <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	<u>นำข้าพเจ้าไปพัก</u>	<u>left</u> me in	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปตาม	go round <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ไปตาม	come <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
น้อมกายลง <u>คำนับ</u>	bowed in <u>greeting</u>	C. คำกริยา -> คำนาม	น้อมกายลง <u>คำนับ</u>	bowing repeatedly, as is the Japanese custom	X
ยกขึ้นกล่าว <u>แก้</u>	offer as <u>an</u> <u>excuse</u>	C. คำกริยา -> คำนาม	<u>ยกขึ้นกล่าวแก้</u>	<u>an excuse for</u> <u>your actions</u>	C. กริยาวลี -> นามวลี
ไป <u>เยี่ยมเยียน</u>	pay us <u>a visit</u>	C. คำกริยา -> คำนาม	<u>ไปเยี่ยมเยียน</u>	<u>visiting</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไป <u>เที่ยว</u>	her <u>trip</u> to	C. คำกริยา -> คำนาม	ไป <u>เที่ยว</u>	n/a	X
ออกมา <u>ประเทศ</u> <u>ญี่ปุ่น</u>	was coming <u>out</u> to Japan	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	<u>ออกมาประเทศ</u> <u>ญี่ปุ่น</u>	would soon be <u>coming</u> to Japan	U. กลุ่มคำ -> คำ
นำแม่ <u>ครัว</u> ของท่าน <u>มา</u>	would bring his cook <u>out</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	นำแม่ <u>ครัว</u> ของท่าน <u>มา</u>	<u>his cook</u> would be accompanying them	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มา <u>แทนที่</u>	there was a bright sparkle there <u>instead</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	มา <u>แทนที่</u>	n/a	X
เดิน <u>ลงไป</u>	walk <u>back down</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	เดิน <u>ลงไป</u>	n/a	X
มา <u>เผชิญหน้า</u>	came <u>face to</u> <u>face</u> with	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	มา <u>เผชิญหน้า</u>	was tempted by	X
มา <u>ตาม</u>	come <u>round</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	มา <u>ตาม</u>	n/a	X
<u>ลงไป</u> หัวหิน	going <u>down</u> there	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	<u>ลงไป</u> หัวหิน	left <u>for</u> Hua Hin	C. คำกริยา -> คำบุพบท
มา <u>อยู่</u>	'm right <u>here</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	มา <u>อยู่</u>	<u>here</u> I am	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
<u>เที่ยว</u> โฉบบินไป <u>ชุม</u>	flies <u>around</u> , seeing	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์ C. คำกริยาแท้ -> V-ing	<u>เที่ยว</u> โฉบบินไป <u>ชุม</u>	flies <u>off into</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์ C. คำกริยา -> คำบุพบท
<u>ใช้เวลา</u> ฝึก <u>ฝน</u>	spend a lot of time <u>practicing</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing	<u>ใช้เวลา</u> ฝึก <u>ฝน</u>	became one of my two preoccupations ... moved from the canvas to the mirror and back again	X
<u>ใช้เวลา</u> แต่ง <u>หน้า</u> และ <u>ผม</u>	spent a moment <u>doing</u> her face and hair	C. คำกริยาแท้ -> V-ing	<u>ใช้เวลา</u> แต่ง <u>หน้า</u> และ <u>ผม</u>	repaired her makeup, <u>and</u> patted her hair into place	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วย เครื่องหมาย จุดภาคและ คำเชื่อม and

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ไปรบกวน	go <u>disturbing</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing	ไปรบกวน	<u>bother</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
หันไปพูด	she said, <u>turning</u> to	C. คำกริยาแท้ -> V-ing	หันไปพูด	turned to her sister <u>and</u> said	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
กลับมาเป็น	go back to <u>being</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing	กลับมาเป็น	will <u>be</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
นั่งลงทำงาน	sat down <u>to work</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	นั่งลงทำงาน	n/a	X
ออกไปเล่าเรียน	had gone <u>to</u> <u>study</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ออกไปเล่าเรียน	n/a	X
นั่งลงพักผ่อน	sat down <u>to rest</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	นั่งลงพักผ่อน	paused <u>to rest</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ฉวยโอกาสพูด	seized the opportunity <u>to</u> <u>interrupt</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ฉวยโอกาสพูด	took advantage of the opportunity <u>to</u> <u>say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ตัดสินใจรับ	decided <u>to</u> <u>accept</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ตัดสินใจรับ	<u>accepted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เข้า ประคองประคอง เธอช่วยพยุง	put my arm around her <u>to</u> <u>support</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	เข้า ประคองประคอง เธอช่วยพยุง	had allowed me to help her	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน
รีบไปพบ	hurried down <u>to</u> <u>meet</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	รีบไปพบ	n/a	X
ไปดู	went <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ไปดู	n/a	X
มาเยี่ยม	've come <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	มาเยี่ยม	n/a	X
มาเยี่ยม	came <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	มาเยี่ยม	<u>a visitor</u>	C. คำกริยา -> คำนาม

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เข้ามาสนทนา	came <u>to have a</u> word with	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	เข้ามาสนทนา	<u>entered</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาเยี่ยม	'd come <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	มาเยี่ยม	n/a	X
ไปเยี่ยม	comes <u>to visit</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ไปเยี่ยม	a visitor has arrived	C. คำกริยา -> คำนาม
ตกลงปลงใจ แต่งงาน	decided <u>to</u> <u>resign myself to</u> marrying	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยาแท้ -> V-ing	ตกลงปลงใจ แต่งงาน	<u>accepted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เตรียมตัวเดินทาง กลับ	start getting ready <u>to go back</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	เตรียมตัวเดินทาง กลับ	<u>start back</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เตรียมตัวเดินทาง กลับ	get everything ready <u>to go back</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	เตรียมตัวเดินทาง กลับ	n/a	X
มาหยุดยื่นพินิจ	pause <u>and</u> look closely at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	มาหยุดยื่นพินิจ	put her face up to	X
เตรียมตัวคอยฟัง	'm ready <u>and</u> listening	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เตรียมตัวคอยฟัง	am prepared <u>to</u> <u>listen</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
หยุดมองจ้อง	paused <u>and</u> stared at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	หยุดมองจ้อง	had been look- ing straight into	X

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
หยุดจ้องมอง	paused <u>and</u> stared at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	หยุดจ้องมอง	n/a	X
ขยับตัวนั่งตรง	adjusted her position <u>and</u> sat up straight	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	ขยับตัวนั่งตรง	sat <u>up</u> a bit straighter	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ก้าวเข้ามาขึ้น	moved closer <u>and</u> stood	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	ก้าวเข้ามาขึ้น	stepped <u>forward</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
มาเยี่ยม	come <u>and</u> visit	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	มาเยี่ยม	come <u>to</u> visit	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เข้ามาบอก	came <u>and</u> told	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เข้ามาบอก	came <u>to</u> say	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ปลีกเวลามาพบ	slipped away <u>and</u> came round to see	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	ปลีกเวลามาพบ	<u>slipped away</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
มาซื้อ	go <u>and</u> buy	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	มาซื้อ	<u>fetch</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เข้าไปพบ	go <u>and</u> see	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เข้าไปพบ	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาบอก	came <u>and</u> told	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	มา <u>บอก</u>	reappeared <u>to</u> <u>say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เดินไปนั่งลง	went <u>and</u> sat down	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เดินไปนั่งลง	n/a	X
ออกไปพัก	go <u>off and</u> have a rest	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	<u>ออกไปพัก</u>	<u>leave</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
เดินมาปรึกษา	went over <u>and</u> had a word with	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เดินมาปรึกษา	n/a	X
รับมาพินิจดู	took the picture <u>and</u> looked at it	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	รับมาพินิจดู	n/a	X
เงยหน้าขึ้นสบ	looked up <u>and</u> met her eyes	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	เงยหน้าขึ้นสบ	looked up from the painting	X

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	bring ... into it, nor right and wrong	S. รวมโครงสร้าง เข้ากับประโยค ก่อนหน้า เชื่อม ด้วยคำเชื่อม nor	เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	speak ... of morality and tradition	S. รวมโครงสร้าง เข้ากับประโยค ก่อนหน้า เชื่อม ด้วยเครื่องหมาย จุลภาค
จัดการว่าเช่า	arranged for <u>him</u> <u>to rent</u>	S. ย้ายกรรมรอง มาเป็นประธาน ของกริยาดัง	จัดการว่าเช่า	found a house for them	X
ทอดสายตามาสบ	<u>Her eyes met</u> mine	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน	ทอดสายตามาสบ	<u>looked</u> into my eyes	U. กลุ่มคำ -> คำ
เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	<u>wiped</u> her eyes with her handkerchief	S. ย้ายกริยาดัง หลังมาไว้ข้างหน้า	เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	<u>dabbed</u> at her eyes with a handkerchief	S. ย้ายกริยาดัง หลังมาไว้ข้างหน้า
นำภาพนั้นมา แขวนไว้	had <u>hung</u> the picture up	S. ย้ายกริยาดัง หลังมาไว้หน้า กรรม	นำภาพนั้นมา แขวนไว้	<u>The picture</u> had been hanging	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน
นำมาประดับไว้	hanging	U. กลุ่มคำ -> คำ	นำมาประดับไว้	<u>put</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ใช้สีป้าย ๆ ไว้	has <u>daubed</u> in	U. กลุ่มคำ -> คำ	ใช้สีป้าย ๆ ไว้	n/a	X
ยกปัญหาข้อนี้ขึ้น ถาม	<u>raised</u> this question	U. กลุ่มคำ -> คำ	ยกปัญหาข้อนี้ขึ้น ถาม	n/a	X
หยุดทอดระยะ	<u>paused</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	หยุดทอดระยะ	was silent	S. คำกริยา + คำกริยา -> คำกริยาเชื่อม (linking verb) + คำคุณศัพท์
ไปเผชิญหน้า	<u>face</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ไปเผชิญหน้า	live in the society of	X
มาเผชิญหน้า	was <u>facing</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	มาเผชิญหน้า	was looking into the eyes of	X

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ชวนข้าพเจ้า สนทนา	<u>chatted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ชวนข้าพเจ้า สนทนา	chatted and laughed	X
ลากลับ	<u>left</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ลากลับ	n/a	X
ไปพบ	<u>saw</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ไปพบ	n/a	X
มาตามข้าพเจ้าไป	had <u>called</u> me	U. กลุ่มคำ -> คำ	มาตามข้าพเจ้าไป	the circumstance that had brought me	X
ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ใน ตู้มา	<u>bring</u> me some nice dresses from the wardrobe	U. กลุ่มคำ -> คำ	ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ใน ตู้มา	n/a	X
เดินไปเยี่ยม	were <u>visiting</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	เดินไปเยี่ยม	n/a	X
เข้ามายืน	<u>standing</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	เข้ามายืน	n/a	X
เข้ามากระซิบบอก	<u>whispered</u> to me	U. กลุ่มคำ -> คำ	เข้ามากระซิบบอก	saying in a low tone as he passed me	X
พากันออกเดิน	<u>set off</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	พากันออกเดิน	<u>went off</u> for a <u>walk</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb) C. คำกริยา -> คำนาม
ทอดกายลงนอน เล่น	<u>lie down</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ทอดกายลงนอน เล่น	have reclined <u>at</u> <u>our ease</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
หยิบกระจกส่องดู	<u>took out</u> a mirror	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	หยิบกระจกส่องดู	opened her compact, looked at herself	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วย เครื่องหมาย จุลภาค
ไปติดต่อสมาคม	<u>mix in</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ไปติดต่อสมาคม	spend our lives among	X

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ออกมาพบ	came out	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ออกมาพบ	reappeared	U. กลุ่มคำ -> คำ
ล้วงเอากระดาษ ภาพแผ่นหนึ่งมา ถือไว้	took out a sheet of paper	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ล้วงเอากระดาษ ภาพแผ่นหนึ่งมา ถือไว้	withdrew a piece of stiff paper	U. กลุ่มคำ -> คำ
นำเรามาคู่	at	L. คำศัพท์แสดง การไปยังจุดหมาย ปลายทาง -> คำ ไวยากรณ์แสดง จุดหมายปลายทาง	นำเรามาคู่	n/a	X
ใช้ประกอบ	for	L. คำศัพท์แสดง การใช้เหตุผล -> คำไวยากรณ์แสดง เหตุผล	ใช้ประกอบ	arrived at	X
ออกมาอยู่	n/a	X	ออกมาอยู่	a stay	C. คำกริยา -> คำนาม
ชักเท้าขยับตัว	began	X	ชักเท้าขยับตัว	drew her feet beneath her and prepared	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and

นำเสนอเรียงตามกลวิธีของสไมท์ : ประเภทย่อย 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อนผล

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มองเห็น	see	U. กลุ่มคำ -> คำ	มองเห็น	n/a	X
แลเห็น	see	U. กลุ่มคำ -> คำ	แลเห็น	n/a	X
เหลือบไปเห็น	glanced at	U. กลุ่มคำ -> คำ	เหลือบไปเห็น	n/a	X
สังเกตเห็น	see	U. กลุ่มคำ -> คำ	สังเกตเห็น	thought	X
แลเห็น	seeing	U. กลุ่มคำ -> คำ	แลเห็น	my eyes	C. กริยาวลี -> นามวลี
เหลือบเห็น	saw	U. กลุ่มคำ -> คำ	เหลือบเห็น	n/a	X
ตามทัน	keep up with	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ตามทัน	begin to follow	X
อุบัติมาไร้	exist unloved	U. คำ -> หน่วยคำ	อุบัติมาไร้	have failed to find	U. คำ -> กลุ่มคำ
เข้ามาเจือปน	with a tinge of	C. กริยาวลี -> นุพบทวลี	เข้ามาเจือปน	remained	X
เกิดมาไร้	be without	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เกิดมาไร้	never to have been	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เกิดมาไร้	reach the age of twenty-nine without finding	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เกิดมาไร้	having lived to the age of twenty- nine without	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ชำเลื่องเห็น	caught sight of	C. คำกริยา -> คำนาม	ชำเลื่องเห็น	n/a	X
เกิดมาสวย	have been born with beauty	C. คำกริยา -> คำนาม	เกิดมาสวย	have been born beautiful	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์
มองไม่เห็น	don't see	L. คำศัพท์แสดง การกระทำที่ไม่ สำเร็จผล -> คำ ไวยากรณ์ (auxiliary)	มองไม่เห็น	n/a	X

ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เกิดมาไร้	<u>not to have</u>	L. คำศัพท์แสดง สภาพไม่มี -> คำ ไวยากรณ์แสดง ปฏิเสธ	เกิดมาไร้	had been <u>unlucky</u> in	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์
แต่งตัวพร้อม	<u>was dressed</u>	S. คำกริยา + คำกริยา -> คำกริยาเชื่อม (linking verb) + คำคุณศัพท์	แต่งตัวพร้อม	n/a	X

นำเสนอเรียงตามกลวิธีของเคปเนอร์ : ประเภทย่อย 1 - แสดงวัตถุประสงค์

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เดินทางไปใช้เวลา ในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there <u>for a</u> Sunday outing	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	เดินทางไปใช้เวลา ในวันอาทิตย์ที่นั่น	go there <u>on</u> Sundays	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ทอดกายลงนอน เล่น	have reclined <u>at</u> our ease	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	ทอดกายลงนอน เล่น	lie down	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
พาภรรยาไป พักผ่อน	take my new wife <u>to the seaside</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี	พาภรรยาไป พักผ่อน	take my wife <u>on</u> holiday	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ยกขึ้นกล่าวแก้	<u>an excuse for</u> your actions	C. กริยาวลี -> นามวลี	ยกขึ้นกล่าวแก้	offer as <u>an</u> excuse	C. คำกริยา -> คำนาม
ออกมาอยู่	<u>a stay</u>	C. คำกริยา -> คำนาม	ออกมาอยู่	n/a	X
ไปเยี่ยม	<u>a visitor has</u> arrived	C. คำกริยา -> คำนาม	ไปเยี่ยม	comes <u>to visit</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
มาเยี่ยม	<u>a visitor</u>	C. คำกริยา -> คำนาม	มาเยี่ยม	came <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ขยับตัวนั่งตรง	sat <u>up</u> a bit straighter	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	ขยับตัวนั่งตรง	adjusted her position <u>and</u> sat up straight	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ยืนทรงตัว	standing <u>alone</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	ยืนทรงตัว	was <u>on her feet</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ก้าวเข้ามาขึ้น	stepped <u>forward</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	ก้าวเข้ามาขึ้น	moved closer <u>and</u> stood	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
มาอยู่	<u>here</u> I am	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	มาอยู่	'm right <u>here</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เที่ยวโบยบินไปชุม	flies <u>off into</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์ C. คำกริยา -> คำบุพบท	เที่ยวโบยบินไปชุม	flies <u>around,</u> <u>seeing</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์ C. คำกริยาแท้ -> V-ing

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ลงไปหัวหิน	left <u>for</u> Hua Hin	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ลงไปหัวหิน	going <u>down</u> there	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ใช้เวลาเยี่ยม	stayed <u>for</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ใช้เวลาเยี่ยม	spent about an hour <u>with</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ไปตาม	come <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	ไปตาม	go round <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
พาท่ม่อมราชวงศ์ กิริติ ภรรยาของ ท่านไปฮันนีมูน	brought Mom Rachawong Kirati, his new wife, <u>to</u> <u>honeymoon</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	พาท่ม่อมราชวงศ์ กิริติ ภรรยาของ ท่านไปฮันนีมูน	took his wife, Mom Ratcha- wong Kirati to Japan <u>for their</u> <u>honeymoon</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
นั่งลงพักผ่อน	paused <u>to rest</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	นั่งลงพักผ่อน	sat down <u>to rest</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เตรียมตัวคอยฟัง	am prepared <u>to</u> <u>listen</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	เตรียมตัวคอยฟัง	'm ready <u>and</u> listening	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ส่งฉันไปอยู่	would send me to the palace for a while <u>to stay</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ส่งฉันไปอยู่	would send me <u>to</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ฉวยโอกาสพูด	took advantage of the opportunity <u>to</u> <u>say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	ฉวยโอกาสพูด	seized the opportunity <u>to</u> <u>interrupt</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
มาเยี่ยม	come <u>to visit</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	มาเยี่ยม	come <u>and visit</u>	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เข้ามาบอก	came <u>to say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	เข้ามาบอก	came <u>and</u> told	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
มาบอก	reappeared <u>to say</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive	มาบอก	came <u>and</u> told	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
นำมาประดับไว้	<u>put</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	นำมาประดับไว้	<u>hanging</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ออกมาประเทศ ญี่ปุ่น	would soon be <u>coming to Japan</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ออกมาประเทศ ญี่ปุ่น	was coming <u>out</u> to Japan	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
พาทรรยาไป ฮันนีมูน	“honeymoon”	U. กลุ่มคำ -> คำ	พาทรรยาไป ฮันนีมูน	was taking his wife to Japan <u>on</u> <u>their honeymoon</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ทอดสายตามาสบ	<u>looked into</u> my eyes	U. กลุ่มคำ -> คำ	ทอดสายตามาสบ	<u>Her eyes met</u> mine	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน
ตัดสินใจรับ	<u>accepted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ตัดสินใจรับ	decided <u>to</u> <u>accept</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ตกลงปลงใจ แต่งงาน	<u>accepted</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ตกลงปลงใจ แต่งงาน	decided <u>to</u> <u>resign myself to</u> <u>marrying</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยาแท้ -> V-ing
กลับมาเป็น	will <u>be</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	กลับมาเป็น	go back to <u>being</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
ถือหนังสือมาให้	<u>sent</u> a note	U. กลุ่มคำ -> คำ	ถือหนังสือมาให้	sent someone round <u>with a</u> <u>letter</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ไปเยี่ยมเยียน	<u>visiting</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ไปเยี่ยมเยียน	pay us <u>a visit</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
ไปรบกวน	<u>bother</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ไปรบกวน	go <u>disturbing</u>	C. คำกริยาแท้ -> V-ing

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มาซื้อ	<u>fetch</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	มาซื้อ	go <u>and</u> buy	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
นำข้าพเจ้าไปพัก	<u>left me in</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	นำข้าพเจ้าไปพัก	I was led <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เข้ามาสนทนา	<u>entered</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	เข้ามาสนทนา	came <u>to have a</u> <u>word with</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ออกมาพบ	<u>reappeared</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ออกมาพบ	<u>came out</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
เข้าไปพบ	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	เข้าไปพบ	go <u>and</u> see	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ออกไปพัก	<u>leave</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ	ออกไปพัก	go off <u>and</u> have a rest	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ล้วงเอากระดาษ ภาพแผ่นหนึ่งมา ถือไว้	<u>withdrew</u> a piece of stiff paper	U. กลุ่มคำ -> คำ	ล้วงเอากระดาษ ภาพแผ่นหนึ่งมา ถือไว้	<u>took out</u> a sheet of paper	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
เตรียมตัวเดินทาง กลับ	<u>start back</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ C. คำกริยา -> คำ วิเศษณ์	เตรียมตัวเดินทาง กลับ	start getting ready <u>to go</u> back	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ปลีกเวลามาพบ	<u>slipped away</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)	ปลีกเวลามาพบ	slipped away <u>and</u> came round to see	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
พากันออกเดิน	went off for a walk	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb) C. คำกริยา -> คำนาม	พากันออกเดิน	set off	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
เอนกายไปข้างหลัง พิง	leaned away from me, <u>steadying herself</u> against	U. คำ -> กลุ่มคำ	เอนกายไปข้างหลัง พิง	leaned back against	C. คำกริยา -> คำบุพบท
นำภาพนั้นมา แขวนไว้	The picture had been hanging	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน	นำภาพนั้นมา แขวนไว้	had hung the picture up	S. ย้ายกริยาตัว หลังมาไว้หน้า กรรม
นำแม่ครัวของท่าน มา	his cook would be accompanying them	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน	นำแม่ครัวของท่าน มา	would bring his cook out	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เข้า ประคองประคอง เธอช่วยพยุง	had allowed me to help her	S. ย้ายกรรมมา เป็นประธาน	เข้า ประคองประคอง เธอช่วยพยุง	put my arm around her to support	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เอาเหตุผลมาพูด	<u>speak</u> of reason	S. ย้ายกริยาตัว หลังมาไว้หน้า กรรม	เอาเหตุผลมาพูด	bring reason into it	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	dabbed at her eyes with a handkerchief	S. ย้ายกริยาตัว หลังมาไว้ข้างหน้า	เอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด	wiped her eyes with her handkerchief	S. ย้ายกริยาตัว หลังมาไว้ข้างหน้า
หยิบกระจกส่องดู	opened her compact, looked at herself	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วย เครื่องหมาย จุลภาค	หยิบกระจกส่องดู	took out a mirror	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ใช้เวลาแต่งหน้า และผม	repaired her makeup, <u>and</u> patted her hair into place	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วย เครื่องหมาย จุลภาคและ คำเชื่อม and	ใช้เวลาแต่งหน้า และผม	spent a moment <u>doing</u> her face and hair	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
ชักเท้าขยับตัว	drew her feet beneath her <u>and</u> prepared	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	ชักเท้าขยับตัว	began	X
หันไปพูด	turned to her sister <u>and</u> said	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and	หันไปพูด	she said, turning to	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	speak ... of morality and tradition	S. รวมโครงสร้าง เข้ากับประโยค ก่อนหน้า เชื่อม ด้วยเครื่องหมาย จุลภาค	เอาศีลธรรมจรรยา มาพูด	bring ... into it, <u>nor</u> right and wrong	S. รวมโครงสร้าง เข้ากับประโยค ก่อนหน้า เชื่อม ด้วยคำเชื่อม nor
หยุดทอดระยะ	<u>was silent</u>	S. คำกริยา + คำกริยา -> คำกริยาเชื่อม (linking verb) + คำคุณศัพท์	หยุดทอดระยะ	<u>paused</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มาหยุดยื่นพินิจ	put her face up to	X	มาหยุดยื่นพินิจ	pause <u>and</u> look closely at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
จัดการว่าเช่า	found a house for them	X	จัดการว่าเช่า	arranged for <u>him</u> <u>to rent</u>	S. ย้ายกรรมรอง มาเป็นประธาน ของกริยาตัวหลัง

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
น้อมกายลงค่านับ	bowing repeatedly, as is the Japanese custom	X	น้อมกายลงค่านับ	bowed in greeting	C. คำกริยา -> คำนาม
ทำไร่เลี้ยงชีวิต	surrounded by a neat garden	X	ทำไร่เลี้ยงชีวิต	raised crops for their living	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ใช้ประกอบ	arrived at	X	ใช้ประกอบ	for	L. คำศัพท์แสดง การใช้เหตุผล -> คำไวยากรณ์แสดง เหตุผล
หยุดมองจ้อง	had been look- ing straight into	X	หยุดมองจ้อง	paused and stared at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
ใช้เวลาฝึกฝน	became one of my two preoccupations ... moved from the canvas to the mirror and back again	X	ใช้เวลาฝึกฝน	spend a lot of time practicing	C. คำกริยาแท้ -> V-ing
มาเผชิญหน้า	was tempted by	X	มาเผชิญหน้า	came face to face with	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
ไปเผชิญหน้า	live in the society of	X	ไปเผชิญหน้า	face	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปติดต่อสมาคม	spend our lives among	X	ไปติดต่อสมาคม	mix in	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
มาเผชิญหน้า	was looking into the eyes of	X	มาเผชิญหน้า	was facing	U. กลุ่มคำ -> คำ
ชวนข้าพเจ้า สนทนา	chatted and laughed	X	ชวนข้าพเจ้า สนทนา	chatted	U. กลุ่มคำ -> คำ

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
รีบตรงไป	in a moment, we were on our way to	X	รีบตรงไป	hurried <u>straight</u> <u>round to</u>	C. กิริยาวลี -> วิเศษณ์วลี
มาตามข้าพเจ้าไป	the circumstance that had brought me	X	มาตามข้าพเจ้าไป	had <u>called</u> me	U. กลุ่มคำ -> คำ
เข้ามากระซิบบอก	saying in a low tone as he passed me	X	เข้ามากระซิบบอก	<u>whispered</u> to me	U. กลุ่มคำ -> คำ
เงยหน้าขึ้นสบ	looked up from the painting	X	เงยหน้าขึ้นสบ	looked up <u>and</u> met her eyes	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
นั่งลงทำงาน	n/a	X	นั่งลงทำงาน	sat down <u>to work</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ใช้สีป้าย ๆ ไว้	n/a	X	ใช้สีป้าย ๆ ไว้	has <u>daubed</u> in	U. กลุ่มคำ -> คำ
ออกไปเล่าเรียน	n/a	X	ออกไปเล่าเรียน	had gone <u>to</u> <u>study</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
นำเรามาอยู่	n/a	X	นำเรามาอยู่	at	L. คำศัพท์แสดง การไปยังจุดหมาย ปลายทาง -> คำ ไวยากรณ์แสดง จุดหมายปลายทาง
ยกปัญหาข้อนี้ขึ้น ถาม	n/a	X	ยกปัญหาข้อนี้ขึ้น ถาม	<u>raised</u> this question	U. กลุ่มคำ -> คำ
หยุดจ้องมอง	n/a	X	หยุดจ้องมอง	paused <u>and</u> stared at	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
มาแทนที่	n/a	X	มาแทนที่	there was a bright sparkle there <u>instead</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เดินลงไป	n/a	X	เดินลงไป	walk <u>back down</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เตรียมตัวเดินทาง กลับ	n/a	X	เตรียมตัวเดินทาง กลับ	get everything ready <u>to go back</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
เก็บข้าวของลง บรรจุ	n/a	X	เก็บข้าวของลง บรรจุ	packing things up <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
ลากลับ	n/a	X	ลากลับ	<u>left</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
รีบไปพบ	n/a	X	รีบไปพบ	hurried down <u>to</u> <u>meet</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ไปพบ	n/a	X	ไปพบ	<u>saw</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปเที่ยว	n/a	X	ไปเที่ยว	her <u>trip to</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
มาตาม	n/a	X	มาตาม	come <u>round</u>	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์
มาเยี่ยม	n/a	X	มาเยี่ยม	'd come <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ใน ตู้มา	n/a	X	ไปขนเสื้อผ้ามา ๆ ใน ตู้มา	<u>bring me some</u> nice dresses from the wardrobe	U. กลุ่มคำ -> คำ
ไปดู	n/a	X	ไปดู	went <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
นำข้าพเจ้าไป	n/a	X	นำข้าพเจ้าไป	led me <u>into</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เดินไปเยี่ยม	n/a	X	เดินไปเยี่ยม	were <u>visiting</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เข้ามายืน	n/a	X	เข้ามายืน	standing	U. กลุ่มคำ -> คำ
เดินไปนั่งลง	n/a	X	เดินไปนั่งลง	went <u>and</u> sat down	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
มาเยี่ยม	n/a	X	มาเยี่ยม	've come <u>to see</u>	C. คำกริยาแท้ -> infinitive
เดินมาปรึกษา	n/a	X	เดินมาปรึกษา	went over <u>and</u> had a word with	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and
รับมาพินิจดู	n/a	X	รับมาพินิจดู	took the picture <u>and</u> looked at it	S. แบ่งออกเป็น สองภาคแสดง เชื่อมด้วยคำเชื่อม and

นำเสนอเรียงตามกลวิธีของเคปเนอร์ : ประเภทย่อย 2 - แสดงเหตุการณ์ก่อผล

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
เกิดมาสวย	have been born <u>beautiful</u>	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์	เกิดมาสวย	have been born with <u>beauty</u>	C. คำกริยา -> คำนาม
เกิดมาไร้	<u>never</u> to have been	C. คำกริยา -> คำวิเศษณ์	เกิดมาไร้	be <u>without</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เกิดมาไร้	having lived to the age of twenty-nine <u>without</u>	C. คำกริยา -> คำบุพบท	เกิดมาไร้	reach the age of twenty-nine <u>without</u> finding	C. คำกริยา -> คำบุพบท
เกิดมาไร้	had been <u>unlucky</u> in	C. คำกริยา -> คำคุณศัพท์	เกิดมาไร้	<u>not</u> to have	L. คำศัพท์แสดง สภาพไม่มี -> คำ ไวยากรณ์แสดง ปฏิเสธ
แลเห็น	<u>my eyes</u>	C. กริยาวลี -> นามวลี	แลเห็น	<u>seeing</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
อุบัติมาไร้	have <u>failed to</u> find	U. คำ -> กลุ่มคำ	อุบัติมาไร้	exist <u>unloved</u>	U. คำ -> หน่วยคำ
เข้ามาเจือปน	remained	X	<u>เข้ามาเจือปน</u>	<u>with a tinge of</u>	C. กริยาวลี -> บุพบทวลี
ตามทัน	begin to follow	X	<u>ตามทัน</u>	<u>keep up with</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ (two-word verb)
สังเกตเห็น	thought	X	<u>สังเกตเห็น</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
มองไม่เห็น	n/a	X	<u>มองไม่เห็น</u>	<u>don't see</u>	L. คำศัพท์แสดง การกระทำที่ไม่ สำเร็จผล -> คำ ไวยากรณ์ (auxiliary)
มองเห็น	n/a	X	<u>มองเห็น</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ
แลเห็น	n/a	X	<u>แลเห็น</u>	<u>see</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ

ต้นฉบับ	บทแปลของ เคปเนอร์	ลักษณะการเกิด Translation Shift	ต้นฉบับ	บทแปลของ สไมท์	ลักษณะการเกิด Translation Shift
ข้าเล็งเห็น	n/a	X	ข้าเล็งเห็น	caught <u>sight</u> of	C. คำกริยา -> คำนาม
เหลือบไปเห็น	n/a	X	<u>เหลือบไปเห็น</u>	<u>glanced</u> at	U. กลุ่มคำ -> คำ
แต่งตัวพร้อม	n/a	X	<u>แต่งตัวพร้อม</u>	<u>was dressed</u>	S. คำกริยา + คำกริยา -> คำกริยาเชื่อม (linking verb) + คำคุณศัพท์
เหลือบเห็น	n/a	X	<u>เหลือบเห็น</u>	<u>saw</u>	U. กลุ่มคำ -> คำ

ภาคผนวก ค
คำตอบจากการสัมภาษณ์ผู้แปล

คำตอบจากการสัมภาษณ์ ดร. เดวิด สไมท์

Dear Khun Kanit,

I'm afraid I can't say very much in direct response to your questions.

Firstly, however, the version of the novel that I used for my translation was published by ศิลปাবรรณาคาร Although no date appears in the book, a later edition by *Dok Ya*, listing all previous editions, identifies the ศิลปাবรรณาคาร edition as the 10th printing, published in 2526.

I since discovered that there were quite a lot of misprints which I hadn't recognised. For example, sometimes a tone mark was missing in the ศิลปাবรรณาคาร edition, making the word completely different from what appeared in later *Dok Ya* editions. Some years ago, an MA student compared my translation with a later printing of *ข้างหลังภาพ*, highlighting my mistakes, and asking me why I had (mis-)translated certain sentences that way. I felt a complete idiot for making such elementary mistakes! It was only when I went back to the edition I used, that I discovered that it differed from the later *Dok ya* editions.

I also discovered only later that Nopphorn's fiancée was called 'Pree/Bree'. But I'm happy to live with 'Pari' ... it looks nicer on the page, I think, than either 'Pree' or 'Bree' (which sounds like the French cheese, brie) or 'Pri' (or even 'Bri' which is short for the boy's name, Brian). And MR Kirati, of course, at one point says what a pretty-sounding name it is.

1. ในการแปลนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ผู้แปลมีวิธีปฏิบัติอย่างไรเมื่อพบหน่วยสร้างกริยาเรียงในต้นบทต้นฉบับภาษาไทย

At the time, I didn't give serial verb constructions much thought. As far as I remember, *Khang Lang Phap*, was fairly straightforward to translate. In fact, it seemed to fit so smoothly into English, that, at the time, I even wondered if Siburapha had perhaps translated/adapted an English novel.

By contrast, a few years later, I translated K. Surangkhanang's *Ying Khon Chua*, and I found the serial verb constructions more difficult to put into English because they seemed to me to have more verbs

than serial verb constructions in *Khang Lang Phap*. I do remember sometimes having to make a decision as to whether to omit a verb in my translation, or to create an extra sentence in order to include it.

My aim was to produce a translation that read smoothly to the English-speaking reader while staying as close to the original as possible. When I first read *Khang lang phap* in Thai, I knew immediately that it could work in English; it was the only one of Siburapha's novels that I felt would hold the attention of an English-speaking audience.

2. ผู้แปลเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับผลการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยพบ

I have to confess that I know nothing at all about translation theory. It was therefore an interesting and enlightening experience to read your introduction to the theory and to see how you applied it in your very detailed analysis. Your observations seemed entirely reasonable to me.

3. ผู้แปลมีข้อเสนอแนะใดเพิ่มเติมที่จะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาคำนี้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

Not really, I'm afraid. As I said, translation theory is not something I know anything about.

I apologize that I can't address your questions in more detail. Please don't hesitate to contact me if you have any further queries.

Best wishes,

David

คำตอบจากการสัมภาษณ์ ดร. ชูชาน พูลอป เคปเนอร์

Dear Kanit,

Please accept my apology for not getting back to you sooner. I have been extremely busy with illnesses in my family, and work.

My two major comments are that you've done a wonderfully detailed job; and, that translators of *literature*, whether fiction or poetry, are not as concerned with the details of grammar in the donor language as we are with other matters. The ideal for us is to give the reader the experience of the original work, insofar as that is possible: the "feel" of the story; the environment and ambiance of the tale as described by the author; the emotions, ways of expressing themselves, and behaviors of the characters; and how they speak to each other. If the reader can "see, hear and feel" their experiences, and imagine the setting of the story, we feel that we have done our job. I am quite sure that Professor Smyth has similar objectives when he translates Thai fiction. Works of *non-fiction* require other skills, including faithful representation of the material, word for word.

I am going to send you an article I wrote some time ago about the process of literary translation. It is called "Running from the Singapore Turkey." I know, it is a funny title, but I am sure that you will understand when you see the article.

What I strive for is summed up, I believe, by one Thai reader whose English is very fluent, after reading one of my translations: "When I read this English translation, I knew just what the characters had said and thought in Thai." This is just what I was trying to accomplish.

You have done an excellent job of meeting your objectives as a linguist in developing questions about this work of translation; I am glad to have had the privilege of reading your paper. I hope that we may meet when I am next in Thailand.

I am sending a copy of this email to David Smyth.

Best regards, Susan Kepner

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

ผู้เขียนสารนิพนธ์ชื่อ นางสาวกนิษฐา ฉินสิน เกิดวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ที่กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2545 และระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ (Master of Science in International Business) จากมหาวิทยาลัยแอสตัน (Aston University) ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2548 ปัจจุบันทำงานเป็นนักแปลอยู่ที่บริษัท ไพร์ซสันนัทประภาสและวินน์ จำกัด